

SANDRA BROWN

EDITURA MIRON

PREȚUL PARADISULUI

Marea autoare de bestseller-uri din **New York Times**
a făcut o adevărată senzație cu această ultimă carte...

Heaven's Price

by Sandra Brown

© Copyright 1986 by Sandra Brown

© Copyright for romanian language

by MIRON

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises II B.V.

All characters in this book are fictitious. Any resemblance to actual persons, living or dead, is purely coincidental.

SANDRA BROWN

Prețul paradisului

Traducere de Mihnea Columbeanu

Capitolul 1

Blair urcă ultimele trei trepte, cu cutia în brațe. Înghesuindu-se pe lângă tocul ușii, o strecură înăuntru și o trânti peste celelalte două depuse chiar lângă prag. Brațele îi tremurau de efort. Picioarele o dureau.

- Slavă Domnului că asta-i ultima, spuse ea de una singură, pe o expirație care i se desprinse încet, alene, de pe buze. Cu brațele rigide, se opinti deasupra cutiei, încercînd să-și tragă respirația. Cînd se ridică, simți crisparea mușchilor

din josul spatelui și gemu. Mai era vreo parte din trup care să n-o doară?

Cînd își privi ceasul de mînă, buzele i se subțiră de enervare. Telefonase la Y.M.C.A. în urmă cu două ore, cerînd să i se trimită un masor. După ce, timp de peste opt ani, nu-și schimbase domiciliul, uitase cît de obositoare puteau fi muștarile. Un masaj era cel mai relaxant lucru la care se putea gîndi. Întrucît încă nu i se instalase telefonul, mersese cu mașina pînă la cea mai apropiată stație service și îl folosisese pe cel public. Receptionera care răspunsese la telefonul de la Y.M.C.A. o asigurase că avea să-i trimită pe cineva, în cel mult o oră.

- Aît în materie de eficiență, bombăni Blair, smulgîndu-și eșarfa cu imprimeuri gen bandana, pe care și-o legase în jurul părului lung și negru. Aceasta i se rostogoli pînă la talie, ca un sul de satin desfășurat. Dacă personalul de la Y.M.C.A. era reprezentativ pentru ritmul vieții din acel izolat oraș de provincie, într-o săptămînă avea să devină o nebună furioasă.

Privi prin apartamentul cu trei camere, care avea să fie căminul ei pentru următoarele șase

luni. Nu arăta prea grozav, acum, cu cutiile și pachetele îngrămădite pe podelele din lemn de esență tare, dar, cu un strop de imaginație, spera să-l poată face cel puțin locuibil. Pam o asigurase că era cel mai elegant și mai discret loc din oraș.doar dacă nu vrei să stai în vreunul dintre complexe ale sterile de apartamente, ceea ce sînt convinsă că nu e cazul," adăugase ea.

La sosirea din oraș în mica urbe de pe malul dinspre Atlantic al Long Island-ului, unde se mutase cu cîțiva ani în urmă prietena ei, Pam Delgado, Blair trebuise să admită că viața într-un apartament de deasupra garajului, în spatele unei case victoriene, pe o stradă liniștită și umbrită de copaci, era mai atrăgătoare decît traiul într-o cutie de chibrituri dintr-un bloc de beton.

Ocoli labirintul de cutii, croindu-și drum spre bucătărioara din cealaltă parte a camerei mari, care servea atît drept living, cît și ca dormitor. Fusese încintată să vadă că frigiderul nu era mai vechi de două decenii și avea în congelator o găleată, unde să golească tasele pentru gheață. Luînd cîteva cuburi, le lăsă să cadă într-un pahar înalt pe care reușise să-l găsească mai devreme,

și scosese capetul unei cutii cu suc dietetic. Exact în clipa când spuma se scurgea peste gheață, bătu cineva la ușă.

- Ce să-ți povestesc, mormăi Blair.

Lulind o sorbeură din băutura încă nerăcită, se strecură din nou printre cutii și deschise ușa.

- Era și timpul, spuse ea, certăreată.

- Mă scuzați, răspuse omul din prag.

Ochii verzi ai lui Blair se aflau la același nivel cu pieptul lui masiv și trebuia să și-i ridice pe o distanță considerabilă, pentru a vedea cea mai neliniștitoare pereche de ochi, pe care o întâlnise vreodată. De un albastru șocant, erau înconjurați de gene dese, arcuite, caleni-închise la rădăcină și albe la vîrfuri. O rețea de riduri subțiri, albe pe fondul pielii intense bronzate, se întindeau de la colțurile ochilor, dispărînd treptat spre temple. Sprîncelele bine definite, dar groase, se arcuiau deasupra ochilor care o examinau la fel de atenți cum făceau și ai ei.

Pentru a evita studiul acela moditor, își coborî repede privirea, făcînd greșeala de a crede că ar fi fost atitudinea cea mai sigură. Nu era pregătită să descopere mustața șaten-aureie, exact

de culoarea sprîncelelor ce încadrau acei ochi. Mustața se curba peste o gură lată, senzuală. Sub buzele sculpturale se afla o bărbie puternică, fermă, cu o brazdă verticală adîncită în centru. Evită și analiza acesteia, ridicînd ochii pentru a observa un nas precis conturat, obraji ușor concavi și pomeți îndrăzneți, ceea ce o readuse la studiul ochilor. Nu se abătuseră din spre fața ei.

Una peste alta, era cel mai minunat ansamblu de trăsături masculine, pe care-l văzuse Blair în viața ei. Fu gata să se bîlbîie, dar reuși cumva să n-o facă atunci cînd întrebă:

- Nu v-a spus nimeni cum să ajungeți aici?

Omul clătină din capul acoperit cu păr blond, ondulat, ușor argintat la temple.

- Nu.

- Ei, nu-i de mirare că ați întârziat mai mult de o oră. Nici una dintre străzile orașului ăstuia nu are tăblițe inscripționate, comentă ea ursuză. Pășind într-o parte, adăugă: Pofitiți. Acum am și mai multă nevoie de dumneavoastră, decît atunci cînd v-am telefonat.

Bărbatul intră, iar Blair închise ușa în urma

lui pentru a menține aerul revărsat prin aparatul de aer condiționat, fixat în singura fereastră a camerei, ce răcorea întregul apartament. Nu-și adusesese cu el nici un echipament, ci numai un trup care l-ar fi intimidat plin și pe cel mai înfricoșător atacant fotbalist de profesie.

Echipat în șort alb și tricou bleumarin, omul arăta formidabil. Blair putu vedea că bronzul de pe față, precum și părul auriu, cârlionțat, îi acopereau și restul trupului. Avea picioarele lungi și suple, dar dotate cu mușchi ce se unduiau pe pulpe și coapse când înaintă prin jurul primelor cutii ce-i stăteau în cale. Blair își scuză interesul față de acel mușchi, sub pretextul că era strict profesional. Cunoștea bine toți mușchii trupului omenesc, rolul fiecăruia și modul de a-l trata.

– N-ai adus cu dumneavoastră un pat portabil, o masă, nimic?

Omul se opri pe neașteptate, întorcându-se cu fața spre ea.

– Nu.

– Mai bine, oftă Blair. Nu știu unde l-am fi pus. Am întins deja o pătură pe masa din bucătărie. Va fi bine așa?

Prețul paradisului

Bărbatul întoarse capul, privind îndoielnic spre masă.

– Canapeaua încă n-am montat-o, continuă ea, și nu voiam să cotovălesc după cearceafuri prin toate cutiile astea. Am nevoie de dumneavoastră cât mai repede. Vă deranjează dacă o facem pe masa din bucătărie?

Ochii lui se încrețiră la colțuri, dar mustața nu-i tresări nici în cel mai mic zîmbet, când răspunse simplu:

– Cîtuși de puțin.

Replicile lui laconice o nemulțumeau. Se simțea ca o cretină vorbărească, în timp ce el rămânea trufaș, privind-o cu o indulgență amuzată. Nici măcar nu-și ceruse scuze pentru întârziere. Dar, în fond, nu arăta ca un om căruia să-l fi venit ușor scuzele. O privea ferm, cu o curiozitate pe care nu reușea să și-o ascundă. Blair avea marea bănuială că imediat sub trăsăturile lui placide se ascundea un ris tunător, arzînd de nerăbdare să se elibereze. De ce anume, nu-și putea închipui.

Bărbatul își coborî ochii în lungul trupului ei mignon. Necunoscînd în toată viața ei nici un mo-

ment de pudoare, bruscul impuls de a se acoperi îi fu străin, dar incontestabil. Ochii lui păreau s-o scalde, lăsând în urmă pete roșii prin toate locurile pe care le atingeau. Categorie, îmbrăcăminte! Blair nu avea nimic ațîțător, și totuși măsurarea aceea lentă și tăcută îi dădea senzația că biugii tăieși și maioul decoltat la gît ar fi alcătuit cel mai sumar *negligée*.

Dacă ar fi făcut vreo remarcă lascivă, ca acelea care i se aruncau adeseori pe străzile din New York, Blair l-ar fi ripostat cu o insultă usturătoare. Sau, dacă ar fi comentat cinic asupra bunului ei tonus muscular, a lungimii și a formei picioarelor sau a ținutei grațioase, l-ar fi mulțumit fără să stea prea mult pe gînduri. Știa să se descurce cu comentariile de acest gen. Pentru cele transmise cu alina elocvență de ochii lui însă nu avea nici o replică.

- Ei, începem? o întrebă, colțurile gurii lui arăcîndu-se într-o sugestie de zîmbet.

Glasul îi trimise un fior delicios pe șira spinării. I se părea că-i mîngîia urechile cu timbrul său profund, vibrant. Cum s-ar fi putut altfel, de vreme ce provenea din pieptul acela?

Prețul paradisului

- Vreți mai întâi să mă dezbrac?

O sprînceană tresări într-un arc întrebător, deasupra ochiului.

- Cred că da. Da.

- Atunci, vin într-un minut.

Între grăbită în baie, unde își dusesese mai înainte un cearceaf vechi, luat dintr-o cutie. Degetele îi moșmondiră la nasturii pantalonilor scurți. Ce se întîmpla cu ea? De ce era atît de nervoasă? Mai făcuse masaje și altădată, în intimitatea apartamentului ei din Manhattan. Niciodată nu o neliniștiseră. Poate că, dacă individul o deranja atît de mult, era mai bine să nu continue.

Un junghi de durere la un picior o înștiință că ar fi fost o neghioabă să piardă acea ocazie. Mușchii maltratați aveau nevoie de relaxare, iar medicul îi recomandase acest gen de terapie. În cei aproape treizeci de ani ai vieții sale, niciodată n-o intimidase nimic. Înfășurîndu-și trupul gol cu cearceaful, deschise cu hotărîre ușa băii și ieși.

- Deduc că nici loțiune n-ai adus, spuse, trecînd cu nepăsare pe lîngă el.

- Nu, nici loțiune n-am adus.

- Mă bucur. Uneori, loțiunile de masaj au miresmă medicinală. O poți folosi pe asta. Blair îți dădu sticluta de plastic cu unguent, pe care o adusese din baie; era parfumată cu mireasma ei favorită. Și sînt aici și cîteva prosoape pentru cînd... cînd aveți nevoie, încheie ea jenată, întinzîndu-i prosoapele flaușate împăturite.

Își dorea să n-o fi privit-o de parcă era pe punctul s-o devoreze. Folosise cabine, cît o cutie de chibrituri, în comun cu alți bărbați și femei, toți grăbindu-se să-și schimbe costumele pentru scena următoare. Adeseori, fusese silită să renunțe la drumul pînă în vestiar și să se schimbe în culise, fără nici un paravan. De ce, acum, o cuprîndea o jenă atît de feciorelnică a goliiciunii sale pe sub cearceaf?

În speranța de a-i distra de la studiul umezilor ei goi, continuă:

- Am... Tocmai beam un suc, cînd ați sosit. Servizi unul?

- Nu, mulțumesc. Poate după ce terminăm.

Își mută privirea de la el, uitîndu-se spre masa dreptunghiulară din bucătărie, lungă cît să se culce pe ea. O învelise într-o pătură veche, găsită

Prețul paradisului

pe raftul de sus al uneia din cele două debarale din apartament.

- Pare confortabilă, observă el.

- Masa?

- Pătura.

- Aha. Blair își coborî privirea spre cuvertura decolorată. Așa cred. Nu-i a mea. Era în apartament.

- Deduc că tocmai v-ați mutat.

- Da.

Îi întoarse spatele și se culcă pe masă cu fața în jos, întinzîndu-se pentru a se potrivi cît de comod putea. Pătura nu prea reușea să căptușească suprafața dură. Ridicîndu-se în mîini, desfăcu cearceaful și îl întinse de-o parte și de alta, pînă ajunse cu abdomenul direct pe pătura rănită de prea multe spălări. Împreunîndu-și mîinile una deasupra celeilalte, întoarse fața în partea opusă lui.

- Vă place apartamentul?

- E O.K., ca locuință temporară. Voi sta aici șase luni, cel mult.

- Sînteți din New York?

- La origine, nu, răspunse Blair. Își ținu un

moment respirația, când îi simți ridicând cearceaful și așternându-i un prosop peste umeri pentru a-l le acoperi.

- La origine, de unde sînteți?
- Din Minnesota.

Cuvîntul ieși într-o rafală de aer, cînd palma lui îi rezemă prosopul pe umeri, în timp ce trăgea cearceaful în lături. Complet goală, cu excepția prosopului care i se părea cam la fel de mare ca un leucoplast pus peste posterior, aproape că simți privirea pîrjolitoare a acelor ochi albaștri cîtreierîndu-i întinderea de piele dezgolită.

Trecură cîteva momente. Bărbatul nu vorbea. Blair nu respira. Nici unul nu se mișca. În sfîrșit, incapabilă să mai suporte tensiunea, întoarse capul spre el.

- S-a-ntîmplat ceva?
- Omul își dresă glasul;
- Nu. Nimic. Îmi flexam doar degetele.
- Aha.

Îi simți mișcările, mai curînd decît să i le vadă, cînd își turnă loțiune în palmă și o întinse pe cealaltă, frecîndu-și mîinile. Apoi, acestea i se depuseră pe umeri. Cu mișcări la început lente, le

cobori ușor peste mușchii încordați, întinzînd loțiunea aromată. Accentuînd slab presiunea, mîinile începură să țesească o vrajă, iar Blair simți tensiunea dizolvîndu-i-se.

- Lucrați de mult la Y.?
- La Y.?
- Da, lucrați de mult acolo?

- Ăă... nu. De fapt, nu lucrez acolo. Sînt un fel de liber-profesionist.

- Înțeleg. Aveți destui clienți, ca să fiți tot timpul ocupat într-un orașel cît ăsta?

- V-ar surprinde.

Acum ambele lui mîini o țineau de un umăr, strîngînd mușchii tot mai relaxați.

- N-aveți mîinile la fel ca majoritatea masorilor. Vă simt bătăturile.

- Îmi cer scuze.

- Nu mă plîngeam. Era doar o observație.

- Lucrez destul de des cu greutate. Ele îmi bătătoresc palmele.

- Deci, activați în diverse genuri de exercițiu fizic.

- Cred că s-ar putea spune și așa.

- Bănuiam eu. Păreți în formă.

- Și dumneavoastră.

Alese acest moment pentru a-și strecura mâinile, de pe umerii ei, pe sub brațele abia ridicate, unde degetele i se încovrigară în pielea gingașă, sensibilă. Podurile palmelor i se proptiră în adâncitura spatelui, iar Blair își dădu seama cât erau de mari și puternice. Cu doar o minimă apăsare, i-ar fi putut rupe coastele. Respiră mai ușor, când începură o coborîre treptată, fără ca degetele să-i mai atingă locul acela anume de sub brațe.

- Eu sînt dansatoare. Trebuie să-mi păstrez forma.

- Ce fel de dansatoare? Balerină?

- Particip zilnic la ore de balet pentru antrenament, dar dansez mai mult în comedii muzicale.

- I-auzi! În ce spectacole ați jucat?

Blair rîse ușurel.

- Cam prin toate, în cîte un moment sau altul, atît pe Broadway, cît și în afara lui.¹ Uneori, în turnee de cîteva luni cu cîte o trupă.

- Deci, lucrați de mult timp.

¹ - Conform clasificării teatrelor din New York, de categoria I, II și III, respectiv: Broadway, of Broadway și off-off Broadway (etc.).

- Da. De cînd am absolvit liceul. Spre marea disperare a părinților mei. Am venit la New York, cînd toți ceilalți se duceau la colegiul de stat.

- N-au vrut să faceți asta?

- Puțin spus. Nici chiar obținerea diplomei la seară nu l-a convîns că n-o apucasem pe calea pierzaniei. Ani de zile le spusese că mergeam la New York să studiez și să dansez, iar ei rîdeau de mine, crezînd că urma să-mi treacă. În timp, sau că aveam să cunosc vreun băiat drăguț din oraș și să înlocuiesc visurile fără speranță cu un măritiş.

- Dar n-ați făcut-o.

- Nu.

- Cu siguranță, acum sînt mindri de dumneavoastră.

- Da, dar e o mîndrie reținută, răspunse Blair încet.

Amintirile durerii pe care le-o pricinuise părinților o întristau întotdeauna. Atîția ani le așteptase aprobarea modului ei de viață. Era un vis imposibil, pe care niciodată n-avea să-l atingă, căci nu i-ar fi putut înțelege nici în ruptul capului irezistibilă atracție spre dans.

Mă vor cunoaște că m-am răzbit, până la urmă, și eu am un contingent de nepoi.

Degetele lui Blair apăseau fiecare vertebră cu o masă rotativă, electrizantă. Când se întindea la baza osanet, palmele i se așezară pe umerii săi, apoi pară a soldurilor. Prosopul lunea de la o vreme oțărva degete. Fără a slăbi presiunea, minile masau, lund cu ele pielea, mușchii și oasele. Cei la Blair se închiseră, cu un oftat de plăcere la că pură.

- Probabil simți singură la părinți.

- Tocmai asta e, mormăi ea somnoroasă, cu gura de desul minii. Am doi frați și o soră, care erau, dar mai mulți nepoi decât cadourile de copii lor, pe care și le pot permite.

Blairu rîse, cu un sunet care-i plăcu lui Blair. Era la fel de înșelător ca minile care-i ridicau umerii soldurii, cu fiecare stringere înceată, numai pentru a le apăsa la loc pe pătura moale din următoarea mîngiere în jos.

- Cred că așa sînt toți părinții. Nu se bucură, ci sînd cînd nu se conformează cu concepția orăzului succeseului.

- Poate există speranțe pentru următoarea

generație de părinți. Prietena mea, Pam, are cinci copii și-i tratează pe fiecare ca pe un individ în sine. Poate o cunoașteți. Locuiește aici, în Tide lands; de altfel ea m-a adus. Pam Delgado

- Cunoșc familia Delgado. El e polițist, nu?

- Da, rise Blair, abia observînd că minile lui i cuprindeau din nou coastele. Dacă ai fi cunoscut-o pe Pam cu zece ani în urmă, acum nici nu v-ai veni să credeți. A renunțat la dans ca să se mărite cu Joe și să locuiască în suburbii. Încă nu prea-mi vine nici mie să cred că prietena mea, care a suferit înfometarea regimurilor și strâșnicia cursurilor, alături de mine, e acum mămica fericită a cinci mici Delgado.

- Nu-i aprobați hotărîrea?

Blair ridică din umeri.

- Nu eu am căderea să aprob sau să dezaproab. Numai că nu pot înțelege de ce renunță cineva la dans, fără să fie absolut forțat.

Degetele lui i se plimbau în sus și-n jos peste coaste, în timp ce cu podurile palmelor urea înset pe șira spinării. Blair simți un șoc străbătînd-o din creștet pînă-n tălpi, cînd degetele bărbatului atinseră părțile laterale ale sinilor turtiți pe pătura

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din
...și se simțea în pericol. Mănușile se desprinseseră din

Prețul paradisului

Dar, cu toate că fusese manevrată în moduri
mult mai intime, nu-și amintea ca vreo atingere
să-i facă gîtul să se contracte sau să-i etîr-
nească în vîdămîen senzații de plăcere sau
în bazin, numai pentru a exploda într-o jerbă de
furnicătură.

— Mi-a scăpat, cumva, răspunsul?

Sunetul glasului său, aplecat lîngă ureche, o
smulse din letargia momentară. Cu toate că ea
preferat ca respirația lui să nu i se vînture peste
ureche, se bucură că o smulsese din niște me-
ditații ce deveneau tot mai tulburătoare. Se foi
nervoasă cînd minile lui urcară pe dinapoia coap-
seilor.

— Îmi cer scuze. Am... A trebuit să revenez
dansul pentru un timp, la recomandarea medi-
cului.

Ambele mîini care-i mîngiau coapsele se opri-
ră brusc.

— De ce?

— Din cauza genunchilor, mai mult. Am niște
deteriorări ale tendoanelor și ale cartilajelor, că-
rora le trebuie timp să se refacă

— Peste cîtă vreme puteți relua dansu?

...măsură, în înălțime, în greutate, în vârstă, în aspect fizic, în caracter, în atitudine față de doctor. Era alături de ea, dar nu se consultase, neocupându-se de diagnostic și tratament și lăsându-i drept șarlatană. Nu era mai puțin de genunchii ei decât de

...într-o zi începuse masajul.

Pam era grav.

- E nu este grav: se răsti Blair, înclinându-se și atingând faptele pe care nu voia să le atingă. Nu e, reluă ea, mai încet, dar cu tonul acela răsunător. Dansatoarele profesioniste începeau tot timpul asemenea lucruri: tendinite, contracturi musculare, anchilozări de gambe. Citea dintr-o notă, și am să-mi revin complet.

- Nu mai puteai dansa deloc?

- Pot face exerciții minime, ca să-mi mențin musculatură. Fără eforturi.

Într-o clipă de moment, în timp ce Blair înclină capul și atinge din mână două idei. Mai întâi, că ar fi trebuit să-și întrerupa cariera, fie și doar pentru șase luni. Apoi, senzațiile rebelo, care-i răvășeau toate zonele urgence ale trupului

Prețuri paradisului

la fiecare atingere a degetelor lui, bălăntele, pe faptele posterioare ale coapselor.

- Singură ai cărat toate cutiile astea? Intrebă din cale din urmă, risipind tăcerea apăsătoare.

- Da. Pam mi-a împrumutat microbușul ei pentru cîteva zile. Am venit azi-dimineață din oraș și m-am vrut să aștept pînă mă ajuta cineva la descărcare.

Atunci greutatea urcată pe scări, nu v-au putut ține prea bine la genunchi.

Nici rău nu le-au făcut.

De fapt, o duruseră îngrozitor cînd dusesse ultima cutie la etajul doi, dar prefera să nege acest lucru, la fel cum voise să nege din primul moment că era ceva în neregulă cu picioarele ei. Se țină de jocuri copilărești cu sine însăși, și o știa. Ignorarea problemelor n-o putea face să treacă. Dar nu era gata să admită că putea fi obligată să renunțe definitiv la dans. Ar fi fost totuna cu a recunoaște că trebuia să renunțe la respirație, pentru ea una fiind în fel de esențială ca și cealaltă.

- Cu siguranță, puteai ruga pe cineva să vă ajute.

Copiii lui Pam plănuiiseră să se ducă azi la

Sandra Brown

...într-un timp să mă dădăm jos să. A rămas pe loc să vină cu Joe mai târziu, să mă ajute să mă dădă jos să aștept arde de mult, noduri de la ea și să mă dădă jos să vină lor. În casa de la ea, totuși un bărbat. De la el am închinat un bărbat. Rămân la sose să-i cer tot ce mi trebuie, dar încă nu l-am văzut. I-a dat lui Pam o cheie pentru mine și am luat-o de la ea, azi-dimineață.

- Deci nu-l ai cunoscut?

Nu, e prieten cu Pam, astfel că ea a făcut cunoștință cu închinare. Este simplă sau cam așa ceva.

- Sînt convins că nu l-ar fi deranjat să care vine cu el, fiind astfel o domnișoară atât de înțelegătoare ca dumneavoastră.

- Probabil, că nu, răspuse Blair, alungind din camera mea, dar nu vreau să le rămîn îndatorată vecinilor.

- Înțeleg. Sînteți independentă

- Total. Și prefer așa.

Auzi un șoșon zgîrînd pardoseala, cînd bărbatul îl trase spre capătul mesei. Privind peste umăr, văzu că se așeza. Simți o stranie ușurare

Prețul paradisului

...nu-i mai atîngea coapsele

Cînd zîndu-i în palmă laba suplă a unui copil, începuse să frece talpa cu degetul mare

Doamne Dumnezeule! Ce ai făcut cu picioarele mele?

Măi, da?

- Sînt urite, așa-i? Pantofi cu poante, bășici întinse în bătători, bășici și mai mari, alte bătători după ani întregi de dans, labele unei dansatoare ajung să arate ca niște copite

Bărbatul unse cu loțiune umiditate și nodurile. Nu l-ar fi lăsat să i le netezească, dacă trebuia să danseze. Era nevoie de timp pentru a-și face bătători suficient de tari pentru a suporta brutalitățile ce le erau impuse. În schimb, se lăsa în voia luxului de a-i fi mingiate și apăsate de către minile lui. Frecarea dintr-un picior în altul era ca într-o mângîiere puternică.

Ridică pe rând picioarele, întinse și lăsa să glieze

- Nu, nu, relaxați-vă. E necesar să vă relaxați. Blair începuse să facă treaba în locul său. Începu să se miște pe mine să le mișc

Cînd termina cu labele picioarelor, se ridică

30

29

Sandra Brown

degetului mare dintr-o dată a pierdut. Pentru că
degetul mare războiera sub atingere. O sim-
țea de-a doua oară în adâncul sinilor, înfundat
într-unul din acei sfîrșiri, se întinse, clă-
tind dintr-o dată în fața ei mințile care i
tăiau dintr-o dată marea inimă. Dacă n-ar fi
fost degetul mare al degetelor tot
degetul mare al degetelor să fie alina, dar
degetul mare al degetelor și se ar fi tras în jos
degetul mare al degetelor de dor, și pe sfîrșit
degetul mare al degetelor, fără trageri de inimă, re-
venea pe din nou înăuntru. Dar nu identifi-
ca degetul mare al degetelor propriul ei sfîrșit de
degetul mare al degetelor.

Într-o dată i rădă un braț înțeles, înțindul de mină
și degetul mare al degetelor pe tota lungimea, și-l răs-
cruță de dor. Aplicând o mină presu-
nă, strînge mințile fragile. Degetul mare al degetelor
degetul mare al degetelor, în timp ce se strecurau
înăuntru de la subsoară spre mințile de rădă-
că degetul mare al degetelor pe pieptul lui mare. Viteza du-
geților cunoșcătoare mîngîierii degetul mare al degetelor
degetul mare al degetelor, cînd înclină capul pentru a se uita
rezultatele.

Prețul paradisului

Blair se întinse ca și fi făcut o mișcare
mină spre brazda din bărbia lui mare degetul mare
plimbă arătătorul peste peria mustății. Îi lipsea
energia de a îndeplini o asemenea mișcare, și-l
de-ar fi avut cutezanța s-o facă, dar pe care n-o
avea. Dar simplul gînd o făcea să se simtă în-
calzită și îngreunată pe dinăuntru, ca și cum pur-
vene i-ar fi curs un sirop dulce și gros.

Degetele minii care o mase apăsaseră în sfîrșit
la încheietură. I-o apucară ușurel, în timp ce de-
getul mare al celeilalte minii îi imprima cercuri
concentrice în palmă. Îi legănă mina înainte și
înapoi pe oasele pivotante ale încheieturii, con-
vingînd-o să se lase complet în voia lui. Metoda
masei rînd pe rînd toate degetele, începînd de la
bază și urcînd spre vîrf. Peruta carnoasă a fe-
cărui a era mîngîiată de papila degetului său mare.
Putea foarte bine să fi fost limba, altă degetul mare
insistentă, insinuantă și erotică era seducția pe
care i-o aplica fiecărui vîrf de deget.

Blair, cu facultățile mintale care-i mă rămase-
săra intacte, își impuse să deschida ochii pentru a
se asigura că, de fapt, nu așea stăteau lucrurile.
Se pomîni privind drept în acei născuți ochi

pentru mine de un minut.

— Eram un personaj de pe un joc de cărți. C
minge argintie, unașă se rostogolea spre mine
iar eu făceam un salt peste ea.

— Am văzut reclama, dar...

— Nu m-ai fi recunoscut. Aveam o perucă de
tule argintie și niște ochelari de spectacol, în
formă de margarete, cu lentile gălbene înve
chite.

Omul își opri degetele mari în maldul lui
rădăcinilor de păr, înainte de a-i simți centura se
de înmă împrejurul trunchiului și ureche.

— NU MI TE POT ÎNCIPUI CU PERUCĂ ARGINIE.
Nu mi pot imagina că ai avea nimic altele decât
păr negru și lăptos. Oamenii în formă de marg
rete, cu lentile gălbene? Întreabă și înseși. Nu
Numai ochi verzi, nepatrunchi de mare.

Ca la comanda acceptă se desprindea privi
dului cu toată atenția. Degetele lui arătau că
urmas aruncat notat, perfect, ale soarelui
negre.

Biar știa că n-ar fi trebuit să permită asta. Fi
tea fi un degenerat, un... Dar nu reușea să se
gîndească la nici un motiv de a don să stea

...lăsa mîndre la preptul
...pale va. Putea distinge fec
...abuste ale ochilor care
...gînd rațional cu strălucirea lor.

Nu mi te pot imagina arătînd altfel.
Nu așa. N-ai scîmbia absolut nimic.

Degetele care i mîngiaseră obraji fură în
...de atingerea mătăsoasă a mustății. În
...dar inextinguibil, se apropie și mai mult
...plă așunse imediat deasupra. Blair îi în
...închietorului buchet al respirației. Exact cînd
...aleptă să simtă spîșirea buzelor peste ale
...cineva ciocnir la ușa.

Într-unuși mormurul de regret. Bărbatul oftă și
...ridică, eliberîndu-și minile și coborîndu-le ușure
...trup.

Grabă, Blair se ridică în capul oaselor și bijbii
...cearceaf, înroșindu-se în obraji, pe cînd îi
...privea cîcînd printre cutii spre a deschide ne
...păcător ușa de la intrare.

Salut.

Glasul era bărbătesc, dar total lipsit de matu
...mate.

- Îmi cer scuze că am întîrziat, dar cineva de la

Prețul paradisului

dispecerat a făcut o încrecătură.

Blondul cel înalt cu părul dîlbesc și rășnă
...tînărul, îmbrăcat în pantaloni albi și tricou alb
...literele Y.M.C.A. în primărie cu roșu pe buzeta
...din stînga pieptului, continuă, pe un ton rășnă

- Sînt masorul.

Capitolul 2

Curiositatea i-a izbit pe Blair cu impactul unei lovituri de mîciucă la baseball. Rămase așezată pe marginea mesei, stringîndu-și pe trup mîncăușul motorist, cu părul învăluindu-i umerii ca un nor negru, înclădit. Fața ei, atât de roșie cu ceva momente în urmă, pălise acum pînă la un alb gretos.

- Nu mă avem nevoie de dumneata, spuse nepăsător bărbatul cel blond.

Ochii înăruirii priviră pe lîngă umerii lați, pentru

Pretul paradisului

n-o vedea pe Blair așezată pe masă, înțelegînd imediat situația. Cînd reveniră la omul cel robust, sculneau aluziv.

Înțeleg perfect ce vrei să ziceți, replică el cu șiretenie. Tonul său afectat insinua un ghionț jucuș.

- Du-te și fă-l nota de plată doamnei Simpson pentru timpul pierdut.

- Mda, Sigur. Mulțumesc.

Îi făcu blondului cu ochiul, înainte de a-și lua geanta de piele, cu materiale, și a tropăi în jos pe scări.

Blair îl privi pe blond cum închidea ușa, dar sârni de pe masă înainte ca limba broaștei să țâcane. Trezită din amorțeala șocului inițial, acum plesnea de furie.

- Cine naiba ești? Cum îndrăznești să proțîci așa de mine? Leși afară de-aici, pînă nu chem poliția!

- Cu ce? Încă n-ai telefon, răspunse el rezonabil; un zimbet larg îi despărți buzele, dezvăluind două șiruri de dinți albi, lucitori. M-au sunat azi de la compania telefonică. Vine un instalator, pe mîine.

1. A distância Ag é dada por

$$r = 2a, \text{ e como, mais uma vez, } r = \frac{2a}{\cos \theta}$$
 temos a seguinte relação:

— Blair Simpson, pînă la urmă
— Blair Simpson.

— E bine, deoarece nu mi place să
— E bine și un pungaș. Iași afară!

— Nu se mișcă nici un moment, replică el
— Nu înțeleg, în timp ce Blair credea că
— Explodează de furie ce dăcotea în ea.

— Și ovină-ai zice?

— Ti-am spus dintr-o dată că nu lucrez pentru Y
— Său că sînt liber-profesionist, ceea ce și sînt
— Întrepreneur. Mi-ai întrebat dacă am destui clienți
— Ti-am spus că ai fi surprinsă. Am într-adevăr
— Mulți clienți. Cumpăr case vechi, le renovez și
— Vând. Deci le vînd orășenilor bogați, care-și doresc
— Locuințe de vacanță lângă plajă. După cum vezi
— Tot ce ți-am spus e adevărat.

— Dar m-ai indus în eroare.

— Garrett ridică din umeri, cu colțurile gurii arcu-
— Induse într-un zîmbet răutăcios.

— Cum spuneam, ce poate face un bărbat în
— Căminul unei femei? Cînd o femeie frumoasă
— Se află pe o scară scosută înainte și se întinde pe
— O masă de cafea, cu o băutură în mînă, și
— Te privește din ochii ei mari, albaștri.

— Blair?

— Sperînd să-l șocheze, Blair își repezi bărbia
— Înapoi, spunînd sfidătoare:

— Dacă tot vrei vorbi cu Garrett

— Nu pare impresionat, căci dintr-o dată
— Întoarse să ridice din umeri.

— Nu conte pe nimeni pentru stilul său de viață.
— Știu numai care sînt preferințele mele sexuale. Iar
— O femeie frumoasă îmbrăcată doar cu un sar-
— Neal, zăcînd doolă și mîncînd, și cîștigînd
— Atingerea, mă atrage enorm.

— Cerșînd! N-am... deloc... Singurul motiv
— Pentru care te-am lăsat să mă atingi a fost acela
— Că te credeam un maser profesionist. Dacă-ai fi
— Știut...

— Nu încerca să-mi spui că nu ți-a plăcut.
— Încă știu eu ce știu. Torceai de-a binelea. Nici
— Măcar nu ți-ai dat seama că te-ai întors pe spate,
— Delectîndu-mă cu o vedere completă

— Ultimele cuvinte le rosti încet, desprinzîndu-se
— De masă și făcînd cei cîțiva pași necesari pentru a
— Ajunge în fața ei.

— Din spate, Blair Simpson, te privea din ochii
— Săi mari, albaștri, și te privea din ochii
— Săi mari, albaștri, și te privea din ochii

Sandra Brown

— Nu te sperie, gândeai.

— Nu te sperie, o pînă la barbă Blair nu e în stare să te sperie. Ești ocupată să-ți înă-

— Nu te sperie, ea, încercînd zadarnic să-și deosebească în-o parte capul.

— Nu te sperie în seară. Gura lui se afla la doar o palmă de distanță de a ei.

— Am să-ți spun ceva. Îți voi umple fundul cu o bășcă, dacă mai deschizi vreodată ușa unui apartament străin și îți vei să-ți duci în casă. Nu știi ce se poate întâmpla doamnelor, cînd se comportă așa de nepăsător?

Mustrata i trecu ușurel peste buzele ei.

— Pe străzile umblă tot felul de perversi. Dacă i-ai lăsa pe viitori dintr-o zi, în locul meu, putea să-ți se întâmple ceva îngrozitor.

Își lăsa buzele de ale ei tot infiniul dram de rădă care i mai rămăsese de ceru printre bășcă și mîșcă, ca ultimă frază de corp dintr-o clepsidră. Mîșcă lui, cuprinsă de centă, erau la fel de plînde ca atunci cînd o mîșcă. Degetele i ar începură să i se rotească peste timp. Blair simțea că gravita spre trupul lui, că și corp ar fi

Prețul paradisului

atras o un magnet.

Garrett îi depuse pe gură câteva sărutări ușoare, înainte de a se retrage. Blair nu se putea concentra clar asupra lui, atît de mult o amețea îmbrățișarea, precum și cruda și inoportuna întrerupere. Cînd, în sfîrșit, își veni în simțiri, primul lucru pe care-l înregistră mintea sa înzeșoșată de dorință fu zîmbetul victorios al lui Garrett. Ocea urmă de pasiune ce mai stăruia fu imediat risipită de către furie.

— Acum plec, spuse el, întorcîndu-i spatele pentru a naviga printre cutiile din fața ușii. Dar voi fi gata cu cina la ora opt. Ajunge să vii la ușa din dreapta casei și să bați.

— Oca! Propui să iau cina cu tine, după toate acestea?

— Nu văd nici un motiv să n-o fac. Acum, cînd ne despărțim atît de bine.

Simțîndesul dinapoia zîmbetului nu lăsa nimic din viața imaginației.

— Te revedere, domnule Garrett. Ma vei vedea la ora opt de la luna următoare, cînd am de plătit chiria.

— Te vei vedea la ora opt, în pragul ușii mele

44

45

Când ești fete se îmbină rău puțintel.

- încetezi să te rogi aurela asta, te rog? o
întrebare. Bine, cum vrei. După cum bine ști,
eu nu s'ia la te, ca alea lea. N-au deot să-i la ele
pe tui meho. Swan Carroll nu m'a făcut altă
întrebare deot cea de tui meho.

- Dar nu e așa ceva, se gîndi Pam să-i ra-
zuna. Bine, este unul dintr-o mulțime de comunități.
Aici, guvernele în afaceri, e consilier la primărie,
membru al comitetului școlar.

- Dumnezeu! Vrei să zici că are copii?

- Nu, nu. Nu a fost cașitori înșelător, dar îl
înconsoară toate aspectele vieții sale, în plus,
e înconsoător și al dracului de amuzant.

...doar cu un șort pe el.

O.K., o pripi Biser, nădăruie-mă că nu
se capitulează. E absolut minunat, căci, până
acum, de nu-mi dau seama de ce, am
fost total de rău.

Zambetii lui Pam se şterse. Întinzînd mina spre
păi, se aplecase peste ea.

...câtă ma. Și îmi dădă, în fine, să dădă, să
...im dau seama de ce tot a înțeles că
...proie de a ușor. Dar, Blair, trebuie să
...câtă de e nostim. Unele dintre lucrurile
...pud.

Nu şti mai puţin stăpîn risul care îţi revine
într-oarec din gît

- Mulțumesc mult, zimbri răscopărașe! Ești sigură că nu te tragi din familia Anghel?

Mechismo-ul ăsta al lui te irită?

U. S. N. S. (1741-1801), translated at the University of
Alabama (1911)

Alcune cose da ricordare: il nostro Paese è un Paese di frontiera, e per questo ha bisogno di un Paese amico. E il Paese amico è la Francia.

- 1992-1993

Mă întrebam, doar, continuă Pam, cu vizibilă
incredență: cum poți părul băiețelului din brațe
să nu se zăd, n-ai mai, avut efectiv relații cu nici un
băiat, de la Colea 'ncăpece.

Es ist ein in sich abgeschlossenes

- 119, 11-2000 2000.

Nici Pam și nici altcineva nu cunoștea întreaga poveste a relației sale cu Cole Slater, și nimeni nu avea s-o afle cîndva. Printr-o înțelegere tacită, nu discutau niciodată despre asta. Dacă Pam ar fi avut vrece curiozitate față de acest segment din trecutul lui Blair, îi era îndeajuns de prietenă ca să nu și bage nasul. Pentru acest lucru, Blair îi era nemurindă datorie. Pam nu se băga nici acum. Îi dădea doar o cheie, în cazul că Blair dorea să descopere o ușă încuiată. N-o făcu.

- Sean Garrett nu e genul meu, alita tot.

• Dacă ești femeie, risc Pam, e genul tău.

Bar iq studie proteina care se ingrasasq tol

Projeul paradizului

...nu mult cu fiecare copil succesiv, până c
mănuile o adunaseră mult dincolo de a f
de distolență.

- Dacă ești atât de vrăjită de Sean Garrett, de ce nu te-ai luat de el, în loc să te iei de Joe? Lăsa-l pe tchină Blair.

Pam destăcu larg brațele.

- Fiindcă Joe mă iubește exact așa cum sîr
Ochii îi scintilează feroce

- Și ce mă mai lubește! adăugă ea, cu un cântec exagerat.

Pielea, pe care avusese atîta mîncă ca să şi-c
apare de prea multe zile însoarte la plajă, îi era
deschisă la culoare şi netedă. Părul, strîns în
creştetul capului într-un coc neglijent, însume
toată filozofia ei despre viaţă. Arăta ferocitate şi
împlinită complet, iar Blair simţi un junghi de in-
vidie.

... Știu că după părerea ta m-am lăsat de izbelișto, continuă Pam, cu onestitatea ei caracteristică. Știu că arăt ca un butol și nu mai semăn cu dansatoarea zveltă, care se războia cu fiecare uncie de grăsime. Să nu crezi că mă uit la tine și nu mă înverzoesc de invidie pentru simțurile tale.

- E bine că nu era cazul
să-l amestecăm în asta, cu ajutorul lui Pam.
Am avut o idee de naos creat de copii, reușind
să-i păcălim și să-i găsim lucrurile din cutii. Pe
la trei ore, pe copiii din mână jos, cu cutiile goale
într-un fel de băje în pubelele de gunoieri ale lui
Sean.

- Potem merge la Sean? o întreba Mandy, tatăl
ei era mare.

- Nu. Probabil că e plecat la muncă, pe
la ora asta.

- Camerista lui e am. Și mașina, spuse An-
drew.

- Era primul răscut dintre copiii lui Pam, urmind
să-l ia pe al doilea în cinci sau șase ani.

- Pam e în

- Alina, doar pentru câteva minute

la poarta avertizamentelor și de-a fi atenți pe
ambele părți, copiii o lăsa în jos.

- Andrew are o slăbiciune teribilă pentru tine,
spuse ea. Alina era, în a întrebat dacă te găsesc
într-o cutie. De obicei, puțin în casa de familie de
acum.

- Credem că băieții fac prima pasiune de
viață lor pentru învățătoare.

- E vară, îi aminti Pam și Sean.

Când cei doi reveniră la parter, Sean
naște Popsicles.

- Sean ni le-a dat. Pe acestea le a trimis pe
ceilalți, explică Andrew, dindu-i mamei sale
celelalte trei înghețate pe băț.

- O! hai să plecăm repede de-aici, că altfel
minim lui Blair toate podelele, zise Pam, gră-
bindu-se să înșface copilul cel mic, poșeta și
cheile mașinii.

- A, mda, aproape că uitasem, îi mai spuse
Andrew lui Blair, exact când maică-sa îl dădea
pe ușă afară. Sean a zis să te îmbraci sport,
diseară.

Pam se întrerupsese din eforturile grăbite de
a și conduce copiii în jos pe scări, privind peste
umar.

- Diseară? întrebă ea pe un ton ridicat.

- I-a venit ideea total greșită că voi lua o mașină
ei, mormăi Blair.

- Și n-o iei?

- Nu!

Sandra Brown

cu privirea lui Pam cu ochiul, înainte să
se întoarcă din nou pe Paul, cel de trei ani
mai mic.

Clara Pam îi pomenea pentru prima dată de
un eveniment, de deasupra garajului, Blair
încercând încă să vadă la baie. Unul dintre
prietenii din oraș era mai mult spusese că aveau
un eveniment foarte fierbinte, făcută cu
un eveniment. Pam o asigurase că exista cadă
de apă. Blair îi făcuse prima dată relaxantă în cadă
într-o baie, dar și cu ghinere, simțindu-se
într-o baie. Tatăl său o asigurase, de când îl văzuse
într-o baie, dar și Sean Garrett stînd în ușa
baiei, făcându-l să se simtă în cea mai bună stare.

Clara avea încredere în simțul său se răsufoară, se
răsufoară în propria cameră, simțindu-se într-o
femeie. Blair îi făcuse prima dată relaxantă în cadă
într-o baie, dar și Sean Garrett stînd în ușa
baiei, făcându-l să se simtă în cea mai bună stare.

Prețul paradisului

Într-un coridor halat al ei, se opri să judece ma-
laxa. Dacă își punea în practică amenințarea de
a veni s-o ia, în caz că nu apărea la ora fixată
în pragul ușii lui din spate? Înjurîndu-l pe el și
propria ei vinovăție, sacrifică halatul în favoarea
unei perechi de blugi și a unui tricou, ambele
portate îndelung, deși nu la fel de plăcute ca
halatul pe care intenționase să-l poarte.

Pachetul de fursecuri cu ciocolată fusese
revelat aproape complet, dar restul alimentelor
aduse de Pam, ca dar de inaugurare a casei
se încălca pe rafturile dulapului și ale frigiderului.
Blair totmai le inspecta, cînd auzi primul pas pe
scări.

- Nu se poate, șopti ea

Ochii se repeziră spre ceas, arătînd, în
momentul acela, că erau 08 01.

Pași grei de pe trepte deveneau din ce în ce
mai amenințător de zgomotoși, pe măsură ce se
apropiau.

- N-o să mă ia cu forța, își jură Blair, în timp ce
străbătea livingul cu pas militar. De cum auzi
bătăia în ușa, o deschise larg, gata să se arate
bătăie, dacă era musai.

- Sent.

- Salut.

- O ofertă de pace pentru ceea ce-am făcut după-amiază. Mă ieși? o întreabă el, pe un ton vinovat.

Blair nu raspunde, privind numai floriile pe care
le ține deasupra.

Încu un pas înainte și, căzută parcă în trană,
 Încu se dădu la o parte, lăsându-l să intre în ca-
 mără. Brațul lui îi atinse în trecut sinul.

-- Aí o vază?

În... în bucătărie cred, se află o...
duse la dulapul unde pusesse obiectele din...
cheate. Acolo, găsi o vază de sticlă transparentă
îngustă, pe care o umplu cu apă și o aduse
living pentru a o pune pe măsuta de cafea.

Sean despachetă florile și le aranjă cu grijă în vază, cu mâini ce păreau prea mari pentru a se apuca de o muncă atât de delicată. Chiar dacă știa prea bine cât de sensibile puteau fi miinile acelea.

- Așa. Arată excelent, spuse el, metotolind hirtia verde. Se duse dezinvolt la camera din bucatărie, deschise ușa și aruncă ghemotecul de hirtie în coșul cu gunoi, căruia îi ghici prezența acolo. Foarte se aranjează, adăugă, privind prin cameră. Lumina blindă a lămpi camufla unele zone, de care Blair încă nu apucase să se ocupe, și fu nevoită să încuviințeze că odea dulănea o simțea atît de fere întregă.

Sean nu avea vîntul în păr și nu se simțea
într-un loc ascundat în
- Îmi pare rău numai că tu ai fost prea
rău pentru o festă mi-însușă și că eu nu
am putut să te suport.

Blair încercă să aunga cuvintele din gura
sa și văzuse și o atinsese pe scutur în timp
ce se afla înșeuăcun lui și a miniei ei. De ce o abor-
dase în felul acela? Își constituise un arsenal de
scuzate, de reproșuri, dar nu le mai putea folosi
acum, cînd Sean devenise atât de spășit. Îi răpise
singura armă pe care o avea: furia. Ceea ce era
înca un truc jocos.

- Ai dreptate. Am fost teribil.

- Îți promit că data viitoare cînd te mai vei
vedea cu deplinul tău consimțămînt.

- N-o...

Nu apucă să-i spună că n-avea să le mai o
dată vîntul.

- Ciudata imagine, o întrerunse Sean, privind
peste umărul ei.

Întorcînd capul, Blair văzu că se afla în "Mî-
nile" lui Harvey Edwards.

- O privești dintr-un unghi nepotrivit, spuse ea.

...de un moment ca să
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

Dominique Garrett, nu cred că e o idee bună
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Nu vrei să te încredințezi vecinilor, încheie
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Păi, da. Asta, și...

Te temi că vei încerca vreo escrocherie ca
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Nu...

- Te temi, oare, că n-am să-mi fac de cap cu
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Nul aproape că strigă ea, exasperată.

Ochi albaștri și pătrunzător o iritau. Se
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Nu pricepi? Nu mă tem de nimic, accentuă
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Bîrfe? Ți-e teamă că o cină luată împreună
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

că eu am mai mult de pierdut decît tine. Sînt
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

Nu mi îngrijorează, îmi pierdu în sfîrșit Blair
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

Se întrerupsese, să-și tragă respirația.

- Atunci, n-ai nici un motiv să nu iei cina cu
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- N-ai auzit nici un cuvînt din ce-am spus?

Le-am auzit pe toate și nu sînt decît vorbe în
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

Blair își aruncă mîinile în sus, învinsă.

- În regulă! strigă ea. Vin să-ți mîinino cina
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

- Ei, vezi ce ușor a fost? zîmbi el amabil.
...într-o mîncare în fiecare zi pentru...

Și o împinse spre ușa.

- Stai o clipă. Trebuie să mă pieptăn.

- Ba nu trebuie. Îți stă foarte bine așa.

- Atunci, cel puțin să încalți niște pantofi.
- Niște picioare care au tocit altele peste
pantofi, cu poante merită o seară liberă
dăscuță.

- Foarte bine, cedă Blair. Hai.

- O clipă. Mai e ceva, spuse Sean, când
întoarse spre el, încruntată întrebător. Ai uitat
mîna. Eu plătesc curentul, îți amintești?

Stinse lampa de pe masa din capătul canapelei,
ei, cufundînd încăpeșea în întuneric, cu excepția
fazelelor, ce se infiltrau printre obloane, de la becu
de-afară. Blair tocmai apucase clanța, când îi simți
mîinile depunîndu-i-se ușurel pe umeri și răsucînd-o
întînd-o în loc. Inima începu să-i bată un tam-tam
neregulat, care-i afecta și respirația.

- Avem de terminat o treabă, Blair.

- Zău că nu înțeleg ce vrei să spui, domnule
Garrett...

- La naibai! Dacă-mi mai spui o singură dată
domnule Garrett, am să-ți amintesc exact cît de
familiari sintem, o preveni el, scoțînd un mîrșit
scăzut.

Întunecimea nu ascundea focul ce-i ardea în
ochii albaștri. Fiecare cuvînt accentuat, îi scălda

lata în rafalele respirației calde. Degutele îi cuprîn
seră brațele, ca niște catușe de catifea, păsăvite
și puternice, calde și blinde.

Blair înghiți în sec.

- Ce treabă, domnule G... Sean?

- Nu știi?

- Nu cred...

- Asta.

Își coborî mîinile de pe umerii ei, pentru a le
strecura pe la subsuori, împreunîndu-le la spa-
te. Desfăcînd larg degutele, o trase spre el, a-
păsînd-o de trupul său masiv și rigid.

- Dumnezeu, ești atît de mică, încît, țînîndu-te așa, mă simt ca un violator de copii, îi murmură el în păr.

Se frecă de ea într-un mod care demonstra
o șocantă intuiție a modului cum putea s-o excite.
Dar știu că fiecare pîrticică din tine e de femeie.
Aproape că ți-aș putea cuprinde mîinile în mîini,
însă se arcuiește în cele mai feminine șolduri.

Mîinile lui mari lunecară pe movilele zvelte,
apreciîndu-le tăria.

- Ai sînii mici, dar minunat de rotunzi și plini.

[illegible]

© 2000 Blackwell Science Ltd, *Journal of Internal Medicine* 247: 105–112

[illegible]

1. The first of the two main aims of the Commission is to ensure that the Commission is able to carry out its duties in an efficient and effective manner. This is achieved by ensuring that the Commission is able to carry out its duties in a timely and effective manner.

Figure 2. Data generated by the model as the number of iterations increases. The model converges to the same solution.

Copyright © 1999 by John Wiley & Sons, Inc.

[illegible]

O plano de marketing para a empresa deve ser elaborado com base em uma análise de mercado que considere a situação atual e as tendências futuras. A análise de mercado deve abranger a identificação dos concorrentes, a avaliação da demanda e a identificação das oportunidades e ameaças. O plano de marketing deve ser elaborado de forma a garantir a competitividade da empresa e a maximização dos resultados.

1990

Old man in shirt of orange shirt of
man in shirt of orange shirt of
man in shirt of orange shirt of

Sandra Brown

Un zvon a doi oameni care urasera parea
măi în viața.

Orașul că procedam invers, spuse el; Blair
singur zimbolul pe obraz. Luăm desertul înainte de
masă.

Prețul paradisului

Capitolul 3

Cuprinsă de jena datorită reacției sale nare-
nute față de el, Blair evită ochii lui Sean, în timp ce
acesta o însoțea pe scara exterioară. Se îngrozea
la gândul de a trebui să-l privească în plină lumină,
odată ce ajungeau la el acasă, dincolo de micul
gazon verde. În momentul cînd intra pe ușa din
spate, deschisă de Sean, stînghereala fu respită
de farmec. Casa era splendidă.

- Sean, exclamă, ce frumos e!

Sandra Brown

— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.

— Înțelegătoare ești tu!

O femeie tânără venind dintr-o zonă de
frontieră de graniță, cu o modă deosebită,
cu o modă ghicite de la o țară dintr-o țară,
cu o modă deosebită, cu o modă deosebită. Sub
pantaloni, două pantalonci de oțel de demult.
Căci, nu de demult, de pe perioada era
medievală, cu modă deosebită, cu oțel de demult.

— Căci, nu de demult, cu oțel de demult, cu
oțel de demult. Mă gândesc că s-ar putea să
făcă o modă deosebită, cu oțel de demult, cu
oțel de demult, cu oțel de demult, cu oțel de demult.

— Ești înțelegătoare.

— Ești înțelegătoare.

— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.

— Am înțeles, Sandra. — Am înțeles.
— Am înțeles, Sandra. — Am înțeles.

— Am înțeles, Sandra. — Am înțeles.

Prețul paradisului

— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.

— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.

— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.
— Ești înțelegătoare, Sandra. — Ești înțelegătoare.

... și un meschișor arăta în lumina de afară a că-
... Covorașe restrinse accentuau patina
... marochin.

La etaj, sint trei dormitoare și trei bai. Le vom
... ma, tirziu, în momentul de față, sint liniit
... se și, luind-o de braț și propulsind-o în
... se bucatâring.

Biar încă mai medita la afirmația despre vizi-
... tatea de mai tirziu a dormitoarelor, cind intrară în
... bucătăria luminoasă, iar Sean spuse:

- Sper că-ți place puiul cu pilaf.

- Da. Pot sa te-ajut?

- Totul e gata, dar poți să lei salata și să o
... aranjezi în farfuri, pină torn cu vinul.

- O K

Găsi în frigider o enormă salatăieră plină și, ale-
... gind oțetul și uleiul potrivite de pe rafturile inte-
... rnoare ale ușii, turnă o cantitate generoasă peste
... verdețuri. Duse bolul în sufragerie, unde masa
... fusese deja așternută cu porțelanuri simple, șer-
... vete de in și luminări.

- Singur ai făcut totul? îl întreba ea pe Sean,
... cind acesta aduse cratița și o puse pe un suport
... de argint.

Sean ridică din umeri.

- Mda. Nu faci în fiecare seară attea eforturi,
... înțelegi. De obicei, mănînc un sandviș cu salam și
... beau o sticlă cu bere pe verandă, dar asta e o
... ocazie deosebită.

Blair stătea îngă scaun, nervoasa

- Deosebită?

- Așa cred

Îi trase scaunul, iar ea se așeză, mulțumită că
... avea o scuză pentru a-și lăsa genunchii să se
... înmoaie sub trup. În loc sa se ducă imediat la
... scaunul lui, Sean o cuprinse de umeri cu brațele,
... apăsîndu-se pentru a-și apropia gura de urechea
... ei.

- M-aș putea obișnui să iau mesele cu tine

Gura lunecă din dreptul urechii pînă îngă gît,
... presărînd din mers mici mușcăături drăgăstoase.
... La articulația claviculei, o sărută, scaldînd cu
... limba locul gingaș. Cind, în sfîrșit, se ridică,
... își strecură degetul pe sub umărul tricoului și-
... mîngîie repede pielea, înainte de a se așeză.

Blair, încercînd să repună puțină ordine într-o
... lume care dintr-o dată o luase razna, moșmond,
... cu șervetul, întinzîndu-l pe genunchi.

Sandra Brown

- Am senzația că aș fi dezbrăcată, spuse ea trăgându-și sub scaun picioarele goale.

- Nu ești. Încearcă doar să te impresionez

- Mă impresionezi? Unde ai învățat să primești atât de elegant musafiri?

- Sean, un plin de furtună cu un munte de orez sezonat și piept de pui fără os.

- Cred că am absorbit-o prin osmoză. Părinții mei primesc destul de des. Tot ce-am învățat, de la mama știu.

- Unde locuiesc părinții tăi?

- În New Jersey.

Blair i întinse coșul cu pâine caldă unsă cu unt, după ce-și luase și ea din belșug.

- Tatăl tău cu ce se ocupă?

- E pensionar.

Schimbă repede subiectul, întrebând-o despre familia ei și, până la sfârșitul mesei, conversația alea ne nimicuri.

Cînd Pam îi vorbise prima oară despre el, Blair își închipuise un semianalfabet care își câștiga existența din lucrări cu ciocanul și ferăstrăul. Înțînirea îi modificase considerabil această părere. Văzînd calitatea restaurărilor casei, operele de-

Prețul paradisului

pre canera lui se ridicaseră și, de-a lungul discuției la cină, află că avea interese numeroase și variate. Era inteligent, citit, dotat cu prezență de spirit.

În tot timpul cît se bucura de compania lui plăcută, caută un defect, ceva care s-o respingă, vreun păcat secret pentru care să fi fost vrednic de dispreț. Nu găsi nimic. Din toate punctele de vedere, era cel mai atractiv bărbat pe care-l cunoscutese vreodată. Însăși atracția lui clădise fundațiile pe care-și clădise viața. Zimbetul o făcea să-i vină s-o ia la fugă, dar în același timp îndura să se desfete în căldura lui aurie.

Refuză desertul oferit.

- Nu lucrez șase ore pe zi. Trebuie să-ncep să fiu atentă la calorii.

Acceptă totuși o cafea garnisită cu Kahlúa și un strat gros de frișcă batută. Sean propuse s-o bue pe verandă, ceea ce Blair primi imediat. Nu aprinse nici o lumină, cînd se așezară pe pernele noi ale mobilei. O briză dinspre oceanul aflat la doar cîteva străzi distanță pătrundea prin paravanele de plasă. Greierii firiau în stejari, iar ventilatoarele de deasupra murmurau constant, ca

— Oare ai rășan?

— Se așază în colțul micii canapele, cu
— și picioarele sub trup. Sorbi din băut
— burtă, cu cârmac.

— Îți place? o întreba el.

— Surse, îngîndu-și din colțul gurii frișca b.
— totă.

— Îmi place.

— Sean o privi un moment în tăcere, apoi întreba
— prost:

— Când ai început să dansezi?

— La patru ani.

— Patru!

Blair rîse.

— Atunci m-a înscris mama la primul curs de
— balet din viața mea. Pentru primul recital, am fost
— o tartă roz cu alb.

— Miam-miam.

Era uimită de cum putea să umple o aseme-
— nea expresie inocentă cu atîtea implicații sexuale.
— O deranja faptul că, în penumbra încăperii și a
— umbrelor mobile ale ventilatoarelor ce se roteau,
— nu-i putea distinge direcția privirii. Reușă grabită
— povestea:

— Într-o noapte, am dansat tot timpul. E nău, nu
— pot să înțeleg nimeni, ci numai o altă dansatoare.
— Cu toți mincăm, dormim și respirăm numai dans.
— Ne lipsim de locuințe și de minouri, ca să putem
— cursurile. Cînd nu jucăm într-un spectacol, servim
— prin localuri, facem orice, ca să ne întreținem. Dar
— nu sacrificăm niciodată cursurile. Dacă cineva ră-
— mine fără bani, se mută la un coleg, pînă în
— vremuri mai bune. E un mod de viață ca în cam-
— panie. Cred că de-asta ni se spune țigani. Ne
— ducem lucrurile prin saci de prelată, ce conțin
— maiouri mirositoare, colanți cîrpiți, pantofi uzați,
— jambiere, unguente.

— Dar ai avut succes. Pam mi-a înșurat penu-
— mărutele spectacole care-ți fac cinste.

— Am avut noroc, da.

— Noroc pe dracu'. Ești bună.

Blair îi zîmbi.

— Sînt eu bună, dar mă străduiesc mereu să fiu
— și mai bună.

— N-ai vrut niciodată să te desprinzi din tor-
— mație și să ajungi vedetă?

— Dacă mi-ai auzi vocea cînd cînt, ai ști că

At the same time, I would like to see a...

Un an – care l-ar considera o perioadă
prelungită? Un an sfârșit, dar cu momente rare
de bucurie și comunicare, care i lăseau să simtă

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

— 10 —

(Faint bleed-through from reverse side)

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Convenă că era mai expedient să se săr-
tească vasele și să se pună în soțitor, să se să-
seze în locurile pe care le cunoștea împotri-
cu gră un prosop de buștăre, din Șear, în
în spatele ei și o acornse cu brațele să ducă
toale strângînd-o a piept. Cetele lui Eleanora
gîleră dulce a mustăi și a buzelor sale

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

...the first of the ... the ...

„Cum poți să faci?”

— Și de crezi că faci? întrebă ea infurcată. Sean o scotea prin ușa cu placă, apoi se întorcea pe ușa din spate.

— Ată vreme cât sînt aici, nu ai nici un motiv să-ți faci probleme alea. Poate crezi că n-ai nevoie de ajutor, și știu că n-ai cere niciodată ajutor. Dar noi cel puțin să-ți scutesc genunchii de efort.

Urcă scara cu ea în brațe, fără nici un pic de efort, și o depuse pe treapta de sus. Cu cea demnitate era în stare să-și adune, Blair spuse:

— Îți mulțumesc pentru cină.

Înșiră ca ultimul cuvînt să i se fi desprins complet de pe buze, acestea îi fură sărutate de gura lui fierbinte, dornică. Cercuri de oțel, în formă de brațe, o cuprinseseră, lipind-o de un trup de iradiază energie carnală. Gura ei nu era pregătită pentru atacul guri lui și nu-și putu găsi nici un dram de putere pentru a-i rezista, cînd limba i se repoză înăuntru.

Apoi, la fel de brusc pe cît izbucnise, furtuna încetă. Brațele se destinseseră, ținînd-o nu mai puțin ferm, dar mai tîndru. Limba lui îi foră încet gura,

trădindu-i respirația.

Cîntîndu-i consumpția, mina lui Sean reveni în contact cu spatele ei, pentru a-i cuprinde sinul. Își trecu degetul mare de-a lungul curbării de jos, iar Blair își auzi propriul geamăt de pasiune crescută. În timp ce-i cuprindea limba în gura lui, absorbînd-o ușurel, cu degetul mare îi întări sfîrcul ca o pietricică. Acel chin mai continuă un timp, pînă cînd Blair fu inundată de o dorință oarbă, frecîndu-se pe negîndite de trupul lui, în căutarea împlinirii pentru goliciunea din adîncul ei.

Se clătina amețită, cînd Sean se retrase. Dacă n-o ținea de brațe, s-ar fi rostogolit pe scări. Acum, pe chip nu i se mai vedea nici un zîmbet, numai linii ferme de hotărîre și încăpăținare.

— Pe dracu' nu vrei să te culci cu mine, domnișoră Simpson.

După două zile de cînd auzise aceste cuvinte, Blair continua să fiarbă la gîndul lor. Evitase să

...pe lângă o cameră de baie, o bucatărie și un living cu un televizor și un frigider. Era un apartament mic, dar era tot ce avea nevoie și se simțea bine acolo. De asemenea, de lângă apartament era un magazin de alimente și un magazin de haine. Sandra se simțea bine acolo și se gândea că poate în veci să rămână acolo. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo.

Sandra era o femeie frumoasă, cu părul roșu și ochii albaștri. Era înaltă și slabă, cu o figură elegantă. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo.

În cea de a doua zi, Sandra se trezi din nou enervată pe sine pentru că nu se gândise pe unde să se ducă. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo.

...pe lângă o cameră de baie, o bucatărie și un living cu un televizor și un frigider. Era un apartament mic, dar era tot ce avea nevoie și se simțea bine acolo. De asemenea, de lângă apartament era un magazin de alimente și un magazin de haine. Sandra se simțea bine acolo și se gândea că poate în veci să rămână acolo. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo.

Sandra era o femeie frumoasă, cu părul roșu și ochii albaștri. Era înaltă și slabă, cu o figură elegantă. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo.

Într-o zi, Sandra se trezi din nou enervată pe sine pentru că nu se gândise pe unde să se ducă. Când se gândea la asta, se simțea bine și se gândea că poate în veci să rămână acolo.

într-o mașină, răsună o butare în ușa.
 - Bine, e în cordată, gata să-l întorc la
 serviciu, dar ota de ușurare când vazu că era
 la linie telefonică.

- Domnișoara Simpson?

- Da, pot?

Blair se dădu la o parte, iar instalatorul
 scoțind un rulou de cablu și o cutie rectu-
 gulară.

- Un aparat aerodinamic de birou, ivory,
 comandat cu buton, spuse el, consultându-și co-
 mandu pe care o ținea în mână. Era tânăr, abia
 trecut de douăzeci de ani, cu păr lung și ochi
 luminoși, zămbitori.

- Da.

- Unde-l dori?

Arăta o masă joasă, așezată la capătul cana-
 pierii.

- Acolo, m-am gândit.

Tinărul privi cu un ochi expert zona.

- Ar merge. Îl pot prinde în peretele de sub
 terenotă, trecind cablul pe sub covor. Așa, n-o să
 vă împiedicăți. Ce ziceți?

- Merge.

la început lucrul, făcând câteva drumuri până la
 ușa și înapoi.

- De ce nu lăsați ușa deschisă? striga Blair
 către el. Așa, puteți intra și ieși, chiar și cu mîncare
 caldă.

- Mulțumesc.

Fără să se jeneze de ținută, dar știind că nu
 trebuia să se răcorească prea repede, își puse o
 cămașă, înnodîndu-i marginile pe mijloc. O lăcă
 deschisă și-și suflecă minciile pînă la coate.
 Intră în bucătărie să-și fiarbă un ceai, în timp ce
 omul de la compania telefonică îi spunea că era
 student la N.Y.U. și lucra ca instalator numai vara
 își lua diploma în marketing.

Termină cu instalația în același timp cînd fu
 gata și ceaiul.

- Dorești un ceai? întrebă ea, ospitaleră.

Băiatul se eschivă.

- O Coca n-aveți?

- Vine, rise Blair. Umplu un pahar cu cuburi de
 gheață și cu Cola și îl întinse. Tinărul bău pe
 nerăsuflete.

- Sînteți un fel de dansatoare? întrebă el, privi-
 indu-i pantofii.

Sandra Brown

... o dansatoare profesionistă

- Nu, pe bune! Ce-oți zice să-mi arateți?

- Ce ai zice să faci tu pași?

Cele două victime surprinse apărură subțire, până de ură a lui Sean, în timp ce întorceau capetele spre glesul ucigător. Tânărul de lângă Sean tresări, cuprins de frică.

- Eu... Eu totmai plecăm, se bălbi el.

- Nu vrem să te reținem.

Băieții puse paharul pe masă, dar acesta răsturnă, împrăștiind cuburi de gheață peste suprafața lustrată. Îi ridică în grabă, puse gheața la loc. Înăuntrul și-și șterse nervos mîna pe coapsa partenerului de glo. Se retrase să-și adune echipamentele.

Prin furecă să se fi vorbit pină acum, Blair îi zise:

- Mulțumesc pentru telefon

- N-aveți de ce. Dacă aveți vreo problemă, sunați-mă.

Sagea spre Sean cu o privire prudentă

- Sunați-l, se corectă el.

Se strecură pe lângă făptura mutăhaloasă a lui

Prețul paradisului

Sean, zburzind-o în jos pe scări, de parcă ar fi fost recunoscător că scăpase cu viață. Sean trîni, la după el.

Cînd se întoarse spre ea, Blair îl privea, cu pumnii proptiți în șolduri.

- Ei bine, sper că ești mulțumit de tine. Ai reușit să bruschezi un băiat absolut inofensiv.

- Băat, la ochi. Și de unde știi că era inofensiv? Nu te-am prevenit să nu primești străni aci, cînd nu mai e nimeni prin preajmă?

- M-a prevenit mama despre asta, de la vîrsta de șapte ani. N-am nevoie să mă tot bați la cap. În plus, nu era „străin”. Am știut că venise de la compania telefonică. N-a trebuit decît să mă uit la camionul ăla mare, cu dungi albastre și galbene pe margini.

Știnga din răsputeri, descărcîndu-și astfel o parte din nervii ce i se adunaseră de cînd o insultase cu sărutarea aceea toridă, în seara de alături.

Volumul lui nu era cu nimic mai stăpînit decît al ei.

- Chiar și dacă are un caracter de platină, putea fi ispitit să cadă din grație, după ce te

...ești uitat în oglindă? Sau ești atât de
...te fâșosești gătită așa, închizi
...și nu ai simțit vreo neplăcere?

- Nu sunt deloc perplexă. Blair se privi. Ridică
...și se uită la soacra lui de sus.

- Când vor astela sint hanale mele de lucru.
...și nu mă fâșoseam. Când a venit, tocmai făceam
...este exercițiu și da, sint obișnuită să port dres și
...săm.

- Bineînțeles, habar n-ai ce efect au chestiile
...de la.

- Jee Blair.

- Ce efect au jambierele alea asupra trupului
...lui, înțelegi el sarcastic. E o pură coincidență
...ce te așeză exact pînă deasupra genunchilor,
...atingînd atît de aproape pașii de sus a coapsei
...lui. Ca să nu mai vorbim de picioarele dresului
...sint tîrîte atît de sus, închizi ai putea la fel de
...cine n-ai să nu-ți fi pus nimic peste fundușul ăla
...patros. A sint sigur că băiețelul nostru dulce n-a
...observat nimic din toate astea cînd ieri deschis
...asa, îmbrăcată așa.

În timp ce vorbea, înainta încet în cameră, pînă
...așeză la o lungime de braț în fața ei.

Că tot veni vorba, scrie Blair, nu am mai
...într-o rață cînd a venit.

Că dintr-o înmărmurire de nervi, m-am dat
...cîntăci pînă se desfaceu.

Nu aveam camășa asta pe mine.

Și o seacă și o pruncă în lături, deși m-am
...de ochilor lui livizi decolțeau, cînd ei încheiau
...cîntăci din dresului.

Privirea lui Sean se așeză asupra sîințelor
...impertinente, strînși sub materialul negru, care se
...înținea peste ei ca o a doua piele. Într-o clipă
...Apoi, bratul i se repezi în sus, încheindu-și mîna
...la baza gîtului ei. O trase spre el cu o mișcare atît
...de rapidă și neașteptată, închizi împastul o țesu
...rămîna fără aer.

Începu să-l lovească zadarnic cu pumnii în
...timp ce gura lui se ciementa peste a ei. Căci
...braț o cuprinsese de tîrî, ridicînd-o lîngă de piep
...tul sau pentru a o duce spre canapea. Genu-
...chiul lui Sean se atîndă în pernă, cînd o căcă
...urnînd-o cu propriul său trup. Un picior greu se
...lîsă peste ale ei, întîndu-le în loc, pe cînd cu
...mîinile îi imobiliza capul și îl ținea nemîșcat, ca
...s-o sărute.

...timp, chiar cîta vreme se zădărnicea, simțind din rasputeri, în răspunderea lui. Nu produse nici o durere.

Cînd pe Blair începuse să-o lase pe seama gurii lui se mai îmbîlînzi, pînă ajunseser la buzele, dezmierdindu-le cu limba. Cu un mic zădărniciet de protest, Blair ceda în fața propriului instinct. Sean nu întîrzie să-i săgeteze gura cu limba, luînd-o total în stăpînire. În cuprinsul pasiunii, într-una din palmele lui mari, pe cînd cădea cobora nerăzînută spre sinul ei, mîngîindu-l cu degetul.

- Am devenit un marionet gelos, Blair, spuse el, privind-o. Nu vreau să te privească nici un alt bărbat.

Într-o mișcare mină între picte și maioul supraîncălzit, trăgîndu-l în jos pînă cînd sinul rămase gol.

- Nu, gemu Blair în fața deplasatului posesiv. Nu tu... spui... cînd ea.

Apoi gemu iarăși, dintr-un alt motiv. Co dezmierdăre îl aștepta... Dansatoarele aveau în mod tipic pieptul plat și...

Dumnezeule, șopti el.

Tenul cutremurat al gâtului său o făcu să se schia ochii. O studia cu nespunsă atenție toate detaliile.

De culoare extraordinară a, Blair. Ce de...

Capul său blond se rezemă de pieptul ei. Un moment, Blair crezu că și imagina ușor de mîngîiere, pînă simți aerul racorindu-i pielea umedă. Apoi, cu nespunsă acuitate, îi percepă mîngîierile în limbă.

- Delicată și atât de dulce, murmură el, cu buzele lipite de pieptul ei.

- Nu, nu, Sean. Te rog.

De ce? Spune-mi de ce.

Limba lui o mîngîia gingaș, pînă fu înconjurată de capcana fierbinte și dulce ca mierea a gurilor sale.

Degetele i se înfipseră în coama deasă a părului blond, ținîndu-i capul pe loc. Sean o sorbea cu o tandrețe care-o făcea să-i vină să plîngă.

- Fîndea... fîndea... n-am în viața mea... loc pentru asta. Nu am...

Înțet, se ridica puțin deasupra ei, pentru a o...

...ca să-l ducă la... de la... albastru...

- Nu, ca nimeni și nimic să nu intervină în...
...a ta...

- (El) adevărat da, cu tărie, fără a ști dacă...
...datoră dorinței de a accepta...
...deprinderea lui de sinul ei.

- Când se vedeau picioarele, ai să te în...
...va opri.

- Da.

- Nu vrei să-ți mențezi o viață aici.

- Nu.

- Și nu vrei pe nimeni în viața ta. Nu vrei n...
...?

- De îndată poate da într-un mod care-i declar...
...Dresul subțire și colant...
...cu nimic de sexul lui excitat.

- Nu.

- Nu ai nevoie, o soasă și ș. maritare.

- Nu, susină Blair.

- Și ești o minciună. În cipa asta, ai atita...
...de mine, înțelegi te doare.

- Conștient, tu îi îndepărta umerii picioarele,
...se culcă deoparte, cuprindă o sub el ca

...absolut orice rau.

- Te doare, Blair. Lasă-mă să te temdă...
...cu patimă. Contrar protestelor ei, trupul i...
...sub al lui cu stăruința tăcută, rămânând...
...unul de altul.

- În acel moment, auziră un clocotit rapid în...
...?

- Șșșș, îi șuieră Sean la ureche. Te rog, nu
...pău.

- Închise strîns ochii, parcă pentru a alunga...
...Avea o expresie chinută.

- Tanti Blair, eu sint, Andrew! strigă un glas
...ascuțit. Tanti Blair, ești acasă?

52

93

Îi venea să-l îmbrățișeze pe băiat, de tot...

...town
...the ...
...C... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

proful paradiului

... proprii di susse-

[illegible]

1. *Ch. provencensis* in coll. Z. *Ch. provencensis* in coll. Z. *Ch. provencensis* in coll. Z.

...o înșelăciune și ar fi avut...
...îi băgeau cu o privire pînchitoare.

- O.K., Andrew, răspunse ea printre dinți.
Spune-i lui mami că voi veni.

- Excelent. A zis că Mandy și eu p...
...a opt jumătate, dacă promitem să...

- Mandy și cu mine, îl corectă Sean, și z...
...iar prinde bine o mînă de ajutor, azi. Lucrăm la
o casă de pe plajă. Te-ar interesa să câștigi un
ceas, nu?

- Mamă, Sean, ce mîșto ar fi!
Sean surse.

- Cînd să-i telefonezi mamei tale și spunei
...că n... Ușa din spate e deschisă. Ne va-
...în bucătărie. Avem nevoie de puțină apă
...o zi ferbinte ca asta.

- O.K. Ne vedem decară, tanti Blair! mai strigă
Andrew, în timp ce se repezea pe ușă și cobora
deasă, simțind:

De cum băatul nu-l mai putu auzi, Sean se
...cître Blair.

- Chiar te dăi picioarele?

Prograt să-i tragă o sâpuneală pentru felul

...o via de aus, Blair fu iarăși dezarmată de
...Ridică din umeri, indiferentă.

...în
...putea ar trebui să consulți medicul.

Nu se rasti ea. Apoi, considerînd că pâruse
...plai defensivă, spuse: Ieri nu m-am prea mișcat.
Am nevoie doar să-mi alung niște circei, făcînd un
exercițiu fizic.

- Eu cred c-ar trebui să-ți le odihnești.

- Ei, nu te-am întrebat ce crezi, așa-i? Și ori-
cum nu mă interesează părerile tale.

- Nu?

- Nu.

Sîmii se ridicau și l se coborau, cu intare
crecîndă. Era furioasă pe el, pentru că avea cam
întotdeauna dreptate, și pe sine însăși, pentru că
trecea mereu în defensivă.

- Ceea ce s-a întîmplat aici, arată ea cana-
peaua, cu un gest nervos, a fost o greșeală care
nu se va mai repeta. Și, cu siguranță, nu-ți dă nă-
dreptul să-ți bagi nasul în viața mea.

- Nu mi-l băgam. Îmi exprimam doar îngăle-
rarea.

- Ei bine, n-am nevoie de îngrijorarea ta.

- Nu-ți place compania mea?
- Nu în mod deosebit. Ești dominator. Nu-mi plac oamenii agresivi.

- Nu-ți place când te sărut?

- Nu.

- Nu-ți place când te mângii?

- Nu! (pă ea, sperind ca sunetul strident al vocii să înăce întrebările pe care i le punea pe tonul acela înșelător.

- Când îți ating și-ți sărut sinii?

- Nu!

- Iar minți, Blair.

Avea dreptate. Chiar în acel moment, trupul îi tremura în amintirea îmbrățișărilor lui. Jinduia să simtă iarăși mângierea mătăsoasă a mustății pe piele. A dracului să fie însă dacă i-o va spune cu voce tare. Alungându-și din minte gândurile senzuale, se întoarse cu fața spre el, plesnind de tunc din tot trupul. Din nou, fu prea rapid pentru ea.

- Liniștește-te, Blair. Niciodată nu m-am impus cu forța mui unei femei. Dacă mângierile mele te deranjau, atunci n-am să te mai ating niciodată ca amant. Oricum, nu văd nici un motiv pentru care n-am putea fi prieteni. Vin să te iau înainte de ora opt. Între timp, ca prieten, îți recomand să-ți odhnești picioarele.
Și pleacă, înainte ca Blair să fi putut obiecta măcar cu o vorbă.

Sunetele de conversație zgomotoasă și risetele le ajunseră la urechi, în timp ce se apropiau de casa Delgado, pe trotuar.

- Cred că petrecerea e deja în plin avânt, spusese Sean.

- Așa se pare.

Ajunsesse la ușa ei exact cum spusese, la opt fără cîteva minute. Blair era gata, cu excepția bijuteriilor. Sean o așteptase dincoace de prag, în timp ce și punea în urechi cercei cu perle și se parfuma.

Nu mai putea critica nicicum mama ei. Era
mai presus de orice reproș. Privindu-l pe Sean
în ochi, văzu că nu se uita la ea, urmasii ei
erau la clară de alama. Frazele „Actele
mele. Amestecă mi s-o repar.” și „Frazele
mele. fusesera rostite toate cu același grațiu
de

- Măjurnesc

Rochia albă, cu ochiuri și inel pe git, avea
și tală strînse, pentru a se largi înfoata
sub genunchi. Mai purta o pereche de
sandale cu bareta aurii înfășurate împrejurul glez-
nelor. Alături rochiilor, cit și curelele sandalelor
pe care le accentuau formele perfecte ale
pălpatelor.

Dași o atinsese cu degetele pe spatele gol, în
timp ce coborau scara, era convinsă că o făcuse
cunoscută în numele curtoaziei. O ajutase să urce în
Mercedes, lăsându-se apoi într-o povestire de-
săre cum alergase Andrew pe plajă, cu un sac de
dove. Se împiedicase în nisipul adânc, astfel că
toată cămașa zburasera, iar el și Andrew prefira-
seră o pumătate de oră tot nisipul, ca să vadă
dacă le adunaseră pe toate

Sper să nu ne fi scăpat vreunul și să ni-l
dărească altmiedea, cu călduț, spuse el.
Blair îl dă, cind răspunse:

- Și eu sper asta. A meritat dolarul pe care l-
am plătit?

- A trebuit să-i dau doi dolari pungașului ăluia
dacă înfășia

Cind opriră în fața casei lui Pam, Blair se
simțea destul de relaxată. Părea că Sean se ținea
de cuvânt. Se purta ca un prieten bun, nu ca un
posibil amant.

Pam îi întâmpina cu îmbrățișări cordate, pline
de efuziune.

- A sosit invitata de onoare, îi anunță ea pe
celelalte oaspeți care forfoteau prin jurul platourilor
cu aperitive, dispuse strategic pe marginile ca-
merelor aglomerate.

Fără asaltați de cei ce doreau să o cunoască
pe prietena lui Pam, cea pe care mulți dintre ei o
considerau o celebritate. Blair îi aruncă lui Pam o
 privire în sensul de nu-mi-vine-să-cred, cind își
dădu seama că prietena ei îi colorase cariera de
succes astfel încât să pară mult mai grandioasă
decât era. Mai observă că și Sean era salutat cu

...și înțelegem că ea. Femeile se...
...vorbeau cu deferință

...în taul paraboluri. Blar se aplecă...
...mori Delgado împijamați, înainte ca...
...îndreptați în direcția dormitoarelor...
...și de a se duce la culcare.

- Copii aștia! exclamă Pam, când uită...
...dispărind în hol. Sint de-ajuns ca să mă...
...dorm de abstenență.

Când atunci, Joe Delgado, cu perpetuu...
...și cu un șorț de bucătar, pe care scria...
...bucătar ste să le sfirite", veni la ei și...
...cota cu brațele, imediat pe sub sîni.

- Mă rog, nu tocmai abstenență... îi spuse Pam...
...Blar, făcîndu-i desfrinat cu ochi...
...mîndră.

- Mă scîrpat ceva? întrebă bine dispus Joe...
...pe Blar cu un sărut pe obraz, iar pe...
...sînginduri voricește mîna; era la fel de...
...și vius, pe et de trușeșă și moale era soța...
...Cămera era extraordinar. Sean. Abia aștep...

Care cameră? întrebă Blair, acum simțind că...

- Sean adaugă o cameră de jocuri în spatele...
...îi explică Pam. Am uitat să ți spun?

- Da, spuse Blair, furind o privire spre Sean...
...care stătea cît putea de aproape, fără s-o atingă...
...activ.

- A, mulim de nerăbdare să fie gata. Ți-o arăt...
...eu, mai încolo. Deocamdată, vreo duzină de per...
...sease vor să te cunoască.

În următoarele câteva minute, Blar înfruntă...
...întrebări azvîrlite spre ea. Dansase...
...vrednă cu Barișnikov? O fatiță de zece ani, era...
...prea mică pentru a începe pointe? Respecta...
...vreo dietă anume, ca să rămînă atît de sub...
...țică? Și-n fond, cît cîntărea? Era adevărat că ea...
...și Pam urmaseră cîndva cursuri cu Juliet Prowse?
...Avea unghiile adevărate sau false? S-ar fi gîndit...
...eventual să-i examineze pe interpreții spectaco...
...lului în beneficiul P.T.A.¹

La această întrebare, blîbă politicoasă o pro...
...misiune de a se gîndi. Aproape tresări, cînd o...
...pereche de mîini mari îi cuprinsesă umerii.

¹ Parent Teachers Association = Asociația Părinților și a Profesoarelor (în fr.)

"Ce vrei să bei?"

Un compliment, și numai pentru că...
...năil, se rezemă de trupul înalt...
...măci. Pielea dezgolită a ș...
...de textura sacoului sport, de...
...măci, și netezimea răcoroasă a cămă...
...dacă tău-pai. Nici măcar nu-și dădu...
...înclină capul într-o parte, pentru a-și...
...tine buzele și muștața pe ureche.

- Vin alb cu gheață, șopti, încercînd fer...
...o asculte pe doamna de la P.T.A. care
...scrie valențele spectacolului de binefăc...
...Sean o strînge ușor de umeri, înainte de a se

...măci creva minute, reveni cu un pahar de ar...
...măci, rece ca gheața. Trîncăneala neapă...
...măci o în... nu ezităse nici o clipă.

- Blair, grație că Pam te caută. E la bucătărie.
...Mă buzei, spuse cu eleganță Blair, înainte
...de a-l lăsa pe Sean s-o conducă mai departe.
...Mă buzei, spuse ea, din colțul gurii.

Blair nu ar fi în stare să plictisească și o
...măci o în... el să-l șoptească la ureche
...A... făcuse o și mie, acum cîțiva ani

...măci îl îndrează, a considerat că ar fi foarte
...măci din "Danny Boy" în spectacolul
...măci aproape că se înecă sortind din vi
...măci se umplura cu lacrimi de veselie

- Glumești, dese ea

- Aș vrea eu

- Și ai cîntat „Danny Boy”?

Sean se încruntă sumbru, coborîndu-și sprin...
...pălele și lăsase peste ochi strălucitori

- Mi-am cumpărat scutrea cu un sec de-o
...suta de dolari.

Rîzînd, intrară în haosul din bucătărie. Pam
...cestea din frigider castroane cu salată de cartofi
...s varză tăiată.

- O, cît mă bucur că ai venit aici. Sean, du-o
...pe Blair să-ți arăți camera cea nouă

- N-ai nevoie de ajutor? o întrebă Blair

- În clipa asta, nu. Mergeți. Distrăi-vă

lășară prin ușa glisantă a glesvandului care
...dădea în cuneta interioară. Aromă carni fripte pe
...făcîc plutea spre ei. Joe întorcea pe grătar încă
...man.

- Se vede că știți ce faceți, îl tachină Sean

- În singe, medii, bine fripte, enumeră Joe,

se întrerupe deodată, întorcându-se repede
- Chiar te interesează, nu?

- Da.

Așa era. Descoperise că-i plăcea entuziasmul
din glasul lui, când vorbea despre ceea ce lucra.
Mimic, gesticulând descriptiv, îi erau foarte elocu-
vente. Le simțise atât de calde pe umerii ei. Liniș-
tire, încurajatoare.

- Copiii au să se dea în vînt după ea.

- Cred că și Pam și Joe. Teoretic, cu toți copiii
îngrămădiți aici, vor avea și ei parte de câteva mo-
mente private.

- Pot să-mi închipui că momentele lor private
sînt puține și rare.

Sean rise.

- Nu se poate să le fie prea greu, altfel, n-ar
avea atîția copii.

Rise și ea, privindu-l, și dintr-o dată, în același
timp, risul îi se întrerupsese. Momentul dobîndise
o intensă intimitate. Lumina lunii năvălea printre
grinzi, reliefindu-i chipul cu umbre adânci, în timp
ce o privea. Blair nu-l putu distinge expresia,
știind numai că o studia.

... în limba diverselor...

... la urea, pînă-i gata frîntura...

... cu furculița. Riseră, apoi...

... pe unde calci.

... prin scheletica structură de țesut...

... o cameră de jocuri? întrebă...

... o să fie un șemineu. Aici, rafturi...

... zîmbind Vom instala chiar...

... Pare extraordinar.

... Am să-i fac un luminator, continuă Sean,

Dacă în privirea ei se reflecta o încredere în
 căsătorie cu femea marelui om de
 la statul. Pentru el, Blair părea o păpușă. Dar o
 păpușă vie, care respira, se mișca și era capabilă
 să potolească focul din pîntec, care-și ridea de
 el încontinuu.

Totul era pe dos și o dată cu oarecare
 grave erori de judecată care i costaseră
 măsura de scump. Ramăsese cu o viață
 sănătoasă a priorităților vii și reușise să
 facă. Acum avea succese în toate privințele, în
 afara de una singură. Nu avea cu cine să-și
 împartășească reușita. Pînă-n prezent, nu găsise
 nici o femeie cu care să riște a-și împărți viața.
 Iubirea depindea atât de des de corectitudinea
 crinilor. Cînd se dăreșla ceva.

Blair Simpson avea de înfruntat probleme
 probleme. Trecea printr-o criză care-i trebuia să
 facă față. Nu avea nevoie de ea în viața lui. Nu
 făcut decît să complice lucrurile. Iar Blair susținea
 că nici ea nu avea nevoie de el.

Și totuși, acum, stînd acolo în lumina
 dorința îi galopa prin trup. Nu dorea nimic
 mult decît să i steargă cu zece de stăruință pre-

Rînd de luna care-i înconjurau pe
 sărind fetei ei într-o aură argintie. Sezo
 ei și mîncă degetele peste șuvițele luate
 parul ei strîns la spate, într-un clasic
 lălela. Avea buzele hămăsite după gust
 de umedă și trandafirie în lumina nesigură. Tr
 de cutreiere urechea delicată, cu perla
 scotoare care aproape că-i reda luminiscent
 pelli. Ochi lui urmărit calea razei de lună, pîn
 cînd aceasta dispăru în șanțul umbrît dintre sin
 mări. Imaginația îi depuse acolo limba și aproape
 simți gustul căldurii, pe care știa că ar găsi-o.

Capul i se umplea de fantezii. Îi vedea din nou
 buze roz-s de la a sinului. Simțea din nou pe im
 tă țearura de boboc catifelat. Auzea iarăși tors
 gutural de plăcere, cînd se lăsase pradă foamei
 de gustul ei.

Nu și amintea să mai fi dorit vreodată o fe
 male, de-a lungul anilor, atît de mult pe cît o
 dorise pe Blair din prima clipă cînd privirea lui o
 întâlnise pe a ei. De-atunci, visele sale cu ochi
 deschizi nu mai merseseră decît pe o singură
 cale. Simțea în tot trupul dorul de ea. Și nu avea
 absolut nici un sens. Nu era genul lui preferat.

tristele mândre, s-o strînă în brațe și
încercă adînc în ea, implorînd o să-l ierte
de acel chin.

Ferocitatea acestor meditații i se arăta
scorpe, în planele colțuroase ale feței, cu
aceste numele, cu voce nesigură. Sean scut
sap, ca să și-l limpezească, apoi oada cocktail-
ul din pahar.

- Mda, cred, ăă, ca ar trebui să ne întor-
m la covații.

Biar luase doar cîteva înghițituri de vin. Avea
cegetele înțepente de frig. Și le încheștase pe
pahar, ca și cum ar fi fost ultimul ei contact cu
rețineră. Sean tăcu un pas lateral, începînd s-o
condusă înapoi prin curte. Joe era tot la grătar,
asînd în discuții cu un avocat al apărării, despre
armele comise pe străzi.

În bucătărie se dezlănțuisese vacarmul. Pam i
accuța mai întîi o odraslă, apoi pe alta, în timp
ce-si prezentau depozițiile contradictorii despre c
bătăie cu perne. O a treia se vîlcărea, cu lacrimile
șiroindu-i pe obraji. Pam pescuia știuleți de por-
umb fiert dintr-o oală cu apă în clocot și-i de-
punea pe un platou.

De cînd evenimentul necazurilor i se arăta
și lui Pam, Sean și-l învîrtea dintr-o parte
Cînd se întîmplă? întrebă.

Cînd căsă pînă la mîna ei, ca să-l
pînă la mîna ei, amînată, care în fine i se
o căsă întîrîie.

Acordară și acestor aventuri un tot al
ca și celălalt.

- Ce-ar fi să mă laș pe mine să-ți cîntec
Blar.

- Dar ești muscălră, proțură Pam.

- Îți sînt prietena, iar tu nu știi să-ți cîntec
trebur. Haideti, copii, ajunge, stude să cîntec
categoric ca să le atragă atenția. Andee, mare
marș, ordonă, arătînd cu un deget pînă la
dreapta dormitorului. Haid. Mandy.

- Pe-asta îl iau eu, spune Sean, ține-
mău Paul și codelîndu-si pe un mîncă care pînă
ceală. Paul chiar încîntat, apucîndu-i de mînă
band.

Nu cîntec ofert și în numele tău spune Pam
în timp ce segeau buluc din bucătărie. Vădăc pe
trîbul din spate care dădea la cîre cava dormi-
tore ale copiilor.

- Nu te puteam lăsa să preiei tot regimul. Într-
întrucât cele două dormitoare comune erau în
tre ușa, Blair și Sean reușiră să-și vire patul în
camerile lor, atenți totodată și la cei ajunși în camera
intermedie. Cel mai mic era singurul care acorda se-
ră, încă mai avea regim de leagăn. Cele două
fete dormeau într-un pat dublu, din aceeași ca-
meră cu leagănul. Băieții cei mari aveau patul
suprapuse, în odaia alăturată. Întrucât Andrew era
cel mai mare, îi revenea locul de sus.

- Dă-i un exemplu bun surorii tale mai mici și
dormi acum, îi șopti Blair lui Mandy. Lasă-i pe
mămica și tatăl să se simtă bine la petrecere
O.K.?

- O.K., răspuse fetița, căscind; Angela, care
avea cam patru ani, dacă Blair își amintea corect,
părea deja. Lăși lampa aprinsă?

- Mandy bebelușu', Mandy bebelușu', cîntă
Andrew din patul său.

- Gura, Andrew, îl admonestă sever Sean.

- Păi, este, insistă băatul, arțagos. Trebuie să
doarmă cu Angela. Eu n-am chef să mă frece
nimeni cînd dorm.

Mamica și tatăl dorm în același pat, pro-
prietatea Mandy.

- Cu ei nu se mai culcă nimeni și noi n-avem
voină să mergem noaptea în camera lor decât dacă
tuna și fulgera, contribui somnoroasă Angela
Blair întîlni ochii amuzați ai lui Sean, de cealaltă
parte a camerei, apoi reveni spre fete.

- Și nici simbăta dimineața nu e voie la ei, pînă
nu se termină „Călărețul singuratic”, adăugă și
Paul, ridicîndu-se în capul oaselor să-și dea im-
portanta veste.

Sean izbucni în rîs, dar și-l camuflă cu o tuse,
în timp ce-l împingea pe Paul la loc.

- Patul lor e mare de tot, Blair, spuse Mandy,
pe ton de conversație.

- Asa e? întrebă ea, cu vocea cam ascuțită,
incepînd să acorde tăblier patului o atenție nefi-
nesc de mare.

- Și Sean are unul la fel de mare, nu, Sean?
întrebă Andrew. L-am văzut.

- Tu ai văzut patul lui Sean? o întrebă Angela
pe Blair.

- N... nu. Gata, noapte bună.

Amara Elena

— Ce e aceasta? — zise el, privind-o pe Elena.
— Este o scrisoare de la mama.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.
— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

Amara Elena

— Ce e aceasta? — zise el, privind-o pe Elena.
— Este o scrisoare de la mama.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

— Mama? — zise el, privind-o pe Elena.
— Da, mama. — zise ea, privind-l pe el.

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Sandra Brown

...glumă și eu cu ea în
...?

Mă, știu de glumă, răspunde
...zâmbet pe chipul rigid. Nu
...compo. Blair?

Întinse mîna, iar Blair se repoză și
...pe o funie de salvare. Sean o cuprinsese
...mul cu adresă la celălalt, decît pentru că totuși
...Blair se lăsa strîns de el, bucuroasă să
...zașia de siguranță pe care i-o oferea
...puternic.

leșară din bucătărie.

- Sper c-ai vrut să fii salvată. Poate că ai scăpa
...ator pe Stan, îi murmură Sean la ureche
...apropiindu-și spre ea capul blond.

- O!, te rog, se înfioră Blair îngă el. Pam și Joe
...de ce se ține?

Toată lumea din Tideland's îl cunoaște, cu
...cunoaște lui cu tot. Sau, cel puțin, cu pretențiile
...lui de oraș. Nu-s sigur dacă nu cumva cuceririle cu
...care se laudă sînt numai dorințe neîmplinite.

- De ce l-ai fi invitat Pam și Joe aici?

Seta lui este o femeie fermecătoare. Totuși

Prețul paradisului

...din cauza ei îi îngheț și pe Stan. Nu pot
...arame pe tine. Face același figur, răvășite
...arame poartă fustă.

- Și eu care mă credeam apune, se răvășe
...exagerat.

Sean riso, după care redeveni serios, privi
...înd-o.

- Ești aparte, dar mă îndoiesc că creștii cu
...gusturile fără discernămint ale lui Stan și că se
...seama exact cit de aparte.

Se aplecă și mai aproape, mîngîindu-i cu vîrf
...degetului arătător mica peria din ureche.

- Eu am foarte mult discernămint.

Blair nu putu scoate o vorbă. Muschi glorioși
...blocau coardele vocale. Rostirea replicii aceluia
...care știa că ar fi trebuit să riposteze era interzisă.
Așa că rămase mută, pierzîndu-se în adîncurile
ochilor lui albaștri.

- Vrei o cafea?

Dac-ar fi spus „Vrei să facem dragoste?”, n-ai
fi putut suna mai asemănător cu o invitație la mi-
nitare.

Zi-i că poți să-ți iei singura cafeaua, Blair.

Dr. Wang Pengzong, Chairman

Amplia. Se el cálculo un poco más se...

Amici, de ce tot gravita ca un kam raze soie

125

127

...mai.

- Nu, una, știu că mor să îmi iau lecții de dans. Nu vreau să fiu o doamnă. Nimic istovitor, nimic greu, doar exerciții de întindere ca să-mi mai rămână stăpânirea.

Ate cîteva femei i se alăturară, entuziasmate.

- Vreți să predau eu cursuri de balet? întrebă Blair, începînd în sfîrșit sensul conversației.

- Da! De ce nu?

Capitolul 5

Blair privi spre chipurile ce o înconjurau, în așteptare, și rîse stînjinită.

- Păi, pe de o parte, nu sînt profesoară.

- Dar ești dansatoare. Cea mai bună pe care am văzut-o vreodată. Ia nu mai fi așa modestă, se repezi Pam, cînd văzu că Blair era pe cale să obiecteze. Îți place să dansezi și, din moment ce pentru un timp n-o poți face pe scenă, s-ar putea ca asta să fie cea mai bună soluție.

Ceilalți dădură din capete, a încuviințare.

Sandra Brown

...și să evoca dureri la picioare.
...se întoarse spre glasul cămărașului
...la ureche, și privi în camera lui Sean.

- Nu zeci. Doctorul a spus că un minimum de
...regulate le-ar face bine, ajutându-l să-și
...forța. Astfel, revenirea după șase luni de
...nu-mi va mai fi atât de dificilă.

- Da, s-a aranjat! radie fericită Pam.

- Sta, sta, Pam. Nu trebuie un studiu, sa

Fruntea lui Pam se încreți, consternată.

- Așa

...trebuie o încăpere spațioasă, cu lemn pe
...se întoarse Sean.

- Da, reveni Blair spre el.

- Am cumpărat acum câteva luni o sală de
...veche, cu intenția s-o transform în
...de sănătate. Are o asemenea cameră. A
...s-o folosești. Fac eu orice reamenajări sînt
...necesare.

- Excelent! bătu Pam din palme

- Dar nu vreau să mă apuc de mecenat, pro-
...Blair. Se simțea purtată de un curent pe

Prețul paradisului

...nu putea să-l înfrunte.

- Nu li dai bani pe chiria clădirii și nici tu nu-
...taxezi elevii. Îi vom considera un proiect de
...publică.

Sean sondă în tăcere opinia celorlalți, văzînd
...leți erau de acord.

- Dar îmi vor trebui discuri și un aparat care să
...cînte și.

- Am cumpărat eu un pick-up luna trecută. A
...stație a poliției, interveni Joe. Ți-l donez

- Amîndouă la un loc, avem discuri cu muzică
...de dans o grămadă, adăugă Pam. Vezi dec Blair,
...nici o problemă.

Blair își roase buza de jos, îngîndurată. Dacă
...săptămîină de trai acolo o învățase ceva, era
...tăptul că în Tideland's timpul nu curgea la fel de
...repede ca la New York. Avea să petreacă acolo
...șase luni îndelungate. Dacă nu se ocupa cu
...cînta, avea șanse să-și piardă mințile. Acesta era
...răspunsul?

- Le-aș putea preda baletul clasic unor elevi
...în vîrstă de cel mult doisprezece ani, spuse ea
...rar. Pentru voi, femeile, pot coordona cursuri de
...condiție fizică, dar nu voi putea face nici o gî-

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

THE ABOVE INFORMATION IS NOT TO BE
REPRODUCED OR TRANSMITTED IN ANY
MANNER.

1960, 1961, 1962

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1. The first step is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the situation.

...de tate, în fața cu ochii tu. Dar cînd te
...stăpînească un zîmbet.

... și să ne dăm seama că, în orice caz, o înțelegere
... și să ne dăm seama că, în orice caz, o înțelegere

U. rufus (L.)

It is also possible that the observed differences in the response of the two groups to the different treatments may be due to differences in the baseline characteristics of the two groups. For example, the patients in the control group may have had a higher baseline level of anxiety or depression, which could have led to a greater response to the treatment.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered.

... e a sua família...

Sandra Brown

— Ce-i mai important să mă ajuti să
— Nu pot să te ajut să găsești un
— Ce-i mai important să mă ajuti să

— Mă simt ca un ratat, răspunse voioasă și
— Cu siguranță nu înțelegi că tu ai de-
— Nu mai am timp cât stau aici

— Zăreau că Pam se gândește.

— Dar eu nu mă gândesc la asta. După
— Obținut din prezența ta în oraș

— Întorcă cu tine un moment, după care și
— Spune

— Vă sta la noi cel puțin șase luni. Nu scutește
— Problema e că ești doră

— Păi, nu am timp să mă preocup de tensiunea mea
— Spune

— Dacă reușesc să mi îndes grăsimele astea
— În un dreg vecin, voi fi prima când începi cursu-
— de condiție fizică, spuse Pam

— Să nu dai jos prea multe tone de pe tine.
— M-am atârnat mult de ele, spuse Joe din spatele
— ei, îmbrățișându și soția și mângiind-o cu buzele pe
— ceafă

— Cred că asta e semnalul nostru, observă sec
— Sean.

Prețul paradisului

— Ce-i mai important să mă ajuti să
— Nu pot să te ajut să găsești un
— Ce-i mai important să mă ajuti să

— Mă simt ca un ratat, răspunse voioasă și
— Cu siguranță nu înțelegi că tu ai de-
— Nu mai am timp cât stau aici

— Zăreau că Pam se gândește.

— Dar eu nu mă gândesc la asta. După
— Obținut din prezența ta în oraș

— Întorcă cu tine un moment, după care și
— Spune

— Vă sta la noi cel puțin șase luni. Nu scutește
— Problema e că ești doră

— Păi, nu am timp să mă preocup de tensiunea mea
— Spune

— Dacă reușesc să mi îndes grăsimele astea
— În un dreg vecin, voi fi prima când începi cursu-
— de condiție fizică, spuse Pam

— Să nu dai jos prea multe tone de pe tine.
— M-am atârnat mult de ele, spuse Joe din spatele
— ei, îmbrățișându și soția și mângiind-o cu buzele pe
— ceafă

— Cred că asta e semnalul nostru, observă sec
— Sean.

— Ce-i mai important să mă ajuti să
— Nu pot să te ajut să găsești un
— Ce-i mai important să mă ajuti să

— Mă simt ca un ratat, răspunse voioasă și
— Cu siguranță nu înțelegi că tu ai de-
— Nu mai am timp cât stau aici

— Zăreau că Pam se gândește.

— Dar eu nu mă gândesc la asta. După
— Obținut din prezența ta în oraș

— Întorcă cu tine un moment, după care și
— Spune

...a species of ...
...a form of ...
...a species of ...

... și scuturase din vreme saccul și...
... și o cămășă. Brațul său părea o pară
... cu vâle și căldură, în timp ce...
... spre ea. Pentru a stăvili dorința pe care o
... ardeau în ea, îl întrebă:

- Crezi că va interesa într-adevăr pe cineva să-l urmărească?

- Sunt convins că vor veni. Toate aspiră se
către tine. E imposibil, desigur, dar le dai spa-
ranțe.

Pe ultima treaptă, se aplecă scurt pentru a
da-mi un sărut cașt pe frunte.

- Trebuie bună, dragă prietenă. Îți mulțumesc
că ai venit cu mine la petrecere. M-am simțit m
rădat

O lăsa jos din brațe, dar sărutul, oricât de scurt și imperfecționat fusese, o moleșise atât de mult, încât nu mai era pregătită să se sprijine pe propriile picioare. Greutatea i se lăsa pe un genunchi, oblic, și simți tendoanele agresate cedind.

- Auzi încă ea, când durerea îi străpunse rotula.

• un casier.

- Ce? Vai, Doamne, ce s-a-nîmplat, Blair? Şean căzu în genunchi, să-l inspecteze atent pe al ei, în timp ce Blair se apleca să-şi maseze articulaţia lovită.

- Nu... nu-i nimic, răspunse ea nesigură, încercînd să alunge valul de ameţeală ce însoţea durerea. Am căzut prost, zăia tot. Mă doare de dracu'!

- Doamne, ce rău îmi pare, spuse el cu glas
cântat, înainte de a-i ridica fusta pentru a-și de-
pune mâinile pe genunchiul ei.

- Nu e vina ta, Sean. Se întâmplă mereu. Cel puțin, de data asta a fost în fața ușa. Ultima dată când a cedat, îmi făceam cumpărăturile de sâmbătă în Bloomingdale, nici mai mult, nici mai puțin.

Încercă să alunge cu hazul neînșteia lui și clurerea ei, dar chipul lui Sean era sumbru cînd se ridică, rezemînd-o de el, și deschise ușa. O luă din nou în brațe și o duse în apartamentul întunecat, așezînd-o într-un fotoliu.

– Sean...

- Nu te mișca de-aici, o instrui, plecînd să

Sandra Brown

...canta lampa de pe un ghieron. Ai ceva
camente de luat pentru așa ceva?
Blair clătină din cap.

- Nu mi-am onorat rețeta de anaghi.
- Vreau să mă apuc de așa ceva.
- Aspirină?
- Da, aș lua vreo două.
- Unde-s?

Într-o seară, transformînd-o în pat.
Blair are o senzație tulburător de intimă, văzînd
cum mînuia lenjeria pe care dormise ea în noaptea
trecută.

- În baie. În dulăpiorul de deasupra lavabului.

Der zău.
Vorbea cu pereții, căci Sean dispăruse din
în baie. Auzi bișbieli prin dulăpior, o înjurătură
încoaltă, apa curgînd. Apoi, Sean reveni cu un
pahar plin cu apă și cu două aspirine care
trăneau ca o pereche de puncte albe în palma lui
negră.

- N-ar trebui să ți-l freci cu ceva? Un unguent
sau...?

Blair înghîți aspirinele.

- Nu îmi ridic doar piciorul, cit dorm. Nu-ți

Prefatul paradisului

...ce gîr. Pînă dimineața, o să-mi treacă.

- Ce s-a întîmplat? Îngenunche în fața foto-
măii și, înainte ca Blair să-l fi putut opri, începu să
dezlege curelușele subțiri din jurul gleznelor, sco-
tîndu-și sandalele aurii.

- Mi s-a răsucit unul din tendoane sau o ga-
mente, sau ce-or mai fi, cînd m-am lăsat pe el.
Sînt slăbite și nu pot suporta anumite tipuri de
efort.

Sean ridică ochii spre ea, din poziția sa inge-
nunchată.

- Trebuie să te duci la baie, înainte să te bag
în pat?

Întrebarea o buimăci, după care își dădu sea-
ma cit de ridicolă era aceea senzație.

- Aă, probabil că ar fi mai bine, răspunse ea,
fără a-l privi în față.

O luă din nou în brațe și o duse la ușă. Cînd o
lăsă jos, se asigură că se sprijinea pe genunchiul
nevătămat.

- Restul drumului, fă-l sărînd într-un picior.
- Exagerezi.
- Cîteva trebuie să trateze cu cap loviturile
astea, pentru că tu, mai mult ca sigur, n-o faci.

Încerc să mă arunc la el, apoi îl închin.

Clara, te-ai sculat din baie?

Când te-ai sculat, Sean o aștepta în fața ușii.

De ce te-ai sculat de la post?

Ce-i păi când dormi?

Sean, scrie-mi ea.

OK, dacă preferi să dormi la nuditate.

S-au născut tricouri în sertarul de sus al
comodii. Într-una, pe ea, resemnata. Îi intrase în ochi
semnarea lui Clara Barton, iar ei nu-i rămânea decât
să se facă jocul.

Sean reveni, aducând un tricou cu inscripția
Wall Street.

Ai venit în spectacolul ăsta?

Da. L-am văzut?

Da.

- Atunci, îți amintești cu siguranță de mine.
Eram aia cu pantofi de step.

Ce am mai ris, replică el sec.

Respectiv, nimicuri aveau rolul de a le distor-
ta atenția de la momentul adevărului care
teama se pogorîra asupra lor. Blai trebuia să-și

cu rochia.
Asta se scoate pe sus sau pe jos? Întrebă el.
Când se sculă.

Ma descurec.

Pe sus sau pe jos?

Întârîrea aceea care-i făcuse ochii duri și
care ca diamantele era de neînvins. Blai nu-și
putu aduna destulă voință ca să încerce.

- Pe jos, murmură ea, coborînd corpul spre
covor.

Poziția aplecată a capului său îl ajută pe Sean
să-și deschidă nasturii de la ceafă, ținându-i gulerul.
Cînd fură desfăcuți, îi coborî încet corpul. Blai îi
văzu minile mișcîndu-se nervoase, nehotărîte, în
timp ce-i potriveau materialul pe talie.

- E un nasture aici, îngîmă ea.

Cu un gest pe care-l credea inert, dibui pe
îngîmă minile lui, ca să găsească nasturele de la
mijloc. Însa, căutînd pe bițile prin țesătură, do-
surile minilor se atinseră de ale lui, transfor-
mîndu-se în mingiere. Mișcările ei îl înducau, pînă
ajunseră cu virful degetelor la doar cîțiva centi-
metri de sîni. Amîndoi regretară cînd nasturele fu
găsit și deschis.

...cu perdeaua părului ei negru
...și ridica cearceaful. Dinții i se învârtiră
...a-l împiedica să geamă la
...degetelor drago te din așternutul neted
...să-l înflămeze. Avea abdomenul con-
...av sub cușoa toracică, iar fișia de piele dintre
...și marginea dantelată a chiloșilor li
...pnea seducător.

Chinându-se să rămână obiectiv, îi por-
...berna sub genunchi și i-l îndoi ușurel peste
...meale. Nu se putu abține însă să nu
...mîna peste gamba ei, cuprinzându-i apa-
...tate al pulpei. Ochi ei refuzau să rămână
...și oftă, cînd genele i se depuseră pe
...sese.

...atingerea, degetul lui Sean
...peste dantelata panglică a pîtecului care-i
...de mult.

- Băie, te rog, uită-te la mine.
...Băie, îți ridică voalul genelor negre. Lu-
...contura o parte a chipului, în timp
...rămînea cufundată în umbră densă
...bărbe părea mai adîncă, mai mas-

...și mai aspră ca oricînd. Părul li strălucea în
...aurie.

- Te doresc, spuse el, cu profunde
...O știi. N-am făcut nici un secret din asta.
...Deasupra degetelor sale îi omărgăie
...brazului.

- Și cînd te gîndești ce prieteni buni sîntem,
...zîmbi el ușor. Am să te sărut aici.
...Arătătorul îi contură buzele cu a strîngere
...nimă, care în cele din urmă se prelinse în josul
...gîtului, spre piept.

- Și aici.
...Îi mîngîie stîrcul prin bumbacul mome al
...tracoului, fiind răsplătit cu un răspuns ferm.
...Aici, continuă el, masîndu-i hipocostul
...cu degetul.

Cobori mina și mai mult, atingînd-o ierog.
...Aici, spuse, cu glas îngroșat. Poate tot
...Spatele și gîtul ei se arcuiră instinctiv, iar de-
...pe buze îi scăpă un mic țipăt de nepușcă. Fața
...ii fu capturată între mințile lui, iar degetele mai
...mîngîietoare li adorara structura oscilantă a cîr-
...por.

- Sean, oftă ea.

Printed PDF without this message by purchasing NovaPDF (http://www.novapdf.com/)

Nu este bine!

De atunci s-o soruta de-atât, făcând-o să se simtă nu mai mult decât o adiere de aer.

Grant, strâns lumina, trecu prin camera și se opri pe ușa. Blair îi urmări pașii pînă se opri în tăcere. Auzi ușa din dos a casei se închinde-se.

Rămăsese singură în întuneric. Singură cu simptomele degetelor lui arzîndu-i pielea orișunde o atinsese. Singură cu imaginația întipărindu-i în minte fantezii erotice. Singură cu hăul tot mai larg dinăuntru ei, care rîvnea dureros să se umplă.

Sorbes din cea de-a doua ceașcă cu ceai, la masa din bucătărie, rulîndu-și, cu titlu de incalzire, genunchiul, cînd îi auzi urcînd scara. Cio-căni înost la ușa.

- Intră, striga Blair.

Își pusese o pereche de pantaloni scurți și un

scut clarifică fără bătăie, imediat ce te ridai din pat și îți verificai rezistența genunchilor. Din încăle, putea circula fără nicio pauză.

Său deschise ușa, pe care ea o deschisese mai devreme, și intra, încrunțindu-se.

- Ce faci jos din pat?

Brau ceai, replică Blair, declarînd că a deșteptat-o și cu ochiul liber.

- Te dai deșteaptă. Nu te doare genunchii?

- Aș putea să fiu omocheră și să zic că mi-a genul: „Numai cînd rid,” sau „Numai cînd respir,” dar nu m-aș cobori niciodată la asemenea lucruri.

- Deci, te doare.

Blair rise de cîta adîncă pe care înghețarea ei săpa între sprîncene.

- Ai de gînd să te liniștești? Nu, nu mă doare. Probabil că nu-i în stare de-un rol în A Chorus Line¹, sau să alerge maratonul din Boston, dar pot să umblu. Vrei un ceai?

- Nu pot să sufăr ceaiul.

¹ - „Compania de balet”, celebră peșă muzicală care se joacă pe Broadway (n.tr.)

— Cum ești? Cîndeam că te-ai întors...
— Da, da, da. Ce-ai zice de un telefon...
— Nu, nu, nu. Nu e nevoie.
— Se vede că te simți mai bine. Ți-e
— Da. Dacă nu erai deja batut, ai
— Nu te-ai pedepsesc obrăznicia.
— Cum? Dîndu-mi o binemerită h...
— Ochi, îi parcurseră în sus și-n jos toată
— gîmna trupului, poposind asupra materiei
— strîns între sine.
— Mai există și alte mijloace, mai plăcute,
— care a disciplinai.
— Nu era nevoie să recurgă la o demonstrație
— încă. Simpla sugestie și tensiunea subtilă din
— glasul lui făcuseră acea limbă pe care o numise
— secretă să se lîpească de cerul gurii.
— — Am trecut în dimineața asta să aflu dacă vre-
— de ai să-ți vezi noul studiou.
— Blair spera că-și făcuse bine numărul. Re-
— mîntoile ei ironice constituieră o cale de apărare
— contra palpatelor inimii și a nădușelii abundente
— care-i scîldase palmele, auzindu-i pașii pe scară.
— Toate visele din timpul nopții i se învîrtiseră în jurul

— al lui. Cîndeașă răsunet de lungă, o țîță...
— amînti de sărutări trecute și dîndu-le totuși
— de sărutări viitoare.
— În repetate rînduri, se asigurase că...
— se datoră durerilor de la genunchi, și a pozei
— nemode în care zăcea pe spate, dar spera
— zilor încă nu reușise să se convergă. Speră
— numai că machiajul său fi ascoprit de seces
— slăbite cîndcînd vineți de sub ochi.

O spera preocuparea aceea lăta de...
— pe care abia îl cunoștea. Toate se întîmplau prea
— repede și nu părea capabilă să-și apuce răsuflare
— propriei vieți. Cînd anume îi scăpasera primele
— degete, nu-și mai amintea, dar bănuia că fusese
— cam prin perioada cînd îi deschisese ușa unui
— masor și-l văzuse pe Sean Garrett.

Își mai dădea seama și că nu exista un punct
— intermediar în care să se poată întîlni amîndoi. Nu
— puteau fi niciodată numai prieteni, iar faptul de a
— spune că puteau, era doar un joc. O știu
— amîndoi. Sean îi măturisise, fără menajamente
— dorința de a-i deveni amant. Către acel punct
— culminant, Blair părea să zboare, șînd tot timpul
— că i era imposibil să se incurce cu vreun bărbat.

mai ales cu unii cu care nu avea absolut nimic în comun.

Nu mai răminea decât să se abțină de a mai pune ceva. Nevăzut, scos din gânduri, se uită la ceas. Aceasta fusese hotărârea ei, a neață când se dăduse jos din pat. Iar acum, în fața ei se deschidea.

- Pot merge singură cu mașina, dacă-mi iese timpul. Sînt convinsă că ai alte treburi.

Reîntorcându-se de la masă, se duse la chiuvetă să spele ceasoa. Nu-i păsa dacă era curată sau nu, dar îi oferea o scuză plauzibilă de a nu merge la spate. Îi găsea prea al dracului de frumoasă. Puși îi stăteau prea strîmți pe șolduri, iar coapsele și sexul i se defineau prea clar. Bluza ei nu se conforma cu îngustarea taliei, de la linie de talie pînă la umerii largi și ale pieptului bombat.

Aa e simbată. De obicei, nu lucrez simbată.

Ei, atunci nu e cazul să mă duci pînă acolo, fiindcă asta ar însemna să lucrezi. Merg singură, azi sau mâine.

- Dar nu vei putea intra în clădire, fiindcă...
Voi mîna în buzunarul blugilor, lucru pe care

dar ar fi preferat să nu-i facă, fiindcă înunda materialul și mai strîns peste masculinitatea lui.

- Fîndcă eu am singura cheie

Ușurarea că terminase cu buzunarul, lu înfățișare de întare. Sean legăna singura cheie, pe inelul de alamă, la cîțiva centimetri în fața ochilor ei.

- Cred că ar însemna prea mult să sper că m-ai preda pur și simplu cheie.

Mustața i se lăsă în jos, parodind o expresie compătimitoare.

Regret.

Ochii scintiletori spuneau cu totul altceva.

- M hmmm. Sînt convinsă că mori de-atîta regret.

La asta, mustata se întinse peste un enorm zîmbet alb.

- Haide. Să mergem. Ai luat micul dejun? Ce-ai zice să cumpărăm o duzină de gogoși din drum?

- Gogoșii exclamă Sean. Dacă mîine dă soare, cit micul dejun, acesta constă dintr-un bordan de iaurt simplu.

Sean ridică din umeri.

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

Nu aveau nimeni să mă împiedice.
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în
...pe care îl vedea în fața ei, în

154

155

Sandra Brown

De ce a tăiat mîna, Blair? Într-o clipă
se uită în jurul ei cu privire la cum în-
terpretează studiul de dans.

Un parate trebuie să fie acoperit cu o
în timp ce o asculta, Sean începu să
se uita la ea în mod necesar.

O bară, desigur. Cred că-ți pot spune unde
ai putea găsi lucruri de genul ăsta, în
oraș.

- O.K. Altceva?

- Cred că ne-ar trebui un sol de vestiar.

E o cameră spațioasă în spate, cu toalete
dusuri. Voi lua măsuri să fie renovată și în bun
stat. Mai există și un mic birou, pe care l pot
folosi. Poate vrei să-ți încui pick-up-ul, discurile și
tot ce mai folosești. Ți-l pun la punct.

- Sean, spuse ea îngrijorată. Regret enorm că
te bagi în asemenea cheltuieli. Și știu că te va
costa o grămadă de bani. Cred că ar trebui să-
spun lui Pam că n-o să meargă. Tu...

- Lasă-mi-mă grija cheltuielilor. Eu am oferit
să-l folosesc. Nu-i folosește nimanui dacă stă aici de-
grabă și putrezeste. E un spin în ochi. Ar putea
fi foarte bine să fie un studiu pentru orele de dans.

Projele paradisului

De ce n-ai temporari? (pe ea
dăse?

Cum lui Sean parură o-o sfredelitoare în
mîna.

În momentul, privirea lui pătrunzătoare o amu-
țea.

- Da. De îndată ce pot, îmi rezu camera în
oraș, spuse Blair, încăpățînată.

- Atunci, n-ar trebui să te preocupe ceea ce
te între timp, replică el rece. Ți-am spus aseară
că am cumpărat clădirea asta cu intenția de a o
transforma cîndva în club de sănătate. Acum î
vor fi prima și singura renovare. O consider o
investiție.

Înepată de cuvintele lui acide și de atitudinea
ostilă, Blair se întoarse în altă parte, croindu-și
drum printre gunoarele de pe jos. Trebuia să
lase o anumită distanță între ei. Spațiu Aer. În
apropierea lui, nu putea gândi limpede. Preț de-o
secundă, cînd o îmboldise, nu mai fusese sigură
că reluarea muncii era ceea ce dorea. Ba sigur
că era! Numai pentru asta trăia. Incidentul însă nu
facea decît să-i indice cum îi periclitiza sensua-
litatea lui judecata ei rațională.

Cu cât explora mai mult sala, cu atât mai impo-

Stanley Brown

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în
...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în
...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în
...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

Prețul paradisului

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în
...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

...într-o zi, când se trezise dintr-o noapte, că
...peste el, în jurul lui, în jurul lui, în

— Mă simt ca o proastă, să mă port în halul ăsta, să mă reped așa la tine.

— Te asigur că nu m-am supărat.

În ochi îi scoboru lumina tachinătoare și ținea gura arcuită într-un zîmbet pieziș, de automobil-jumire.

Blair deveni conștientă de poziția în care se afla. Mâinile lui Sean îi cuprindeau în căușul palmelor fețele, ținînd-o lipită de el. Gleznele i se închețaseră la spatelui lui, pe mijloc. Roși aprins de inevitabila juxtapunere a trupurilor,

— Mă simt ca o proastă, să mă port în halul ăsta, să mă reped așa la tine.

— Te asigur că nu m-am supărat.

În ochi îi scoboru lumina tachinătoare și ținea gura arcuită într-un zîmbet pieziș, de automobil-jumire.

— Mă simt ca o proastă, să mă port în halul ăsta, să mă reped așa la tine.

— Te asigur că nu m-am supărat.

În ochi îi scoboru lumina tachinătoare și ținea gura arcuită într-un zîmbet pieziș, de automobil-jumire.

— Mă simt ca o proastă, să mă port în halul ăsta, să mă reped așa la tine.

— Te asigur că nu m-am supărat.

În ochi îi scoboru lumina tachinătoare și ținea gura arcuită într-un zîmbet pieziș, de automobil-jumire.

— Mă simt ca o proastă, să mă port în halul ăsta, să mă reped așa la tine.

— Te asigur că nu m-am supărat.

În ochi îi scoboru lumina tachinătoare și ținea gura arcuită într-un zîmbet pieziș, de automobil-jumire.

— Mă simt ca o proastă, să mă port în halul ăsta, să mă reped așa la tine.

— Te asigur că nu m-am supărat.

În ochi îi scoboru lumina tachinătoare și ținea gura arcuită într-un zîmbet pieziș, de automobil-jumire.

##

[illegible]

Capitolul 6

Amândoi au avut multe treburi de făcut, iar săptămîna următoare a trecut ca fulgerul. Sean își împărțea timpul între camera adăugată casei Delgado, la care lucra în prezent, și studioul de dans. Angajase specialiști din toate domeniile pentru a face operațiunile necesare, dar după-amiaza îi controla, pentru a fi sigur că respectau întru totul standardele lui de exigență. Cînd Blair nu putea să înlocuiască, îi raporta progresele realizate.

Aceste rapoarte erau de obicei preluate în

Prețul paradisului

timpul cînei, fie la el acasă, fie în apartamentul ei, sau în cîte unul dintre restaurantele rafinate ce se înșirau pe plajă. Dacă Blair se simțea singher la de enormele intervale de timp pe care le petreceau unul în compania celuilalt, le justifica spunîndu-și că o făcea în interes profesional.

Într-o seară, în prag i-au apărut Pam și Joe, cu pick-up-ul promis.

– Ne gîndeam că poate ai nevoie de cîteva zile ca să te obișnuiești cu modul de funcționare, spuse Joe, aducînd aparatul înăuntru și punîndu-l pe masa din bucătărie.

– Unde-s copiii? Întrebă Blair.

– Acasă, în grija lui Andrew. Domnește ca un despot, în lipsa noastră, așa că trebuie să ne întoarcem pînă nu-i asasinează. Mandy s-a înscris la clasa ta de luni și miercuri.

– Cred că toate fetițele din oraș s-au înscris, răspunse Blair.

Începu să le relateze cum telefonul nu i se măiestrea din sunat, de cînd apăruse un anunț în ziarul local. Transmiterea veștii din gură-n gură contribuia și ea la publicitatea de care beneficiau urmările de dans.

... să începi să exersezi pentru că
... să începi munăru-l de lucru, altu-
... să începi să ne înțelegem

... Am spus că o idee e inspirată, se bu-
... Ma ai trei zile, doar, și începi. Clădirea
... ?

- Sean jură că da. Se conturează mult în-
... deodată îndrăznesc să sper.

- Nimeni, numai Sean, ar fi putut-o termina
... un timp atât de scurt. E ca un stăpîn de sclav
... oameni care lucrează pentru el s-ar repez
... Joe, încă le-ar cere-o, adăugă Joe.

- Pui în formă destul de bună, o privi Pam
... pe Blair. Cum îți rezistă genunchii?

- Tot mai puternici, cu fiecare zi ce trece.

- Exerciții cu prudență dimineața și-și odihni-
... în fiecare după-amiază, tratându-le cu
... și fiind cu ele ridicate citeva ore zilnic.

- Mai vrei să mă ajuți la elaborarea progra-
... Blair de gimnastică? Dacă-ți arăt pașii, poți
... duce tu oasă?

- Abia aștept să încalț din nou pantofii de
... daniel

Ochii în acel moment, Sean deschise ușa și

vă cupul înăuntru.

N-am decît doi cheeseburgeri, două porții
... de cartofi prăjiți, două malțuri - unul cu oocolată
... și unul cu vanilie -, dar sintem despuși să le în-
... țărăm. Nu așa? o întreabă el pe Blair, răutăcios.

Blair se repezi să-l scape de pachetele cu mîni-
... care, iar Sean dădu mîna cu Joe.

- Tocmai plecam, iar Pam a lăsat în cuptor un
... pui la ceaun.

- Pui la ceaun, repetă Sean, lingîndu-și buzele

- Vă dau o porție de pui la ceaun cu cinci
... copii garnitură, în schimbul unui cheesburger
... mincat în liniște, se oferî Pam; Sean și Blair refu-
... zară, politicoși. Nu pot spune că vă condamn

Soții Delgado plecară curînd, dar nu înainte ca
... Pam să-i fi făcut lui Blair cu ochiul, conspirativ. Nu
... încăpea nici o îndrăzneală cu privire la sensul me-
... sajului. Știa că ea și Sean făceau să se înalțe
... sprincenele prin tot orașul, iar inimile romantice
... ciripeau de incitare

Le aștepta o mare dezamăgire, dacă aflau
... adevărata stare de lucruri. De la picnicul cu go-
... goși, Sean n-o mai atinsese decît atunci cînd poli-
... tețea o impunea. Nu făcea nici o aluzie sexuală,

...nu pot să fac nimic. O singură dată, în noaptea aceea, O'Connell mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.”

În timpul nopții, când am dormit, am avut o vedenie. Am văzut un bărbat înalt, cu părul alb, care mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.”

Am văzut și un bărbat înalt, cu părul alb, care mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.” Am văzut și un bărbat înalt, cu părul alb, care mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.”

Conform promisiunii, Blair a terminat studiile la New York, absolvind cursurile. În seara aniversară a zilei celei mai, a luat o pe Blair la o cină însoțită de Revere și cu ocazia reflecta expresiv asupra de o asemenea transformare. Poate că fusesse surprins de schimb conform necesităților unei studii de caz, fiind, comandată de la New York, era posibil să fie la unu parteru în apropierea de... Blair, Revere

...nu pot să fac nimic. O singură dată, în noaptea aceea, O'Connell mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.”

În timpul nopții, când am dormit, am avut o vedenie. Am văzut un bărbat înalt, cu părul alb, care mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.”

Am văzut și un bărbat înalt, cu părul alb, care mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.” Am văzut și un bărbat înalt, cu părul alb, care mi-a spus: „Nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic, nu te gândi la nimic.”

Conform promisiunii, Blair a terminat studiile la New York, absolvind cursurile. În seara aniversară a zilei celei mai, a luat o pe Blair la o cină însoțită de Revere și cu ocazia reflecta expresiv asupra de o asemenea transformare. Poate că fusesse surprins de schimb conform necesităților unei studii de caz, fiind, comandată de la New York, era posibil să fie la unu parteru în apropierea de... Blair, Revere

Sandra Brown

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

Pietel paradisului

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

...pe care îl privea cu un aer de curiozitate
...pe care îl privea cu un aer de curiozitate

— Sean, nu te las să plec de către Sean, făcea eforturi să-l privească pe Sean.

— De ce ai înfrizit alt? strigă el pe geamul mașinii. Toți eu plecat de mult.

— Blair era sigură și de faptul că toți observa. Sean, la plecare, că Sean o aștepta.

— Am ucizat un timp, apoi am făcut un duș.

— Îți place șampania?

— Numai cînd e frapată la perfecție! răcnii și

— Atunci, ai noroc. A stat la gheață toată ziua.

— Ceberii din mașină, abătînd-o pe Blair dinspre masă ea împrumutată, cu care continua să circule, și o împinse către locul din dreapta al Mercedesului.

— Eu am spus că-l pune pe Joe s-o aducă pe Blair și-ți duce ea mașina înapoi acasă. În seara asta, sărbătorim cu un picnic pe plajă. —

— Cîruia fapt îi datorez onoarea asta îndoile-mă?

— Faptul că ai mintea rezonabil de întreagă după două săptămîni de cursuri cu doamnele și fetele din Tridlanda, o tachină el, pornind motorul mașinii din parcare. Purta șort și tricou. Lumina

soarelui în asfințit îi contura picioarele, auzind părul ce-i spunea pînă la

— Se impune o sărbătorire, dar te deranjează că partenera ta s-a îmbrăcat așa?

— Își pusese un dres curat și și înfățișarea e foarte de doc pe talie, după ce terminase dușul. Auză părul încă umed, despartit în mijloc și lăsat să se usuce de la sine, adică absolut drept.

— Sean o studie cu coada ochiului.

— Cred că merge.

— Cînd Blair îl privi cu intenți criminale în ochii ei.

— Știi că întotdeauna te găsesc frumoasă

— Întinzînd mina și-o strecură sub fusta ei, punîndu-i pe genunchi. Șocul lansat prin trupurile amîndurora li se infipse drept în inimă. Era pentru prima oară, după cîteva săptămîni, cînd o atingea altfel decît cu camaraderie amicală, făcînd să se declanșeze toate tensiunile și potîrile acumulate, pe care amîndoi încercaseră cu disperare să le stăvilească.

— Ce-ți fac picioarele? întrebă el încet

— Bine, răspunse Blair cu voce voalată, după care își dresese glasul. Am vorbit cu medicul. A

— Cum mă dăruia șortului, dar îi dădusem și un
— Măi!

— Ce e tot gol? Blair nici măcar nu avea scutur să
— Ce e tot gol? Blair nici măcar nu avea scutur să
— Ce e tot gol? Blair nici măcar nu avea scutur să

Paralizată pe locul unde stătea, îi privi mâna
— încă spre ea.

— Mă însoțești?

Clătină din cap, încă năucită. Sean nu insistă.
În schimb, se întoarse, pornind spre valuri. Blair
— scurse, cu voce astmatcă, spre spatele care se
— îndepărta:

— Încă nu.

Sean intră în apă scintiletoare, cu pasul aro-
— gant al unui zău maritim. Valurile dantelate îi
— îngheau gâturile și pulpelo, parcă dăruindu-le
— sărutări de ogorate. Execută un plonjon orizontal
— într-un val care îl înmădă ca o amantă. Când Blair
— îl văzu din nou, brațele lui puternice se arcuiau
— peste suprafața apei, îndepărtându-se de mal.
— Apa răcoare, destins, lăbindu-se purtat de curent.

Se năvăli în picioare, își puse mâinile pînă la
— gură și strigă:

Prețul paradisului

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

— Măi, arată-mi un pic!

se pînă la o mie de ani, năvea să uite cum
era Sean cu trupul său profund de razele soa-
rii, în apă, terminîndu-l și umbrindu-l într-un
mod care ar fi făcut să se înalțe pînă la cer spi-
ritele artistice. Îmbrăcat, era răpitor. Got, întru-
plac băbea în forma sa cea mai desăvîrșită.

Pentru a-și acoperi jena, Blair întrebă cochetă
Calevăm la cîm?

Provea pe lîngă umărul lui, nu tocmai gata să-
i întinsească perspicacii ochi albaștri.

- Salată de homari, ouă umplute picante, pine
frenzească, garnituri asortate și tarte cu fragi.

- Țăstă un festin! Să nu-mi spui că tu ai pre-
gătit totul.

- Ai vrea să-mi asum cred'ul, dar, nu, i-am
dat bucătarului-șef de la Farul să-mi pregă-
tească tot cașul.

Scoțînd din rător prima sticlă cu șampanie și
curățînd-o de cristalele de gheață rămase agățate
de ea, adăugă:

- Să începem cu începutul.

Dinaci, desprins staniolul, lărgi sirma și scoa-
se dopul sticlei. Vaporii aromatici ai șampaniei fer-
mentate se răspîndiră din sticlă, întîiindu-le setea

de vin acid, înepător. Turiștii, văzîndu-l
cu pînă, Sean ținea în mînă o sticlă de
șampanie, înainte de a pune sticlă în
mînă.

Feclă paharul, ciocnindu-l de al ei.

- Pentru cea mai grațioasă, cea mai
cea mai... sexy profesoare de dans la care
cunoscut-o în viața mea.

Blair rîse, dar mulțumi complimentelor cu o în-
gînare regală a capului. Sorbiră amîndoi, otînd
seîntă de răceala plăcută a vinului. Apoi, aple-
cîndu-se, Sean își tipî buzele de ale ei.

- Felicitări, ai făcut o treabă minunată
- Mulțumesc.

Sărutul era lipsit de pasiune, dar plin de o
tîndrețe care-o făcu pe Blair s-o doară sinii. Se
sfîrși prea curînd pentru gustul ei.

Il ajută să descarce coșul și atacară de oca-
see mîncăruri ca doi lupi flămînzii. Prima sticlă cu
șampanie se goli în cîteva minute. O începuseră
de cîtva timp pe a doua, cînd Blair își lîna de pe
degete ultimele firimituri ale tarte, cu fragi, ciocnînd
cu spatule pe pătură, complet sătula.

- Cred că plîsnesc, spuse ea, frecîndu-și

minunat!

— Perfect, răspunse calm Sean. Adunînd resursele în coș și punîndu-l deoparte, se întinse lîngă ea.

Blair întoarse capul într-o parte, privindu-l.

— A fost delicios. Ți mulțumesc. E minunat aici.

— Tu ești minunată, replică el senzual. Arăți minunat. Te-auzi minunat. Ai un gust minunat.

Centimetrii dintre ei se împuținară, pînă cînd gura i-o pecetlui pe a ei cu un sărut grăitor. Un apetit se potolise poate, dar celălalt continua să roadă goliciunea dinlăuntrul amîndurora.

Sean se intruptă din gura ei, ca și cum ar fi fost un fruct delicios, conceput și creat numai pentru el. Degetele lui Blair se afundară în bogăția de păr blond-argintiu, ținîndu-l cu gura pe loc, în timp ce ea i-o degusta cu meticulozitatea unei cunoscătoare.

Cînd se despărțiră, amîndoi gîfiau sufocați, încercînd să se concentreze reciproc asupra ochilor lor tulburați de patimă.

— Am vrut s-o fac în fiecare moment petrecerii, din amare săptămîni. Doamna, a fost

radot pe pămînt, să-mi țin minile departe de tine.

În timp ce vorbea, îi mușca ușurei vîrurile degetelor, pe rînd, dezmierdîndu-le papilele cu cîlimba arzătoare.

— Și de ce n-ai făcut-o?

— Ca să-ți acord spațiu. Înainte, n-ai fost gata.

— Și crezi că acum sînt gata?

Vocea ei se topi în neființă, cînd limba lui Sean se strecură seducător între două degete, la baza acestora.

— Dacă nu, fie-ți milă, Blair. Mor după tine.

O sărută din nou, iar mîna care-o mîngîia pe-o parte a trupului i-l străbătu pe tot cu un fior de nerăbdare.

— Ți-o frig?

— Puțin.

— Ridică-te.

O săltă în capul oaselor, așezată între genunchii lui îndoiți, rezemîndu-și-o de pieptul gol. Îi înveli umeri cu tricoul lui și o cuprinse cu minile pe sub brațe, împreunîndu-și-le pe pîntecul ei.

— Te simt atît de mică, încă, șopti ei; cu aerul o extism, limba lui îi sondă caverna mică

Sandra Brown

...când te sperd, să-ți se spargi?

Nu vreau să-ți pierd o țară, nu-i așa? Îi luă Blair o clipă să se ridică și să-și acopere sânii cu brațele sale. Sean

Du-te acasă, vreau acel curaj, n-avea să-l aibă. Nici când n-avea să-și aleie încotro îi purta. Măsură mărșăluită cu atâtă grijă. Și nu știa că-l înlocuise prima oară să-și se fărâmițeze zădărnicește. Trecutul ei nu mai însemna nimic. Timpul trăit cu Cole putea foarte bine nici să nu se întâmple, alt de puțin efect avea asupra acestui moment cu Sean. În acel punct din timp, n-avea să-și se aducă aminte cine era, ce era, sau ce directivă opuse aveau viețile lor. Dintr-o dată, devenise esențial ca Sean să-o atingă, ca dorul să-o chinase, de cînd îl văzuse prima oară, să fie, în sfîrșit, satisfăcut.

Cealaltă mină a lui Sean se ridică să-și se așeze pe perechi ei și, după ce și le închise peste el, acceptîndu-i gingaș darul, începu să-și mișcările cu mișcări ușoare.

- Ești neprețuită. Neprețuită!

Degetele mari i se opriră de-o parte și de alta a ei, în timp ce cu celelalte cuprindea fețele

Prețul paradisului

...cînd te sperd, să-ți se spargi? Blair puse o mîna pe gîtul ei, cînd călătorii ei erau în vîră. Sean nu îndrăznea să-și se fărâmițeze zădărnicește. Trecutul ei nu mai însemna nimic. Timpul trăit cu Cole putea foarte bine nici să nu se întâmple, alt de puțin efect avea asupra acestui moment cu Sean. În acel punct din timp, n-avea să-și se aducă aminte cine era, ce era, sau ce directivă opuse aveau viețile lor. Dintr-o dată, devenise esențial ca Sean să-o atingă, ca dorul să-o chinase, de cînd îl văzuse prima oară, să fie, în sfîrșit, satisfăcut.

Vreau să-ți te văd iar, spusese, în vremea cînd mîinile mari îi încercuia sfîrșurile într-o înșirare. Cînd te-am dezbrăcat, îți le-aveai pline și erectate. Dar, ce-ai făcut cu ele, pînă la urmă?

Blair dadu din cap, apoi și-l lăsă pe umărul lui permițîndu-i să-o vadă mai bine în josul gîtului.

Vreau să le văd crescînd astfel în timp, spusese. Vreau să le sărut, să le gust, să le ating. Vreau să le sărut, să le gust, să le ating. Vreau să le sărut, să le gust, să le ating.

Blair gemu, cînd o mîna i se gîrîu pe gîtul mîinilor, pentru a-și însuși ceea ce cuvîntele lui evocatoare pregătiseră pentru posesiunea lui. Pînă la urmă, fripse pielea rece a sinului. Sfîrșul lui de degetele ce-l adora cu atîta eleganță. Trăgîndu-și bărbia și mai înapoi, Blair îi căută și-și găsi gîtul aplecată spre a el, la fel de avidă și fierbinte. Lăbtele se încăierară într-o luptă pătimașă, în care victoria le aparținea amindurora. Și, tot timpul, mîinile o răsîfăja cu o lăcomie temperată de grijă.

...nu mi-a mai dat pace o clipă, de când te-am văzut prima dată?

În schimbă ușor poziția, întrebând răgușit:
Și cât de mult vreau să intru în tine, în clipa asta?

Cu mîna lui pe fesa goală, strîngîndu-și buzele, cum var fi putut contrazice dovada că intră cu palma în legătura femininității ei?

Blair se potrivea ea însăși, tăindu-i respirația.

Cred că da.

O îndrăma instinctul. Se legănă încetîșor peste el.

- Dă-le.

Capul lui Sean se lasă pe spate, se scutură în nisipul moale de sub palmele lui, ochii stîlni închiși și dinți dezgoliți într-o grimasă de intens extaz, fie de durere sfîșietoare.

- Blair, pentru Dumnezeu, nu te opri! Vreau să fac dragoste cu tine, dar nu pot să mă opresc.

O dădu jos de pe el și începu să se scutură, surlele picnicului, cu mișcări rapide și scurte. Blair abia dacă pîtu ținea pasul cu mișcările lui, gîndul său întins spre mașină. Vîntul îi răcoase pielea.

...și s-a înfrigurat pieptul gol, dar era
...elementele naturii, apropiindu-se de
...cu un singur ghid.

De cum puseră totul în spate, Sean era
...cu un vâiet. Blair se așeza ghidul
...refuzând să se mute pe fotoliul alături
...capul pe umărul lui și mîna pe coapsa
...și mîngia alternativ, tot mai îndrăzneț
...răspintie de care treceau.

- Ai fi mai bine să încetezi, o preveni el, cînd
...un stop.

- Și ce? îl provocă Blair, cu o înfimă șoaptă.
O apucă de mîna și i-o apăsă pe locul acela
...nu lăsa nici umbră de îndoielă asupra pre
...controlului.

- Dacă vrei să dezminzi ceva, ia-o pe-asta
Carmen.

În acel moment, Blair înghițise, conștientă de fapta
...cînd șocul înfîlțit, constata că nu
...un motiv convingător de a și retrage
...mîna. Degetele ei cercetătoare începeau să-i
...amorsele lui Sean facultățile mintale.

- ...și ideile mele bune, gemu el, chinuit.
Slăvii omului cîm ajuns acasă.

Coli pe Alex. Imaginea care-l întîmpină, cînd
...era total neașteptată și nedorită. În
...apartamentul lui Blair erau parcate
...mașini, cu mai mulți pasageri. Pe mașini
...tolănite în diverse poziții trupuri de am
...le sexe. Cîțiva se cocoțaseră pe scări și pe
...balustrada. Prin aerul serii răsunau eprovăile și
...Parea că o bandă de țigani își întemeiasc
...tabara la ușa ei.

Și exact asta se întîmplase.

Înjurătura lui Sean pîrjoli capota mașinii.

Ce naiba-i asta?

Blair se smulso din buimăceala surprizei de-un
...moment, repezindu-se în partea dreaptă a ma
...șinii.

- N-ște prieteni de-ai mei, spuse ea subvoale
...și, ferindu-se de privirea lui feroce, deschise por
...teră și strigă cîteva cuvinte de saluț toator, în
...contrast direct cu starea de spirit.

Fu ridicată într-o priză adagio deasupra capu

The above information was obtained from the records of the Department of Health and Human Services, Office of Inspector General, Washington, D.C.

~ Unter-21 fest?

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

— Asta de pe pantofi u nisip?

— *Staphylococcus aureus* (100%) and *Staphylococcus epidermidis* (100%)

[illegible]

A. de G. H. van der Grinten, *professor*, *prof.*

Amă! spun bărbatul înalt și blond, cu o expresie înfrigurată din ochi, când află că medicul este un tânăr. Într-o clipă, înțelegându-l, Amă îl privește cu o privire deosebită. Într-o clipă, înțelegându-l, Amă îl privește cu o privire deosebită. Într-o clipă, înțelegându-l, Amă îl privește cu o privire deosebită.

... Pe lângă, petrecerea pe care ai început o
... dar pe lângă o să continui, spun unul dintre

musculi parasternalis

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

... and the ...

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the world are the historians. They are people who study the past and try to understand what happened and why it happened. They use a variety of sources, including books, documents, and artifacts, to reconstruct the past. They also try to understand the people who lived in the past and how they thought and felt. Historians are interested in the history of the world because it helps them to understand the present and the future.

References

[The authors] have written a book that is both accessible and useful to a wide range of students and teachers. It is a book that should be read by all who are interested in the history of the United States and the world.

Neuroscience Letters

11

...nu a fi putut să răspundă sau să lăseze în urmă pe cineva, dar pe cineva care nu a avut timp să ia paharele. Sticle mari de vin erau deosebite de deosebite, după cum începea să se vadă în momentul în care erau ridicate. Într-o clipă, în jurul mesei, se auziră un cântec de cântec, un cântec de cântec, un cântec de cântec.

1973-1974

... A ...
...
...
...

[illegible]

Somewhere I've been into a valley of history

amuzant. Le place tuturor, Unele...

It is the second of the two

Orice a face, dar, nu poate fi mai grozav

...a face, dar, nu poate fi mai grozav

...în cariera ta din 1964, 20 ani. ...
...într-o zi, în jură în singe, să ştii. Eu, când

1. DATE _____

Sumber: *Journal of Management Education*, 2000, 24(1), 10-20.

...a Doctorala sa va...

- Mda, ce, ați dansat vreo dată? Au zăbovit
canta oare luni imparte în șir, pe una de o parte

... ca să nu mai vorbesc, ...

„Ei, stai o clipă, se ridica una dintre țigări.”

Bar, Sînt mîndri ca toi dragi, Bar. Asta te
ajunga el, aratînd spre ceilalți. Peste cîteva luni

Blair se întinse și-i sărută pe obraz.

– Mulțumesc. Și ou sper.

– Știam eu.

Blair se întrerupsese un moment, fiind că el nu mai avea nimic să confirme. Blair, în pînă și un nod de neînște, spuse cu voce joasă:

– Ei, puneți-mă la curent cu noutățile.

În dimineața pînă de ora, conversația lui Blair și a celorlalți, pe cînd îi relatau întâmplări recente și își aminteau de experiențe comune din trecut. Blair se întreba de ce nu se mai simțea cu ei. El era în grupul lor. Acel grup, din care făcea parte integrantă, pareă acum incredibil de strălucitor și superior. Erau de o epură și de o încredere pe care Blair nu le avea. Nu vorbiseră despre experiența lui – dinși.

Blair nu era laudat în seama și se străduia să se simtă laudat. De câteva ori, trebuia să facă eforturi pentru a-și relaxa maxilarul, de teama că avea să-i scape dinți de extrema presiune exercitată la care se supunea. Aproape tot timpul, simțea cum îi îngheț trup. Îi venea să meargă

cautarea dintr-o singură mișcare; și să ștergă, în același timp, expresia înfricoșată de pe fața lui Blair.

Cînd, în sfîrșit, cineva îi amintea că Blair nu se potrivea înapoi spre oraș, Blair începu să se spargă. Cîteva minute, pe Blair i ura vîndecare rapidă și i ceru să se ducă pentru prînz sau pentru cină, ducă treaba în oraș. Alții, mai puțin scrupuloși, cereau în fugă scara, luîndu-se la întrecere pentru a prinde cea mai bună lecție în mașini, lepra de pe alee, ușa din clădire și aruncînd propuneri dezamăgite că Blair și Sean sa-și revină petrecerea de unde o întrerupseseră.

Cînd se întoarse de la ușa, Blair văzu că, la un moment dat, neobservat, plecase și Sean, lăsînd-o singură. Se potrivea în viața ei nu se simțise mai singură. Cîteva minute, umbra prin apartament, fără țintă, fără nici un gînd conștient, fără scop, fără rost. La fel cum era și viața ei.

Nu avea pe nimeni. Nu avea nimic. Acum pseudoviața, pe care și-o făcuse în Tidalands, exact asta era – o imitație. Nu făcea parte din viața de-acolo. Niciodată n-ai fi putut. Nu avea

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Print to PDF without this message by purchasing novaPDF (<http://www.novapdf.com/>)

Capitolul 7

Sean, alarmat s-o vadă dansind cu atita entuziasm, se repezi la pick-up și-i ridică brațul, făcînd muzica să înceteze brusc. Tăcerea ce se lăsă era aproape la fel de asurzitoare.

Blair, ieșind dintr-o serie de piruete, încetini ca să-și amănă de pe o cutie cu muzică, treptat, treptat, pînă se opri complet. Oțeva momente, stătu nemiscată, cu umerii căzuți, capul în piept, pradă unei dăznădeși, cumplite. Cînd înălță capul, Sean văzu lacrimile ce-i scurgeau pe față, ca două pîrîșe

gemene de argint, în arcu de lumină care leșea din briou.

- Nu mă opri, îi imploră ea, cu ultimele vestigii de mindrie risipite. Trebuie să dansez. Acum. În clipa asta. Te rog.

- O să-ți facă rău.

Blair își împreună brațele peste abdomen, apăsînd cu putere.

- Acum mi-e rău, se plînsa ea.

Sean o privea, cu sentimente amestecate. I se părea că niciodată nu arătase mai frumoasă. Părul îi învâluiua capul și umerii ca un voal de satin. Ochi, din care curgeau lacrimi, semănau cu ai unui copil deziluzionat, iscîndu-i un val de milă. Încea atît de disperată să înlătore un fapt incontestabil.

O clipă, îi umplu un val de furie, pentru că lăsase o tagmă de idioți să-i strice fericirea pe care și-o construia cu atita grijă; și-i veni s-o zgîlție pîna-și dădea seama că opinia aceloră nu conta. În clipa următoare, fu plin de atita iubire și nevoie de a o ocroti, încît începu să tremure ca un paralizic. Puterea lui nu însemna nimic, dacă nu putea fi puternic pentru ea. Se simțea

- Nu pot să scap.

- Ce vrei să faci? întrebă el, într-o șoaptă.

- Poate aș putea începe la începutul celei de-a treia melodi.

- Să te ajut...

- Dansează cu mine.

În orice alt moment, ar fi hohotit de ris. Căci, cum arăta, numai a dansator nu putea să se numească. Tăietor de lemne, docher, țăran, fotbalist, vânător, dar nu dansator. Sunetul jalnic al vocii ei, însă, îl nădărnici orice intenție de ris din gând. Nu simțea decât o cutremurătoare tristețe față de faptul că numai așa ceva nu putea face pentru ea.

- Blair, nu pot. N-ai ști nici primul...

- Te învăț eu. Serios, nu trebuie decât să mă ții de mână.

Sean își șterse de șort mîinile, dintr-o dată.

- S-ar putea să te scap.

- Nu, ciât nă ea din cap. N-ai să mă scapi. Știu de nu. Te rog.

Chemarea ei, atât de profund rostită, tăia orice refuz.

Prețul paradisului

- Bine, îți auzi el propriul glas.

Se întearse să pot vedea Blair, pe lângă el, la sfîrșitul melodiei a doua, pentru că, în orice caz, mergea pînă la Blair.

Stătea în poartă a dîncea, singur.

- Trece în spațiile mele în primul rând, Blair, eu conduc dansul. Întocmai ca în trecut, în viața mea. Te auzi? Cînd va trebui să dansezi.

Acordurile penetrante ale lui Blair, în jurul pură sala, iar Blair se îndepărta de Sean. Lungea în jurul lui, cu personalitatea lui, cu înfrînarea personajului, portretizat într-o formă îndrăgostită - senzuală, provocatoare, pentru Sean. Blair, în jurul lui, cu personalitatea lui, cu înfrînarea personajului, portretizat într-o formă îndrăgostită - senzuală, provocatoare, pentru Sean. Blair, în jurul lui, cu personalitatea lui, cu înfrînarea personajului, portretizat într-o formă îndrăgostită - senzuală, provocatoare, pentru Sean.

- De data asta, cînd mă apăsă, eu pot să te scap cu brațul și te scap să mă scap din mînă.

Sean își ținu respirația, de teamă să nu facă vreo greșală, dar în ultim cînd mînă lui Sean, o prinse de mînă și se aplecă odată cu ea pînă cînd, cu picioarele drepte, capul lui, Blair aproape atinse podeaua. Instinctiv, păru a ști cînd să ajute să se ridice. Blair se îndepărta din nou de el în dans.

- Când revin, pune-ți mâinile pe bazinul meu, Blair, na deasupra capului, îl instrui ea, în timp ce se înclină rotindu-se.

Sean fu aproape luat pe nepregătite, când Blair veni spre el în fugă și aproape zbură peste capul lui, prinsă de planul neted al pelvisului său rotund.

- Acum, mergi încet în cerc, spuse ea, cu voce veselă.

Sean înălță capul, pentru a-i vedea spatele arcut, brațele desfăcute larg, ca silueta unei păsări în zbor. Nici nu era mai grea decât o păsăre.

- Caboară-mă ușurel, își propti Blair mâinile pe umeri lui.

Fu șocat, când genunchii ei i se rezemară pe umerii și lunecă senzual de-a lungul trupului său, până atinge podeaua cu poantele pantofilor.

Îi conduse până la sfârșitul dansului. În timp ce muzica se înalță în crescendo, se răsuci spre el.

- Lănă-te într-un genunchi, spuse, pe o gîfîială.

Muzica se termină, cu note triluitoare, pe cînd Blair executa o curajoasă arcuire înapoi peste umărul lui, prindu-i pe coapsă poantele. Finale.

Mult timp, după ce muzica încetase, rămînînd în aceeași poziție. Apoi, Blair se mișcă și, ca prin miracol, se ridică de pe umărul lui Sean. Mina lui i se rezemă de abdomen, pentru a o sprijini mai bine. Ea se opri în picioare, cu spatele spre el, îngenunchiat pe podea, Sean o întoarse încet cu fața.

Avea obraji uzi de lacrimi, dar nu mai erau de durere, ci de fericire.

- Îți mulțumesc. A fost... minunat.

- Tu ești minunată.

Mîinile lui îi parcurseră trupul, ca să se asigure că era din carne și oase, nu vreo făptură de basm, trimisă din cer ca să-l farmece. Cu pamele întinse la baza coloanei vertebrale, o apropiă și-i rezemă capul de pîntecul ei.

Era o îngreunare bineventă, iar Blair îl strînse și mai tare, răstîrîndu-și degetele prin părul lui blond. Sean întoarse ușor capul, pînă cînd Blair îi simți umezeala respirației infiltrîndu-se prin dres, pe piele. Atunci, buzele începură să i se pîmbie peste ea, presărînd la întîmplare sărutări peste abdomen și, apoi, mai în jos spre coapse.

Prețul paradyzului

...the plants will be able to grow in the same soil as the plants that are already growing in the same soil. This is because the plants are able to grow in the same soil as the plants that are already growing in the same soil.

Tuesday, March 9th 1864.

Sean Zim, D.D.

С. 80 РБ-88

1. Înainte de a se afla în posesia unui vehicul, persoana fizică trebuie să aibă dreptul de conducere, înscris în cartea de identitate, însoțită de permisul de conducere, sau de a avea permisul de conducere, dar să nu aibă dreptul de conducere înscris în cartea de identitate. Dacă persoana fizică nu are nici permisul de conducere, nici dreptul de conducere înscris în cartea de identitate, atunci persoana fizică este considerată a fi în posesia unui vehicul fără dreptul de conducere.

Deoarece ușa de sticlă a dusului s-a deschis, reținerile, în timp ce boxa se umplea cu fum, s-au dizolvat încet, fără a se desprinde un nor negru, ci o ceață de colțiat. Șorțul și butaia s-au umplute cu ușurință, precum și pantofii. Avea dintr-unul de a o prăvi pe Blor în timp ce se scuturase marea de băut și colanți, poate să duca fum și picioarele frumoase. Le aruncă negrele pantofiori, cu poante

indolentă, cu timiditate dinaintea apei. În
întreaga splendoare a trupului. Sean a lăsat pe

Sandra Brown

...dar, fără să se miște, în timp ce ochii ei îi petre-
ceau pe țărâă lungimea, revenind apoi să-l cerce-
tească în grabăta masculinitate. Degete feciorelnice
se apleară spațiul ce-i despărțea. Șovăind preț
de puțin încercă în moment, îl ațînse.

Dacă n-ar fi privit chipul, în loc de ceea ce mîn-
cia cu atîta stăruie, poate că s-ar fi speriat de
ce degete luminoase ce-i scăpărară în ochi, precum
gîndu-se spre infinit ca niște raze laser. Maxilarele
lei de degete ul reactionară încordîndu-se, iar primu
mîncă cu degetele albite, poate ar fi intimidat a
în ochii ei. Blair nu simți decît freamătul imediat a
degetului și-și retrase repede mîna. Ochii i se
rău de sără și lui.

- Nu ți fac nici un rău, Blair, promise el, cu
un zîmb amical.

- Ești zimbi tremurător,

- Știu.

Apăsîndu-se, Sean îi mîngîie buzele cu ale

...pe un duș și o trase după el. Lăsă ca stropii
să-i cadă pe amîndoi complet, înainte de a-și
deceț mîna și a începe să o frece viol pe spate. I
...trase peste posterior, îndrăgostit de senzația

Prețul paradisului

mătascoasă a pielii ei pe nărilor și în jurul
de lucru. Blair gemu de voluptate și se
coborî mîinile peste partea din spate a
a genunchilor ei.

O întoarse cu fața și-i dădu spatele și-și
rămase dateare, frecîndu-i spatul, revenind
pe vîrfuri pentru a-l spăla peste urechi și
cum i se prelingea apa peste adîncitura taliei, prin
curbura de la baza spatelui, peste mușchii duri a
fasetelor. Nu-și prea putu aduna curajul de a-l
ataca din nou.

Cînd ajunseră iarăși față în față, Sean i apu
la șină, strîngîndu-i delicat între degetele sînu-
rite. Îi depuse spumă pe sfîrcuri, ridicîndu-se
cînd aceasta se revărsa în cascade peste fruntea
trandafirii. Mîinile îi coborîră pe coasta ei pe
abdomen, spre delta ce-o definea ca femeie. Cea
mai mare parte a pufului negru fusese tunsă cu
grijă.

Își arcui întrebător o sprînceană, iar Blair res-
punse rușinată:

- Costumele...

Sean dădu din cap o înțelegere. Îi închise
ochii, recunoscătoare că-i satisfăcuse mî de amor

Sandra Brown

curiozitatea. I se deschiseră însă brusc, când îi strânse mâna cuprinzând-o în căușul palmer. Ochii lui erau orbitor de albaștri, chiar și în lumina aceea opacă.

- Ia-mă cu brațele pe după gât, Blair, spuse el.

Se conformă și-și îngropă fața în părul des de pe pieptul lui. Mina sa o mîngîie. Blair gemu, când prin ea se unduiră senzații după senzații, în ritmul mișcărilor aștătoare ale degetelor lui. Sorbi din apa caldă ce-l șiroia pe piept.

Apoi, Sean își retrase mâna și o lipi de el, de la piept pînă la genunchi, poziționindu-se între coapsele ei.

- Sean, suflă Blair, arcuindu-se instinctiv spre el, când îi cunoscă puterea dorinței, Sean.

El se desprinsese din îmbrățișare și opri apa. O ajută să lase de la duș, la cîteva clipe după ce-i rostise atît de rugător numele, și o înfășură într-un prosop pufos, absorbant, apoi o împănă cu un prosop. Se șterse și el, în grabă.

Cuprinzînd-o în brațe, o duse în camera lui, mînată de un dîș și, țînd-o cu un braț, aruncă cu ea pe pat în lături cuvertura de pe pat. O depuse pe ea pe costurile fine și răcoroase, înainte de a o ur-

Prețul paradisului

ma cu propriu-l trup. Se întoarse pe o parte, cu fața spre ea.

- Încă mă mai tem să nu te strivesc, spuse, strîngînd-o la piept.

Buzele i se contopiră cu ale ei, unindu-le gurile și pecetluindu-le cu fierbințeală. Limba sa îi hărțu partea interioară a buzelor.

- Fă-mi-o, îi ceru el, domn.

Blair se supuse, fiind răsplătită cu un profund mirînt animalic, din pieptul lui. Lauda că curaj. Când îi se întinse din nou buzele, limba ei fu aceea care săgetă în gura lui mișcare fugare cochetă, care-l scoase din naștere.

- Blair, Blair, Doamne, ești minunată!

Buzele lui îi găsiră urechea, binecuvîntînd-o cu arzătoare tandrețe. Dinții albi, puternici, începură să-i muncească lobul. După ce i-l răstăță cu limba, mustața îi șterse.

- Te rog, Sean, întoarse Blair capul spre gura lui. Îi cunoscă dorința încă înainte de a i-o fi spus. Sean îi linse buzele cu mișcări încete, în voie. Mustata era o mîngîiere în sine, cum oscila peste gura ei lucioasă, culegînd ceea ce-i depusese.

- E așa de bine, așa de bine!

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

— Blair!

— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al
— Te iubesc, sărui ea, sărui peste covorul sîrmos al

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

- War...

- War...

- Te ro

li cercetă fața, încă neîncrăzător, dar nesfârșit de tandru și plin de emoție.

- Dumnezeu, da, te iubesc. Nu ştial că de-

— *Journal of the American Medical Association*, 1934, 102, 1272.

A. M.

De atunci, pe drumul pa care-l avusesse vreodată în trecut, el se simțea ca și cum fusese acela de a-și infrîna furia, dar nu întru nimic, dar o lubea prea mult pe mâinile sale și o lăsa să se scurge. Cu motive bune sau rău, el simțea că se simțea, încet, chinuit, și că simțea în probele aceia căști. Anii de cunoscută de timpuriu a lui, ușurarea spreia mai mult decât a lui, unde el va fi și totuși, rămase nemșurat pînă la sfîrșit, unde mușchii să se relaxau, iar tensiunea se reducea.

Revărsă capul de pe pernă, unde zăcea îngăduitor, o canută încetitor pe gură. Pleoapele lui Blar

1

se deschisă, tremurătoare

- Te dore?

Ea clătină din cap

- Ni₃

Maş mult formase cuvîntul cu buzele, dech să-l
 a reuă. Cîndul înbăţu a totu, a se mîna
 între e, un rea a n n n n n n n n n n n n n n n n
 slăbită ca să vorbească

– Ești sigură?

Încuviință.

- De ce nu mi-ai spus, Blair?

– Chiar vrei să vorbim acum despre asta? întrebă ea, cu vocea întretăiată.

Sean își simți abdomenul scuturându-se într-un
ris tăcut.

- Preter si o aduc la o inregistrare de ovari
taioasa.

Se aplecă să-i depună un sărut apăsător la baza gâtului. Limba lui se afundă în triunghiul delicat din susul pieptului.

Blair își arcui spatele

- Crezi că poți? oftă ea, în timp ce o ciugulea cu buzele de sfircuri.

– Putem. Împreună.

- Nu credeam că se poate întâmpla de prima oară, seuse Blair, abia mișcându-și buzele pe pielea caldă a umărului lui Sean.

- Foarte rar, sint convins.

Arătătorul sau îi urmărea fragilitatea claviculei.

- Și numai dacă bărbatul are atita noroc să înfrunce o dinamită sexuală ca tine.

Ea îi aplică o palmă răsunătoare la fund. Sean îi mușcă jucăuș urechea și-i gidilă pielea sensibilă din spatele acestora, cu mustața.

- Ah, Sean Garrett, într-o singură seară, ai făcut din mine o ființă omenească depravată. Sarută-mă, îl imploră ea, prinzindu-i capul între minile sale mici și trăgându-l spre gură.

Încă îi mai mozelea buzele, când Sean se re-
trase, întrebând cu glas răgușit:

- Blair, cine-a fost Cole?

Capul ei căzu la loc pe pernă, privindu-l cu ochi mari. După ce-și regăsiseră puterile, Sean se nădădea la baie să-i aducă un proscop umed, ca să

Prețul paradisului

se simța mai comod. Apăsă pe butonul de apă caldă și se scaldă într-o lumina plăcută. După ce se dusese la întrebarea lui, fața lui Blair părea că nu distinge oglinzile perfecte din camera sa. Ochii verzi, dilatați.

- Ți-am spus că a fost un bărbat cu care am trăit o vreme.

- Iartă-mă, că ți-am spus că eram împreună în sensul obișnuit al cuvântului.

Ochii i se închuseră, în durerea din amintire.

- Nu. N-am făcut-o.

Cuprins deodată de remușcări că nu se putea anima strălucitoare, pe care dragostea cu a lui adusese pe față, Sean continuă:

- Dacă e dureros, nu-mi spune.

- Ba nu, răspunse ea, apucându-l strâns mîna. Vreau să ști.

Îi lăsă timp să-și adune gindurile. Degetele lui îi masau ușurel fruntea, în timp ce-l privea frumosa față.

- Cole a sosit la New York când eu mă aflam acolo de câțiva ani. Eram mai vîrstnică decît el. Tocmai terminase anul doi la colegiu. Venirea la New York fusese de fapt o altă mișcare re-

pe prima tatălui său, care era antrenor sportiv și îl era dragul lor natal. Antrenorul Slater nu putea imagina ceva mai rău decât a avea un fiu tulenic, deși Cole era la fel de atletic și, cu siguranță, mai abil decât majoritatea fotbalistilor din echipa tatălui său.

Oftă, luând mina lui Sean și punându-și-o pe abdomen, după care îi netezi absență firele de păr blond ce-i creșteau pe dosul degetelor.

- Cole suferise acasă maximum suportabil de presiuni, așa că a venit la New York și spera că o-a murit de foame, pînă a găsit un post de cepătar ca să-și plătească orele de dans. L-am plăcut, mi-a părut rău pentru el și l-am chemat să stea cu mine pînă-și făcea un rost.

Ne-am atașat tot mai mult unul de altul. Cu veciune. Toată lumea a început să ne considere "un cuplu". Era fascinat să telefoneze acasă și să-i spună tatălui său că locuia cu o femeie, și îndecăbea una mai mare ca el. Înțelegi, singurul lucru pe care Cole dorea să i-l dovedească tatălui său era acela că, în pofida faptului de a fi devenit dansator, era și bărbat.

- Și? o incurajă Sean, cînd Blair tăcu.

Prețul paradisului

Și, în tot anul și jumătate de căsătorie pe care o făcuseră, n-a reușit să-l îndrăgească cu adevărat.

Păru să se lăsa mai mult de partea lui Cole, spre el, îmbrățișînd-o și făcînd-o să simtă că era pedică să se miște, dar în același timp făcînd-o să știe de ce fusese atât de importantă pentru el. Știa de ce fusese atât de importantă pentru el, știa de ce fusese atât de importantă pentru el, știa de ce fusese atât de importantă pentru el. Știa de ce fusese atât de importantă pentru el, știa de ce fusese atât de importantă pentru el. O crezuse afectată, iar acum știa că era autentică.

- Ce s-a întîmplat? întrebă Blair, zîmbind și zădărnindu-și eforturile să-l atingă pe fruntea ei.

- Într-o zi, Cole a ajuns la concluzia că nu mai putea trăi cu un asemenea conflict în viața lui și s-a aruncat în fața metroului.

- La dracu', oftă Sean, închizînd strîns ochii, cu aceeași presiune care o ținea lipită la pieptul lui; știa ce durere zdrobitoare îi va fi provocat acea tragedie și, de-ar fi putut, ar fi preluat-o el. L-ai iubit? o întrebă, intuitiv, după o lungă tăcere.

- Da, deși acum știu că n-a fost o iubire de gen romantic. Cred că mi-a fost milă de el și am regretat neînțelegerile cu părinții lui. În oarecare

... și eu mă simțeam și eu așteptând să se întâmple ceva. Mă gândeam la viața mea, ceea ce puteam să fac. Aveam o idee de mine că mă creșteam mai mult în propria mea viață. Dar eu, aveam nevoie de el ca să mă simțeam cel de buna eam. Nu e o baza prea bună pentru noi un fel de relație. Niciodată n-am avut șansa să iubesc pe altcineva. Dansul a fost o parte din viața mea.

Înima lui Sean făcuse o tumba.

- A fost?

Blair îl privi, mângâindu-i mustața cu vârful degetului.

- Nu mă grăbi să-mi lași vreun angajament, mă. Știu numai că, pînă acum o oră, credeam că pot să simt sentimentul suprem numai dansînd cît de perfect sînt capabilă. Acum, știu că există și alte nivele de emoție, pe care nu le-am bănuț niciodată.

- Mă bucur că te-am putut îndrepta spre ele, declară el cu o solemnitate pe care o contrazicea lăcomul din ochi.

Înclinînd capul într-o parte, Blair îl privi bănuțitor.

Nu mi-ai spus niciodată cum ai ajuns atît de

Prețul parădieului

talentat în mîna zinerului. Pînă la anul de practică, ai mai fost în trecutul tău și cineva care te-a distrus?

Zîmbetul lui rămase pe buze, dar ochii i se întoarseră într-un moment.

Într-o vreme, am crezut că ar fi putut fi o doamnă Sean Garrett, dar nu s-a legat.

Aha.

Acastă veste o zdrobea, și-și dădă că nu i-a acordat subiectul. Poate că era mai bine să nu știe. Rîdea să nu se ridice niciodată la înălțimea de încredințare pe care o avea.

Sean îi șterse gâtul de pe trunchi.

Blair, nu ai de gând să-mi lași viața mea. Eu am luat hotărîrea. Nu înseamnă că nimeni. Răscorn mă mîna dincolo, la el, și eu cu toată indiferența. Și, într-o bună zi, poate că îți spun toată povestea mea lungă și complicată, dar nu acum. Nu cînd zădărnici mîna ta superbă.

- Și tu ești superb, îi adăugă Blair, cu un trupul prelung și solid, de la trunchi pînă la picioare bine formate. Și nu dansezi deloc rău.

Răstăcioasă, îl ciupi de parul de pe cap.

Sunt gemu, acoperindu-și fața cu ambele

- Aș fi murit, dacă se aventura cineva înăuntru
să mă vadă. Sunt sigur că arătam ca un proșt
de stinghat, jucându-se cu Zina-Zinelor.

- N-a fost așa, se indignă Blair, ridicându-
și capul baselor. Tot timpul te-ai mișcat grațio

și în ochi.

- Ce anume, Blair? întrebă el, trăgând-o de
nou pălării.

- Ai fost prezent când aveam nevoie de tine. Îi
mulțumesc.

Oamenii straluceau iarăși în lacrimi abia stă-
pînă.

Sean îi șterse.

- Mulți mulțumi, șopti el grăbit. Și tu ești
celor doi de care aveam nevoie.

A doua zi dimineață, cînd se trezi în patul cel
alt, Blair era singură. Ridicîndu-se în șezut și

Prețul paradisului

întinzîndu-se alene, privi prin geamul
în seara trecută, nici nu observase că
ce vedea. Andrew Delgado, bărbatul
lui Sean era mare, și avea părul
gale, fiind acoperit cu o coajă de
era decorată în tonuri roșii și
trăstind fermecător cu pereții
cărora restul ca-
sei. Obloanele mari cu șipci acoperiră ferestrele
lăsînd să intre printre buzele
ceană din lumina strălucitoare a soarelui. Era o
cameră masculină, dar departe de a fi austeră.

Parchetul îi răcori tălpile, cînd coborî tiptil din
pot să deschidă ușa. Ascultînd orice sunet, se
furișă pe culoar, privind pe furiș peste balustrada
galeriei. Tresări surprinsă, cînd auzi ușa din spate
întîndu-se. În timp ce stătea pe paller, Sean intră
în living pe ușa bucătăriei și o văzu.

Amîndoi fură surprinși. Ea, fiindcă Sean arăta
alt de minunat, numai într-o pereche de blugi
decolorați și roși, încheiați cu vreo palmă sub
virtejul de pîr al ombilicului. El, fiindcă niciodată
nu mai intrase în propria-i casă pentru a vedea o
femeie frumoasă și goală în capătul scării, cu pîr-
rul în nededucătoare neorînduială, cu gura bea-

lăudă de prea multe sărutări și simți trandafiri, de la
 căldura și căldura soarelui. Soarele de strălucire prin fa-
 ceștea lui transformă pielea goală într-un
 lucru nou însoțit.

Blair coborî două trepte, dar intensitatea
 ochilor lui, arzându-l pe ai ei, îi retează orice ata-
 șament. Cu pasul unui animal de pradă, Sean
 porni spre scară, lăsând să cadă pe podea artico-
 late de încredințare pe care le adusese.

Unea treaptă cu treaptă, fără a atinge nici o
 clipă balustrada, fără a privi un moment mâner
 unde punea piciorul. Parcă ar fi fost un somnam-
 bul, apăsând: contra accidentelor de silueta mira-
 culoasă care-l atrăgea ca un magnet.

Cînd ajunse cu cîteva trepte mai jos de ea, se
 opri. Pieptul i se ridica și se lăsa într-o respirație
 ușoară. Coborî ochii din absorbirea alor ei, pentru
 a-i privi gura. Părea cam maltratată, iar Sean se
 doborî în sinea lui pentru ardoarea sărutărilor.
 Privirea se învârti pe pantă blindă a umerilor – în
 poziția adică fixată ce devenise un aspect esențial
 al întregii – și simți umflați gingași, cu delicatele lor
 corăuri trandafirii.

Cu ochii la nivelul lor, îi adoră din priviri,

Prețul paradisului

Intimitatea atât de intens, încît reacționară și se
 întinse. O inimă undă de sursă de
 mustăți, înainte de a-l înghiți, se
 drăgăstos pe unul, apoi pe altul, și
 mingie cu nasul și mustăți, și
 simți pe rînd. Umplîndu-și mîna cu
 aduse peste el gura, cu neputință
 începu să încercuască, să mîngie și să treca
 pînă o simți pe Blair clătîindu-se nesigură pe
 picioare și o cuprinse cu brațele.

Încă rămas cu o treaptă mai jos, Sean
 trîmîntară șoldurile, în vreme ce gura
 abdomenul ca într-o hartă erotică. Blair cunosc
 dulcea atingere a limbii lui, caldă și umedă, pe
 pielea sa răcoroasă. Sean coborî cu o treaptă.
 Mîinile îi lunecară pînă înapoia coapselor ei,
 flexîndu-și degetele împrejur.

Gura lui, mai grăbită de-acum, îi potopi cu
 rătăcirii partea de sus a coapselor, genunchii, gam-
 bele. În genunchi și-i sărută picioarele, degetele
 cu bătătură. Cînd urcă înapoi, Blair îl apucă de păr
 cu putere, în timp ce el o săruta pe de la
 coapselor. Apoi, gura porni într-o căutare pe
 intima pentru a fi imaginată, transformîndu-se

tot timpul într-un mlaaabl vas plin cu miere.

Când se simi, slăbită pînă în pragul leșinării, se împietecă cele două trepte pînă pe pînă și se așază. Sean urcă atît cît era necesar ca să ajungă. Respirațiile lor întretăiate reverberau prin încălzirea casei.

Oprindu-se în fața ei, așteptă. Ochiul lui Blair îl măsura impresionanta statură, întîlnindu-i pe ei lui, arzători. Aceștia îi pinoliră buzele, făcînd-o să se umezească. Involuntara faptă făcu inima lui Sean să se zbată vizibil în piept. Era singura sa încălzire. Rămase necîntit. Sperînd. Așteptînd.

Degetele ei tremurătoare bijbîră la catarama bugiilor și traseră fermoarul. Strecurîndu-și minile înăuntru, și le plîmbă peste șoldurile sale tari, amorțind bugii. Minile lui Sean se ridicară să-i atingă lobii urechilor și să-i dezmierde obraji. Antecîndu-se înainte, Blair îi sărută ombilicul, așîndu-i cu limba ei agită. Virfurile degetelor i se răsfiră peste culbul roșcat din imbinarea coapselor, trezînd la mîndră viață ceea ce-și avea rădăcina acolo. Îi sărută. Sean tremura.

Treptat, se inclînă, nepăsători la tîria podelei

de sub ei. Fără preliminării înutii, ei deveniră unul. Atît de profundă se făcuse înălțătura prăpădii și se simțea în starea fugate momente de frenezie. Cînd respirația reveni la starea de reacție automată, în locul exercițiului istovitor, Sean înălță capul, zîmbi tandru și spuse cu drag:

- Bună dimineața.

Capitolul 8

Dacă Blair ar fi putut reștrâi vreo zi din viața ei, ar fi ales-o pe cea a premierei de pe Broadway, cu Lauren Bacall¹ în *Woman of the Year*, precum și simbăta și duminica petrecute cu Sean, după prima lor noapte împreună.

În urma episodului de pe palierul scării, care-i lăsase pe amândoi amețiți, se îmbrăcase cu șortul și tricoul aduse de Sean din apartamentul ei.

¹ - Cunoscută actriță americană, văduva mareului Humphrey Bogart (n.r.)

Prețul paradisului

- Am curățat și mizeria de pe...
fototerii mai ai.

Convingându-l să nu pună pe...
oară, îl trase în bucatărie, unde...
eprezece minute, dispunându-se...
ună. Sean duse tava cu creme, pe...
cafeaua și sucul de portocale pe terasă...
și atacară mîncarea, dîndu-și...
cit lo era de foame.

Ghemuită cu înclintare într-un colț al bucătăriei,
Blair sorbea dintr-o ceașcă de cafea cu frișcă
privindu-l pe Sean suspicioasă cînd acesta spuse
nepăsător:

- Desigur, va trebui să-mi meargă pe la muncă.
Am să te pun la muncă, pentru de una asta de
lux.

- Și ce să fac? întrebă ea prudentă.

Sean rise de sprincenele ei încruntate.

- Nimic ilegal. Ba chiar, la o adică, s-ar putea
să-ți placă.

Ochii ei se luminară ca două făcăn verzi.

- A, dacă-i genul ăsta de muncă...

- Hooo! Cred c-am dat viață unui monstru!
Strigă ei spre tavan. Nu, mă vei ajuta să zădăresc...

Standra Brown

— O, da, dar nu ești tu dintr-o casă de modă.
— Nu, înțelegi riscul.
— Mă așez în preapropiu.
— Atunci, dar eu privilegii la așternut
— Și gravată, hai? Mă întrebam eu de ce nu ai
— Cu mai mulți pantaloni scurți și un vechi
— Cu pentru ziua de azi. Sutele nu capat?

— Neș. Da! nu te plinge. Te las să-ți pui chiloți.
— Cea mai sumară și mai decojită pereche pe
— Care ai găsit-o.
— N-am respirat niciodată la sfîrșenie, replică el
— Cu un țârăcișor în ochi.

— Figură expectiv curățenie în bucatărie și, în
— Că Sean încărcă unelte necesare în ma-
— Blar, democratic, făcu patul. Încă nu-și învin-
— Avea încă în țolă față de camionetă.
— Că asta n-o curăți niciodată? întreba ea, trin-
— Postura rebela și aproape smulgîndu-și bra-
— Cu un țârăcișor.

— Că șterge caracterul, răspuns neîntulburat
— Sean.

— Casa, pe care o remodela în prezent, era o
— Construcție frumoasă, elegantă, vechi de peste
— Un secol, pe o moșie cu ieșire la plajă. Munda

Prețul parafrazelor

— de durată se terminase, dar Sean delindeva
— țigările, înainte ca locatarii să aducă din
— taul.

— Le-am spus că le zugrăvesc eu ca
— chitona plăcilor înalte. Am spus că
— Am o lăisnz doar.

— Aduse înduntru găleți cu vopsea, un ru-
— capatul unei prăjini lungi, și pensule în
— pentru Blar. Se apucară de treabă, după
— o portose printr-un tur al casei. Orele
— pauto.

— Spre prînz, Sean veni în seama
— unde stătea cocoțată Blar. Luera cu o
— niță, montind la loc placa de alamă din jurul unui
— camuțator. Concentrată asupra muncii, nu-l ob-
— servă plină nu-i simți minile hămîndu-și
— într-o mîngîiere cutezătoare.

— Ai cel mai drăgălaș peponet, comenta
— cupind-o ușor prin materialul subțire al șortu-
— vechi. Ți-a mai spus cineva?

— O mulțime.

— Așa? Cîna? Îi omor, mîrli el, strecurîndu-și
— minile pe sub tricou, ca să-l cuprindă sinii.

— N-am să reușesc să pun dreaptă chestia

...când dădea din cap, se simțea ca și cum ar fi fost lovit de o mână de fier. Într-o clipă, Sean îl luase în brațe și îl strânse la piept.

...când dădea din cap, se simțea ca și cum ar fi fost lovit de o mână de fier. Într-o clipă, Sean îl luase în brațe și îl strânse la piept.

Când dădea din cap, Sean, cu buzele pe gâtul ei, îl strânse în brațe și îl strânse la piept.

- Păi, dacă-i alta bătaie de cap, mai bine ne dăm seama de sărutat.

Sean se retrase, zimbându-i într-un fel despre Blair știu că se voia periculos.

- Ai făcută să vezi cât de inventiv pot să fiu.

O înșercă cu mâinile, apucând-o de fese, și o strânse pe tobură.

- Cuprându-mă cu picioarele de mijloc. Așa, vezi ce bine merge? Sigur că, dacă vrei, poți să mă iei cu brațele pe după gât.

Când Blair se conformă, Sean mai spuse:

- Da' repede mai înveți.

- Profăcutule! Nu tu ai fost cu ideea. În poziția asta stăteam și-n ziua când am fugit de șoareci.

- Ei, am adaptat-o după nevoi. Taci și sărută-mă!

Când dădea din cap, Sean îl luase în brațe și îl strânse la piept. Când dădea din cap, Sean îl luase în brațe și îl strânse la piept. Când dădea din cap, Sean îl luase în brațe și îl strânse la piept.

O putea ține ușor, cu un braț pe spatele ei, și îl strânse în brațe și îl strânse la piept. Când dădea din cap, Sean îl luase în brațe și îl strânse la piept.

- Hai să ne despuiem și s-o mai facem puțin.
- Mmmm, îi acoperi Blair chipul cu mici sărutări, asemenea unor stropi de apă căzind pe o piatră incinsă. Îi strânse și mai tare cu coapsele, agățându-și gleznele una de alta la spatele lui. Îi simți patima crescând, palpitând, și se frecă de ea.

- Blair, te rog, gemu el, îngropându-și fața în gâtul ei. Rămaseră astfel mult timp, agățându-și unul de altul, lăsându-și dorul să descrească la un nivel, pe care-l puteau înfrunta până într-un moment și într-un loc mai convenabil.

Ridicând capul din adăncitura parfumată a gâtului ei, Sean întreabă cu blindețe:

- Te simți bine?

Blair îl privi cu ochi lunguroși, clătînd din cap, și se ușură.

- Nici eu, dar deocamdată trebuie s-o măcarăm. Un ultim sărut?

O sărută tandru, abia despărțindu-i buzele pentru a i atinge vârful limbii cu a lui.

- Domnule... ăă, Garrett. Am sosit.

Capul lui Blair sări în sus, pentru a vedea muncitori stînd în ușa, cu șepcile în mîini și cu niște zîmbete neghioabe pe chip, care-l priveau pe Sean cu interes acut. Se zbatu să se desprindă și să stea pe propriile-i picioare. Mai bine nu făcea efortul. Sean nu-i dădu drumul.

- Salut, Larry, Gil. Aș vrea să v-o prezint pe domnișoara Simpson. Blair, Larry și Gil Morris, frații și doi dintre cei mai buni curățători ai mei.

Chiar se aștepta să răspundă normal la acea bizară prezentare, ca și cum s-ar fi aflat la un cocktail, nu într-o poziție cît se poate de compromițătoare?

- Ce

își drase vocea și mai încercă o dată:

- Ce mai faceți?

Prețul paradisului

Apoi se încruntă spre chipul tudui al lui Sean.

- Bună.

- Ura, o salutară simultan cei doi.

- Blair și cu mine am terminat camera asta, așa că vă aparține, leșeam să îmbucăm ceva. Să vo aducem și vouă?

Blair se fol în brațele lui, încercînd să coboare Sean o ținu strîns.

- ăă, nu. Nu, domnule. Am mîncat chiar înainte de a veni, răspunse unul din ei. Larry, bănu Blair.

- Atunci, ne întoarcem mai încet, să vă salutăm. Pa.

- V-așteptăm, domnule Garrett. Domnișoară Simpson.

Sean o cără, așa cum erau, pe țină cei doi, care-i priveau cu gurile căscate, pînă la mașină.

- Te omor, murmură Blair printre buzele țepene.

- Ba deloc, raspunse el cu nepăsare. Ai să mă săruți din nou, de cum ajungem la camionetă, și printre înghițituri în tot timpul mesei, și pe urmă urăși.

Avea droptate. Exact asta a făcut.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Dupa intrarea de la masa de lucru, eu m-am dus sa discut cu frate Marian care a raspuns, de informarea unei persoane care, dupa cititi, Sean este o persoana dintr-un grup pentru

© 1999 Blackwell Science Ltd
Journal of Internal Medicine 245: 115-122

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

... a parte de la familia, el individuo y la comunidad.

[illegible]- Temperature, $^{\circ}\text{C}$

Guvernul român este în măsură să garanteze că toate măsurile de protecție a mediului vor fi aplicate în mod corespunzător și în conformitate cu legislația în vigoare. În privința unor probleme legate de mediu, România este dispusă să coopereze cu statele membre ale Uniunii Europene.

... ..

- A. 50.3-03 32 03000

Vorbea cu voce tare și cu
un ritm aproape că rău.

Luna care răsărea la orizont își arunca razele
 în toate părțile peste apă, indicându-i ca fasciculul
 de lumina este în direcția lui Sean, surind și la
 gândul că se va întâlni cu el. Blair îi contură fața
 în lumina lunii, atingând sprâncenele stufos
 și nasul și marginea puternică a
 bărbiei. Nu prea ușor să crezi că te iubesc, așa-i?
 De ce mă întrebi?

• Într-o fază plăcerea unei mini-analize de amator?

[illegible]

Orchestra Bisericii din Iași, condusă de profesorul de muzică, a cântat în fața ei, pe care ea nici nădădea în auzul ei. După aceea, ea se întoarse la locul ei de muncă, unde o aștepta o altă zi de muncă.

Înainte de a citi cartea, vă rugăm să vă gândiți:

- N-am fost niciodată una „din mulțime”. Eram
singur. Părinții mei, în loc să-mi dea trîu liber ce
mi urmează interesele, au considerat pasiunea
mea pentru dans și teatru o perversiune. De
aceiași timp, nu puteam fi mai asemănătoare cu frații și sora mea.

Sandra Brown

...am plecat la New York cu o...

...pe spate capul, sfidătoare, ră...

Și miracum nu le-am distigat aprobare...
- În pore rău. Știu că te doare. Opinile p...
tate centează, dar a'e altcuiva n-ar trebui, t...
Nu vezi că umbli după aprobare pentru realize...
cind ceea ce vrei de fapt e să fii acceptata cu
persoana care ești?

Îi ridică fața între palme

- Ești o ființă umană de valoare, indiferent
dacă vei dansa sau nu din nou. Talentul tău
este un dar, iar dacă Dumnezeu a găsit de cu
pută să te binecuvînteze cu el, atunci de ce-ar
putea pentru tine ce gîndesc alții despre ei? De
spre tine? Te iubesc, Blair, dar știu că ți-e frică de
asta. Ai înălțat în jurul tău un zid, pe care mă tem
că nu mă vei lăsa niciodată să-l dărîm. O vei
face? Poți? Mă poți lăsa să te iubesc? Mă poți iubi
la rîndul tău?

Da. Era posibil, doar posibil, să se îndrăgos-
tească de el. Ideea unei vieți fără el era pustie și
intuiește. Îi umpluse zilele cu lumină, cu ris, cu

Prețul paradisului

...mpitate. Și totuși, se ținea ca...
...garniment. Dragostea lui era prea mult plină să
vină. Gîndul de a respinge iubirea o înspăimînta,
rîndea Sean se putea decide, la un moment dat,
să o alunga, iar atunci ar fi fost din nou singură.

Dar spusese că o iubea. Îi puse buze pe
Avea să cugete la această idee, să se gîndească
examineze, cînd el nu se afla altfel de...
de copleșitor, atît de... gol

Îi puse pe buze un deget. Ochiul ei penetrară
adîncurile ațor lui, într-o comunicare a spiritelor. Îi
promise singurul lucru posibil:

- Dacă mă voi lăsa vreodată să iubesc pe
cineva, tu vei fi acela.

- Ce Dumnezeu! exclamă Pam, după ce des-
chise ușa pentru a-și invita oaspeții la cina de
duminică.

- Insistă să mă ducă în brațe ori de cîte ori e
posibil, îi explică Blair. Nu-l pot convinge că
blăzările îmi sînt, practic, vindecate.

Nu mai pot să-mi închipuiesc, după seama de vârstă, că am avut de suferit, îi spusese Sean la începutul direct în fața și întrebându-se de cum se simțea. Între de a fi apărut în viața lui, dar se integrase în existența lui atât de mult, încât nu și dădea seama cum putuse trăi alțișa am în viața ei și o înșoșea măcar. Îi plăcuse nespun să se trezească din somn, în ultimele două dimineți, găsind-o ghemuită alături, abia adâncind somnul ei, ea era de micuță.

Maș vedea să creadă ce piele fină avea și ce strălucitor îi era părul și ce mătăsoș i-l simțea trecându-i printre degete. Când o privea îndrăgindu-se în oglinda lui din baie, era uimit de finetatea minuscule pensulele, baghetete și dărmătoarete care-i accentuau tenul și ochii. O înșoșea cu întrebările despre conținutul fiecărei sticlute și fiecărui flacon.

Îi degusta toate miresmele pe câte o parte diferită a trupului, proiect de cercetare care pînă la urmă sfârșea în patul cel larg, fără consemnarea nici unui rezultat clar. Ajunsesse la concluzia că părul ei, respirația ei, pielea, toate emanau o combinație de esențe îmbătăitoare, pe care nu

Prețul paradisului

le putea înțoca mai un păcat.

Pe măsura ce o cunoștea mai bine, Sean și produse de toaletă i dăduse o senzație de căldură și dormitorul lui, de care el se simțea în coloră îi fusese viața. Pentru el, era o prezență feminină. Era o prezență care nu-i cunoscuse existența lui, dar care îi umplea chiar oricând. Numai în momente de răsunță, care avea o voință de fier, dar care era și speriată, și vulnerabilă în acel moment al vieții ei. Luase drept jurământ că nu o va lăsa cînd valurile se spărgeau în jurul ei. Avea să ia el măsuri în sensul ăsta.

Acum, privind-o, îi văzu fața îndulcindu-se la amintirea acelei monumentale nopți de vineri.

- Dar mi-ai fost alături, să mă ajuți. N-ai putut-o face fără tine.

Gura i se anopie de urechea ei, șoptindu-i

- Al mai făcut în ultima vreme și alte câteva lucruri, pe care nu le-ai fi putut face fără mine.

Blair riso.

- Nu mă lăunți în seamă, vă rog, replică Pam, sarcastic. Vedeți-vă de conversația privată și de glumițele voastre, iar cînd vă hotărîți să mă

Pe lângă faptul că, în fiecare săptămână, este posibil să găsim un număr de cărți care pot fi citite în orice moment, există și o secțiune dedicată cărților de carte de joc. Este o secțiune care este foarte interesantă, deoarece oferă o selecție de cărți de joc care pot fi citite în orice moment. Este o secțiune care este foarte interesantă, deoarece oferă o selecție de cărți de joc care pot fi citite în orice moment.

- Apoi, n am reusit s-o gasesc pe Blair. Ai gasit-o cumva?

Seam privi spre ușa unde stătea Blair. N-o
properea decât un sumar pretext de chiloți. Își
stăgea parul cu prosopul.

- Mda, răspunse el tărăgănat. Am văzut-o.

- Bine atunci, e invitată și ea.

- *h* *ε* *μ* *ν*.

Peste o jumătate de oră, receptorul telefonului rămăsese tot lângă aparat, unde-l lăsase el.

- Ca de obicei, casa asta e un balamuc, i-a spus Pam, retrăgindu-se de lângă ușă. Ăla micu' face un pu' de somn, dar Angela și Mandy se ocupă de cînd au venit de la școala duminică și e sigură c-au să-l trezească din clipă-n clipă. Băieții sînt mîndrii proprietari ai unei noi mingi de soccer, care acu' cîteva minute mi-a spart

at 100°C for 6 hr,
and 125

...and the ...
...and the ...
...and the ...
...and the ...
...and the ...

Peste oțeva mănă, pe
patru pahare, o cană de
bînză și crochete.

- Le putem ronțai pe astea, până s'ajungna'.

- Ştiu eu vreo câteva chestii pe care nimeni altcine nu le ştie, cea să le ronţai, mormăra, Blair, privindu-i semnificativ.

Joe, care-l auzise, se înecă zgomotos cu Pam, care nu auzise, întrebă:

- De ce rizi? Ce-a zis? Ce...
neji-mi careva, vă rog.

Spre creșterea ei iritare, naivitatea, curiozitatea frustrată.

... și, în cele din urmă, în rețetele principale. Tăia, a testat și a uitat, datorită talentelor culinare ale lui Pam și a atitudinii alături de care se afla, dar și de jojele și dojeneli. După ce Blair o ajută să spală și să strengă vasele, îi se alătură bărbatul, pentru un joc de cărți.

- În zece zile, peste câteva săptămâni vom putea să jucăm cărți în camera de jocuri, spuse Blair, așteptând în timp ce Joe servea.

- Credem că pentru copii construiesc camere de jocuri.

- Ei, mai trebuie să și doarmă uneori, replică Joe.

De dintre jucători de cărți descoperiră că Blair și Pam erau o lăcăzanie. Mîna lui Sean luase obiceiul să se așeze lângă Blair pe sub masă, cu un zâmbet în vorbă, pînă cînd, brusc, își scapa din mînă și se ridică în sus. Pam se holbă la ei cu o privire de nedumerire, cînd izbucniră și ei să se ridice. Sîcîna cu vin făcu turul mesei, ciocnindu-se cu cei doi, trebuind să fie readuși la realitate, apoi se întoarse ca nu-și mai puteau desprinde ochii de la dansul supra paharelor.

În sfîrșit, după ce toată lumea așteptase ceva

momentul cînd Blair să lăteze, în timp ce Pam se așeză hipnotizată mîna lui Sean care zăcea în mînă a ei, Pam spuse exasperată:

- Pentru numele lui Dumnezeu, n-ai voie să te retrageți în dormitorul nostru o vreme?

Sean și Blair ridicară ochii, surprinși. Fuseseră chiar atât de străvezii? Joe rîse.

- Pe dracu', Dacă se retrage cineva în dormitor, noi vom fi aia. Și nu optez pentru seară în grup. În plus, ești prea sigură de mine, că eu sugerez, măcar, o asemenea strîngătoare, de obicei, cu îndreptățire. Sînt convins că ideea unui pat larg și bun și comod nici nu le-a trecut prin mîntie Pam mormăi:

- Nu mi-aș paria rezerva de contraceptive pe una vîitoare.

- Contracep...

Chișăitul strident al lui Blair se risipi într-o tăcere uimită, cînd ochii ei dilatați se repeziră spre Sean.

Acesta îi întîmpină privirea uimită cu una similară din partea lui. Apoi, ridică din umeri, cu un zîmbet vinovat.

- Doamne Dumnezeule, nu-mi vine să cred!

— Blair, poartă-te cu minile pe lângă V. —
— Blair nici un. Ohi!

— Un ris controlat îi îndușă restul cuvintelor,
— Blair, să se bîlbîie:

— Mai bine aveți grijă, altfel, o să va pomeni
— Blair de copii, la fel ca noi.

Sean, nu se poate. Serios. Acum, vreau să

— Blair proptise minile cu degetele răsfire pe
— Sean, oprindu-i sărutările arzătoare.

— Ți-am spus de-o mie de ori, răspunse el,
— Sean, rîndu-se cu spatele pe pat și bătînd cu pumnii
— în saltea. Ce-i făcut, e bun făcut. Încă o dată,
— înainte de a consulta medicul, n-o să strice cu
— nimic.

— Iar astee-s palavre. Toți băieții de liceu, de la
— Adam încoace, au folosit replica asta.

— Adam a urmat liceul? Unde, la Școala Gră-
— dinii Raului?

— Îngîndu-și risul, Blair spus cu severitate:

— Nu mai tot schimbă subiectul și nu... of,
— Sean, te rog.

— Îi lua mina de pe sîn, împingîndu-i-o la o parte.

— Am acceptat să mă ocup cu tine numai cu
— condiția să stai cuminte. Dacă nu te potolici
— plec.

— Sean avu bunul-simț de a se arăta spășit.
— Împreunîndu-și minile sub cap, spus:

— În regulă. Îmi țin minile acasă, dacă ți-
— cămașa asta de noapte.

— Îi privi cu deplină incredulitate.

— Dacă nu te poți abține să mă atingi cu ha-
— nele pe mine, cum vrei să cred c-ai să te stăpi-
— nești, fără ele?

— Pe cuvîntul meu de prieten de năde,de, răs-
— punse el grav.

— A, sigur. La fel ca să te cred pe cuvînt că
— încă o dată n-o să mai conteze. Știu și eu zita
— biologie, domnule Garrett.

— Te rog, Blair, scînci el. Sint gol și, cum tu nu
— ești, mi se face rușine.

— Blair rîse, săltîndu-se într-un cot ca să-l pri-
— vească.

— N-ai cunoscut nici un moment de rușine, în

toată viața ta obraznică.

Fu o probă de autodisciplină, să nu întinzi
mă la partea a doua. De când îi amintise Blair
să nu se lase să rămână gravidă, jurase că
nu se va împlini nimic între ei, pînă nu vizita
ginecolog. Abia se deprindea cu ideea de a ju-
ga bărbat. Maternitatea era cu totul altceva.

– Te rog. Serios, nu vreau decît să mă uit.

Oftă obosită, capitulînd.

– Bine. Dar ține minte, ți-ai dat cuvîntul.

Își scoase cămașa de noapte.

– Poftim. Acum ești fericit?

– Enorm, mîrî el, repezîndu-se și țintuind-o pe
pat cu toată greutatea.

– Sean, ți-al...

– Să nu crezi niciodată pe cuvînt un bărbat
cîmășit după sex cu o femeie goală în pat. Asta-
rău e lecția numărul unu.

Printre cuvinte, îi pîrjolea sinii cu sărutări.

– Care-i lecția numărul doi? Întrebă Blair,
zburîndu-se să-i ușureze accesul la sfîrcurile în-
tînse de senzații deșteptate. Hotărîrea anterioară
îi era învinsă de delicioasă lingoare ce i se infiltra
în trup, sub dictatura minilor lui, a gurii, a genun-

chilor vîrîți între coapse.

– Lecția numărul doi... este că... sînt și alte
moduri de a ne... iubi.

Gura și minile acționară împreună pentru a o
duce spre un pisc al dorinței restîluite. Blair
cunoscuse vreodată. Proștii ei suprimau
cite îi bubuiiau prin cap, în timp ce-și înlegea de-
getele în mușchii spinării lui.

– Vrei să... înveți... citeva?

Lecțiile au continuat toată noaptea.

– N-o să meargi... Sean, prin zona
gurii.

– N-o să meargă, dacă nu stai la un loc.

Forfecuța de argint din minile ei îi retează un fir
rebel al mustății.

– Dacă tu poți să stai și să caști ochii la mine
în fiecare dimineață cînd mă tardez, poți măcar să
mă lași să-ți aranjez mustața.

Sean o apucă de încheietura mîinii.

– Dar poate că-ți aranjez mai mult decît în-

...și te ține un fir neprețuit, dacă n-ai
...reținer

Ultimul cuvânt se dizolvă pe buzele lui, el
...se ridică să-l sărute ușurel. Sean morise
...când se retrase și ridică din na
...foca

Teatronul din dormitor sună, făcându-l să sară
de pe micul taburet al măsuței de toaletă, ciripind

- Salvat de clopoțeli

O abughî din cameră, lăsînd-o pe Blair cu un
simțat satisfăcut și fericit.

- Dar, pe tine te caută! strigă el.

Ea îi distinsese nedumerirea pe chip, în timp ce
...receptorul. Privirii ei întrebătoare, Sean îi
...ridicînd din umeri.

- A-o

- Bar, te caut de cînd a răsărit soarele. Unde
...răspuns la telefon?

- Barney? exclamă ea, nevenindu-i să creadă.

Ultimul om de la care se așteptase să pri-
memă vreo veste era agentul ei. Îi spusese cu
...să n-o sune pînă nu-l anunța că primise
un card/foat de sănătate în regulă. Barney înju-

...se învîrtise prin morm...
...apoi o tratase cu un p...
...tauseră amîndoi metode p...
...mușcările

- Cum ai...

- Pam Delgado. După ce ți-am luat urm
serviciul de noi posturi al informațiilor tel
și am pierdut ore-ntregi ascultînd un text
care nu-mi răspundea nimeni, m-am gîndit s
sun pe ea. A spus că s-ar putea să fii la număr
asta. Cine-i tipul? Nu contează. Stai jos?

Ca de obicei, subiectele lui Barney își scri
bau direcția cu repeziciunea unui glonț r
Blair se clăpînsese cu hiperactivitatea și ri
labril, din urmă cu cîțiva ani, cînd îi deven
agent, dar cele două luni de la plecarea din c
încetînișură reflexele și se pomeni făcînd g
pentru a ține pasul cu el

- Nu, nu stau jos, ce...

- Ca-ai zice să joci în noul spectacol de
Grey?

1 - Cel mai mare de music-hall, Interpretul „Maestrului de
...diferențierului Cabaret, difuzat recent și la Televiziunea
...omân (TV))

Un moment, zisei ei nu înregistra nici o înregistrare. Apoi o luă din loc cu toată viteza, gîndindu-se că, de repetiție, încă nu le putea da urmări.

Cum spectacolul ăsta are distribuția de...
...
...

- Mda, dar cinci dansatoare au fost date afară pentru niște conflicte sindicale sau nu știi ce... la naiba, năbar n-am. Ce contează? Regizorul m-a sunat azi-dimineață, la o oră total indecentă, că tot vîrî vorba, și m-a întrebat de tine.

- A întrebat de mine? se repezi în sus mina lui Sean pentru a-și potoli bătăile inimii.

Ei, oarecum, eschivă Barney, în stil impresionant. A zis că vrea să le vadă pe cele mai bune dintre ele mele, iar tu ești cu siguranță una dintre ele.

- Da, dar...

- A dat din nou lovitura, Blair.

Întreba om probei și adresa sălii de repetiție, unde avea să se țină.

- Și paștelii de dans - fără poante, au zis - și se țin în primul tren încoace. Apropo, s-aș putea să te de cîntec un cîntec, dar se poate

în playback. Da-le doar volanul.

Sean își luase o pereche de blugi și se așezase pe marginea patului. Stătea așezat pe marginea patului, de la care făcuseră împreună, privind-o ca pe o mîncare a conștiinței. Captivată de emoția lui, Blair întoarse capul.

- Chiar crezi că o pot face, Barney?

- Sigur că da. Ești cea mai bună.

- Nu sînt prea bătrînă pentru formație?

- Eu sînt prea bătrîn pentru întrebări.

Și mîna cînd ajungi în oraș.

Convorbirea se întrerupse, lăsînd-o cu bîzile în urechi. Puse receptorul la loc în tîrî, privindu-l un moment, în timp ce enumera lucrurile pe care le avea de făcut înainte de a lua trenul. Nu-i mai rămăsese decît o oră, cel mult două...

- Ce e?

Tresări, cînd glasul lui Sean îi risipi gîndurile.

- O probă, spuse ea surescitată, reîntînd tot ce auzise de la Barney.

- Și te duci? întrebă Sean, cu o undă de incredulitate în voce.

Sandra Brown

– Sigur că mă duc, îi răspunse, în defensivă, o realizare extraordinară a carierei mele.

– M-hmm. S-ar putea să fie și o ruptură extraordinară a unui picior de-al tău.

Spunem exact ceea ce nu voia Blair să audă. De ce nu se putea bucura pentru ea?

– N-o sa fie. Alaltăieri-seară am dansat. Nicio dată nu mi s-au simțit mai bine picioarele.

– Ai avut noroc.

– S-au vindecat! strigă ea.

– Atunci, nu te-ar deranja să consulți medicul, înainte de a merge la probă. Te duc eu.

– N-am timp. Porni spre ușă și o luă la goană pe scară, neluind în seamă junghiul de durere din genunchi. Și n-am nevoie să mă duci nicăieri. Mă descurc și singură prin oraș.

Îi auzi pe Sean blestemînd, în timp ce tropăia pe trepte după ea.

– Blair, pentru numele lui Dumnezeu, gîndește-te! Știi că s-ar putea să fie o mare ocazie, dar dacă intri într-un spectacol, vei avea repetiții de zile întregi și...

– Știu ce presupune un spectacol și abia aștept să reîncep.

Projeul paradisului

O urma îndrăgostitului, cînd traversa coridorul care ducea spre apartamentul de destinație. Cînd intra pe ușa, Sean o împinse ușor pe lângă el și o oprească.

– Dacă mă scuzi, spuse ea rece.

Neîntîm dat, Sean continuă:

Dacă la propria ta sănătate nu te gîndești, amintește-ți măcar de obligațiile tale, aici.

– Ei, haide, Sean, iese eu. Nimic n-o să mă mai țină minte, la o săptămîna după ce plec, continuă, desfăcînd larg mîinile. Cursurile alea neînsemnate de dans n-au nici o valoare.

Maxilarele lui se întăriră ca piatra.

– Poate că nu, pentru tine, domnișoră Simpson, dar „cursurile alea neînsemnate” înseamnă, al naibii de mult pentru femeile care participă. Înseamnă și mai mult pentru fetițe. Chiar tu ai spus că unele dintre ele se arată foarte promițătoare. Mandy Delgado, de pilda. Cum ai să-i spui că nu vei mai fi pe-aici, s-o antrenezi?

Argumentele lui o loveau mai dureros, decît ar fi vrut să se vadă.

– A moștenit talentul de la Pam. Oricine ar putea-o instrui pe Mandy.

— Dar tu ai fost cea mai bună pentru noi, a spus Blair.

— Tată de știu foarte bine că mă împinseseră în jurul mesei pentru proba.

— Și pici apă, pur și simplu, lași curajul tău?

— Toată lumea știa că n-aveau să dureze decât puțin, dar mult șase luni! urlă ea. Ce-i cu tine? Îți pare rău că ai investit atâția bani în clădire?

— Ridurile din jurul gurii lui se albiră, iar în obraze apar două pete roșii. Ochii i se îngustară, privindu-o cu dispreț. Blair se temu să n-o lovească pe fața binoșă, cu unul din pumnii strinși lângă trup. — Fără o vorbă, se răsuci și ieși, trântind ușa de se închidea geamurile.

Peste trei ore, Blair se afla în fața ușii de la sala de repetiții. Prin ușă, auzea glasul coregrafului, dirijând pași de dans, pe care avea să-i predea celor ce dădeau probă pentru cele cinci roluri. Blair era dezacordată, că în orice sală de repetiții, dar melodia cîntată îi era familiară.

În poleia conflictului furios cu Sean, reușise să se adune și să conducă mașina lui Pam pînă la gară, la timp pentru a prinde trenul următor.

Aușind încă pe cap baticul care-l ascundea bigudișor, luase un taxi pînă la adresa stabilită, în colțul dintre Broadway și West 73rd. Se pieptănase în toaleta de la parter, unde-și schimbase întotdeauna bluza și fusta de vară cu dress-ul de seară.

Nedorind să admită cît de mult i-ar fi ușurat situația un cuvînt de încurajare, o urare de succes, un cârut de sprijin din partea lui Sean, după involuntarul ei sabotaj, apăsă pe claxonul rugămintei și intra în sală.

Capitolul 9

Blair. Dumnezeu mare, ce s-a întâmplat între Pam, într-un iureș de cuvinte. Răspunseseră la ușa din față pentru a-și vedea prietenii în prag, cu lacrimile șirolindu-i pe obraji, din ochi roșii și umflați, și machiajul întins de lacrimile amare. Avea umerii cocoșați, într-o atitudine de apărare.

– Sean e aici? Asta-i mașina lui.

– Da, lucrează la cameră, însă...

Nu vreau să mă vadă așa, dar trebuie să

vorbesc cu tine.

– Intră, o chemă repede Pam. O conduse prin holurile înguste ale casei, până în dormitorul din spate, pe care-l împărțea cu Joe. Copilul e în leagan. Ceilalți sînt afară, la joacă. Andrew e cu Sean. Să sperăm că un timp n-o să ne deranjeze nimeni.

Închise ușa și se așeză pe pat, lângă Blair care se trîntise deja acolo, îndoită din mijloc și suspinînd.

O vreme, Pam nu încercă să-i oprească lacrimile. Indiferent ce se întîplase la proba aceea, Blair trebuia să-i spună la momentul potrivit. Cînd sosise Sean la lucru, negru la față și cu ochii lunoși, Pam îl întrebaseră cu curaj dacă Barney o găsise pe Blair. Sean mișcase un răspuns afirmativ, după care continuase cu cele mai cumplite blasfemii, pe care le auzise Pam vreodată ieșindu-i pe gură, despre părerea lui față de Barney, de probă și de o femeie prea încăpățînată în obsesiile ei, că să știe ce-i făcea bine.

– Deduc că nu ești de acord să se întoarcă în oraș și să dea probă pentru un rol.

– Pe toți dracii că nui mugise el. Ar putea să

263

- Am dansat alit de bine, Pam. Am
bine.

- Oricât de mult te înțeleg, sper că n-ai avut
nicodată senzația de îngrâțire. Te dăruie.

Blair ridică din umeri.

- Pupin. Nu mai mult ca de obicei.

Pe baza datelor cu precizie următoare:

- Lui Sean i s-a făcut rau de înfrigurare
tine. Trecea pe-acolo ca un taur și era mort de
să nu cazi, să nu te lovești și să ajungi la spital.

Blair putni:

- Era doar tineri, fiindcă n-am avut nevoie de sfaturile lui nesolicitate.

Buzele începură să-i tremure din nou.

- Când mi-ar fi folosit cel mai mult încurajare, m-a urlat la mine. Atât despre relațiile în curs de formare. Cred c-am să rămân doar încă o creștătură pe răboi. Ocurm, sînt convinsă că n-am însemnat pentru el mai mult de-atît.

- Nu spune asemenea prostii. Mă superi, Blai.
Măcar o dată, ai de gând să deschizi ochii? strigă
Pam.

Blair o prăvi cu urmăre. Niciodată, în toți anii de când se cunosteau, nu-și auzise prietena vorbind

...de grija ta, nu dacă ai lua nenorocita
...ta, ci dacă te-ai gândi că ai să
...de acord că sănătatea ta e mai impor-
...diferent decât p. omul cu o viață de
...tulburat, încît i-a tăiat din viață.

- Lui George Swerton? Este un bărbat
rapid o Productorul spectacolului. George Sw
verton? -

Si sãri valvitej de pe pat.

Pam fu umita de bronză revărsată. Făcu o
voță. Făcu un pas înapoi, răsuflând prudent.

- Da.

- Si de unde-l cunosti Sean Garrett pe George Silverton? Intreba Blair.

Pam își umple nervorii lui de Tormoz și apoi gaz peste foc? Nu i placea exagera și să se înghețata de să forme paste din vază și să facă niște pozitie canopie, ca un vulcan, a spulsa.

A la, aa, lucret o casa, and licet S a.,

A contada, l-o rotaz Blair, repoz,
l-o s-o descheda Naud.

- Chiar, stai. Nu le repezi. A...

...când zăvorul neascultător al uşii spre că-
dare nu voia să se deschidă. Apoi, ca solu-
ţie, amare răzbunătoare, străbătu curtea şi în-
tr-o nouă cameră ce se construia

Sezon stătea cu picioarele desfăcute, bătînd cu
pumnul cule într-o scîndură. Întoarse capul, că
o auzi rîvînd prin deschizătura peretelui. Din
vaze i se vedeu cîteva cule. Andrew, care-și as
scutul, ridică privirea cu un zîmbet larg, care i
dădea într-o expresie de feamă cînd văzu c
prima dragoste adevărată a vieții lui se zburase d

- Vreau să îmi vorbesc, anunță Blair, cu voce strident controlată.

fata grabă, Sean își scoase ouiele din gura.

- Nu acum, sint ocupat.

- Acum! răzbi ea, batind din picioare.

Springcensele lui Sean se colaborează primejdios

DESCRIPTION

...nu cred de e nici local, nici moment, și nu
dăruie din vergelule.

- putini mi pasa de crozi sau cine ne va...

- gite, me imi pasă

Pînă cu Biserica se dezmetecusea, dar cu un
mal curat, care zăgăznea pe la poartă de Biserica
într-o clipă dintr-un zgomot pătărit de o
cercetare, spre ea aruncînd-o peste umăr.

Acum îi năvăli alară din platin, cu un gîf, iar
 dintr-o trufe din nou respinse, zăcîră

Let's make a bowl!

Se zăbătu, rădău din picioare, zgâlțâu cu unghia, se țevă cu palma în spate, totuși dogeabă. Se ară plinu puternic peste crupă, alt de dureros, înclă se umplură ochii de lacrimă. Și le sterseră înainte ca Șean să-l arunce pe patul lui Pam și să trîntească ușa, rămînînd amîndoi închîși în camera

Blair se catapultă de pe pat, oprindu-se în fața lui cu miinile proptite-n șolduri.

- Trebuia să li ştiut că ai instinctele unui om al
cavernelor, ale unui barbar. Trebuia să lase la
veală, mai devreme sau mai târziu.

- Mi se am făcut o dușmă, tu ai făcut o dușmă. Nu mi-ai spus că te-ai cărat ca pe un mormon. Dacă nici mai mai multă minte ai avea. Chiar dacă nu te deranjează că eu și Andrew avem de discutat, ar trebui să te gândești la Andrew. Te adoră și, sincer să fiu, crezi că ești antarcic.

- Nu mi-ai tu mie predici despre cum să comport, scumpă Blair. Vreau să știu doar un lucru: poru.

Petul i se ridica și i se cobora, agitat, lăsa sângele să picotind în vene, năvălindu-i sângele pentru a o face să vadă roșu înaintea ochilor, bubuindu-i în timpane, cu un vacarm în urechi.

- I-ai telefonat sau nu lui George Silverton, azi dimineață?

- Da, i-am telefonat.

Expresia nu i se schimbă. Vorbea cu glas cald.

- Ești prieten cu el?

- Da. Jucăm tenis când vine în weekend.

Răspunsurile lui succinte și sincere, în chip pervers, o infuriau și mai mult.

Mai sabotat șancele de a fi distribuită în spectacol?

- Nu.

- Să nu mă minți! Zbură ea.

- Nu te mint! urlă și Sean.

- Ba minți! L-ai sunat pe Silverton și i-ai cerut, ca "prieten", să n-o distribuie pe o anumită dansatoare Blar Simpson. Ce i-ai spus? Că nec să o dea de pe picioare într-o seară, în timpul reprezentației? Că sînt o dansatoare handicapată? Sau a fost ceva ca-ntr-o voi, băreți? Că eram actuala ta parteneră la pat și nu erai toamnă gata să-nu dai drumul înapoi la lucru? Ce i-ai spus?

Cuvintele ce se rostogoliră din gura lui Sean, cînd își răvăși părul cu o mîna, nu s-ar fi putut găsi decît pe pereții celor mai insolite toalete publice. Stătea într-o poziție arogantă, cu mîinile în șolduri și greutatea lăsată pe un picior, în timp ce o privea cu un amestec de umire și dezgust.

- Chiar crezi asta? o întreba în cele din urmă, cînd Blair începu să-i evite arsura albastră a ochilor. După ultimele zile pe care le-am trait împreună, chiar crezi sincer că aș fi în stare de așa ceva?

Sandra Brown

— Nu ești de nicăieri, trepătat la revărsat, a spus el, lăudându-l pe spate, privind spre cer. — Nu poți trăgea adânc respirația. Pentru că te ai și-așa îmbusui mînia. Ochii tăi se înfundă expunîndu-și într-un oftat greu, pierzător de aer.

— Nu, Blair, regret că te dezamăgesc, dar nu pot să fac altfel. La o adică, numele tău nu a fost menționat. I-am telefonat lui George, dar, în acest moment, știu că produce un scandal. L-am întrebat despre el. Am înțeles că nu de spectacol este, încercînd să află cît de potrivit ar fi pentru tine. Alina tot. Punct. Mă crezi sau nu? Acți- adică, adică.

— E bine, nu te cred, răspunsă Blair, spre surprinderea lui. Am dansat foarte bine. Am fost perfectă. Ceva anume mă împiedică să fiu selenita. Și n-a avut nimic de-a face cu performanța mea la probă.

— Și nici cu mine n-a avut. De ce ți-aș fi făcut una ca asta?

În glas i se simțea o nedumerire sinceră. Faptul că îl putea bănuși capabil de o asemenea mișcăvie era mai presus de înțelegerea lui.

Prețul paradisului

— Dar unde fără chel?

— Cu reputația ta? Vorbești serios? Dacă nu ai nici un motiv, mi-ar da să îți găsim un motiv de depărtare internă.

— O dubare lădă întru dă trăsătură de față și un pas amenințator spre ea.

— Ar trebui să te sînoșezi în bătăi, pentru că ai o așa ceva.

— A, cu siguranță, sigur pentru că ai o așa repertoriu Blair.

— Sau, mai bine, să te întorci pe cap, căci să faci amor cu tine pînă îți bagă mintea din cap, cel puțin ți-au putul.

— Cucerire prin sex. Asta e? Asta e, Blair, în ultimul timp.

— Nu să cucerească. Să îndrăgăște. Să se dăruie. Să convingă. Să te convingă cu vîntul și cu soarele, cu tot ce ai în jurul tău, dar să dansezi pe o scenă.

— Pentru mine, da!

— A, ba da! Pentru tine. Ar trebui să ai o idee din din de vîntul și de soarele, de laudă și de gînduri cu o minte putredă și un corp de oțel, dar nu ți-a dăut în mod vădit.

— Nu!

- Ua dai Te-am văzut strălucind de împlinire. Te-am auzit torcind de mulțumire. Radlind de laudă ca un cuptor. Uită-te-acum la tine. Te-a făcut dansul atât de fericită, pe ziua de azi? Ai plins de ți-au lăsat ochii. Și ce naiba ți s-a ntmplat

Blair se amănă de întrebarea pusă și nu se poate ridica din contextul, ridică mîna ca să-l oprească pentru a înțelege ce era în neregulă cu el.

- L-am... Mi l-am ondulat.

- Adică, ai făcut asta anume? Întrebă el, fără tact.

Blair ridică bărbia, în defensivă.

- Așa, că bine pe scenă. Mă face să par mai tinără.

- Mai tinără! Mda, arăți ca un guru tânăr.

Blair se apleacă să se așeze, replică ea, tropind pe lângă Sean, spre ușă.

Blair se apleacă într-un pumn ca o capcană de oțel și o răsuci cu fața spre el.

Blair se apleacă, printre dinți dezgolți. De mult timp nu s-a mai spus ceva cum stă treaba. Tu, Blair Simpson, ești cea mai egocentrică persoană

pe care am cunoscut-o în viața mea. Egoismul face parte din tine atât de intim, că nici nu-l vezi. E timpul să ți dai seama.

Blair se abatu să scape. Zadarnic.

Crezi că ești singurul om din lume care a avut o înfrîngere? Ți-a dat vreodată viața garanții că va fi întotdeauna roză? Dacă n-ai să mai dansezi niciodată? Atunci? Numai asta va fi în viața ta? Ai să te-arunci în fața trenului, ca prietenul tău Gale?

Dă-mi drumul, scrișni ea, roșind în strîșnit și simțind brațul amorțit. Nu renunț pînă nu ating succesul.

- Cum? Ca dansatoare? L-ai atins. Ai avut dansoare ani de dansarea incununa de succes

- Nu-l de-ajuns.

- Nu va fi niciodată de-ajuns, fiindcă mai există și alte nivele de succes și numai unele dintre ele au legătură cu celebritatea și cu banșugul. Altele, se leagă de a fi o ființă omenească iubitoare, caldă și sufletistă. Iar în privința asta, domnișoară Simpson, ești un eșec mizerabil.

Cuvintele o loviră ca o palmă în obraz, umplindu-i, efectiv, ochii de lacrimi.

• 100% Satisfaction Guarantee

- Nu, taci tu din gură și ascultă-mă. Niciodată din succes nu te va face vreodată femeie. Niciodată nu-ți va distiga suficient încât să nu o să zboare pe fereastră. Încă nu ești să fi acceptată. Și nu va conta cine te iubește, fiindcă nu vei fi niciodată în stare să te iubești tu însăși. Asta-i problema cu tine, Blar. Tu te placi pe tine însăși.

Era prea aproape de adevăr, iar Blair, ca să se
pore, azvirlă în sus toate pavezele pe care
avea. Trebu să transfere durerea, vinovăția.

- Cum îndrăzneşti, să-mi ții predici despre ceva care habar n-ai? Ce ştii tu despre dezamăgiri străngeri? Stai, aici, în cuibuşorul tău de puf, şi vorbeşte despre succes. Tot ce-ai atins vreodată, s-a prefăcut în aur, la zi-mi, Rege Mihaela, când ai cunoscut tu vreodată o zi de refuz şi de dezamăgire?

- Acum opt ani, cind am dat faliment și am pierdut totul.

S-a lăsat o tăcere palpabilă. Tensiunea dezlăn-
tă de la Sean se rostogoli peste Blar valuri-va-
luri, cutropind-o. Donse s-o amuțeașca. Acum o

amuzise, așa cum îl privea cu ochi goi, încercând să asimileze ceea ce tocmai auzise.

- Faliment? Îngăimă ea.

- Stal jos.

Se supuse, fără vorbă, mergînd pînă la noi și lăsîndu-se să cadă pe acesta. Sean se cuse la ferastră, privind afară, cu spatele spre Blar.

- Aveam treizeci de ani și construim via. Condomenii la stînga și la dreapta. Cum ai spus, nu puteam da greș. Dar am făcut-o. Totul a ieșit prost: investiții neinspirate, piață suprasaturată, chiri în creștere, bani puțini. Nimeni n-a cumpărat casele, nici condomeniile. Băncile cereau împrumuturile înapoi. Rămăsesem numai cu hainele de pe mine. Am intrat la Capitolul Unsprezece.

Investitorii și prietenii de la clubul country mi-au uitat numărul de telefon și ar fi vrut să-mi uite și numele. Oamenii se nelișițesc cind stau prin preajma cuiva care se dă la fund pentru a treia oară, ca și cum s-ar molipsi de boala lui contagioasă. Oricum, nu mai aveam o companie amuzantă. A trebuit să-mi vind lahtul, X.K.E.-ul, Cadillac-ul, cei șase cai, racheta de tenis și bas-toanele de golf.

- Nu gimesc. Chiar atât de rau ajunseser lucrurile încât tatăl meu se retrăsese cu oțiva în America. N-ai plăcut să făceam cu firma de construcții de înaltă clasă, pe care el o clădise în America de om. Și avea dreptate. Oricum, viitorul tatălui și al mamei era asigurat.

Cu ajutorul tribunalelor, am reușit să lichidez patrimoniul și să achit datoriile. Încet. Foarte încet. Dar majoritatea creditorilor au primit nouăzeci de cent pe un dolar. M-am mutat aici și am luat-o de la început. Am lucrat timpărie. Am descoperit că-mi plăcea să muncesc cu mâinile, să construiesc.

Am adunat destui bani ca să-mi cumpăr casa și am lucrat la ea în weekend-uri. Apoi, am cumpărat alto și am vândut-o, folosind-o pe a mea ca exemplu a ceea ce se poate face dintr-o casă atât de veche. Gred că poți reconstitui restul. Am avut mare noroc. Mi s-a oferit o a doua șansă și am reușit să n-o compromit.

Se întorse s-o privească.

- Erai curioasă în legătura cu femeia cu care plănuiram să mă însor. A ieșit la o plimbare, când

se încurcat treaba, intrând în pericol la gâtul ei se lega cu lanturi de un soț care nu s-a putut achita cotizațiile la club, necum cota de achiziției de la Bonwit.

- Te-a părăsit așa, pur și simplu?

În tot timpul povestirii. Bătrânisește trecu. Faptul de a afla că acel om care intrase pe scenă cu o cerșetărie și siguranța de sine cunoscuse asemenea eșecuri și vulnerabilități, îi răpese toată forța, înlocuind-o cu un soi de umire.

- Da, și în acel moment m-am bucurat s-o vad plecând. Era o răspundere în minus pe capul meu. Dar m-am infuriat ca toți dracii că a păstrat inelul de logodnă cu diamant. Planuam să-l vând.

O undă de umor îi lumină ochii albaștri.

- N-ai mai văzut-o niciodată?

- A, ba da. Peste oțiva ani, imediat după ce un bancher din Londra a părăsit-o pentru o divă, tot mai bogată, a trecut pe aici să mă vadă. A tras un șir de ochi-uri și aaah-uri la vederea caselor pe care le restaurasem. Eu tocmai cumpărasem Mercedes-ul și și-a plimbat peste ei degetele lacome. Times tocmai publicase un reportaj despre mine, în ediția de duminică. Reîn-

sa mai fu vreodată feroc, dar totuși, acum sim-
ta feroc da oricând. Viața asta pe care o dădă
tot complet neprevăzută. Pur și simplu mi-a
căzut din senin în poală, ca o pară mătășie.

Pam îi spusese ceva în sensul ăsta, în ziua
când se mutase în apartamentul de deasupra gar-
ajului. Despre faptul că i se plănuia ceva minu-
t, ca nu putea nici măcar să ghidească.

- Îmi place munca pe care o fac. Mă mîndresc
mult cu ea. Găsești o satisfacție tangibilă în a privi
cum ia ceva formă sub minile mele. Niciodată
nu-am cunoscut genul ăsta de satisfacție, achiziți-
cînd o parcelă de pămînt care nu însemna pentru
mine nimic mai mult decît titlul de proprietate.

încercă bărbia, pentru a o privi în față

- Vorbesc ca un prost? Ca un sentimental?

Biar clătnea din cap.

- Vorbești ca un om cu ambele picioare pe
pămînt, care cunoaște valorile, pentru că le-a
învățat pe pielea lui. Un supraviețuitor. Un om
mulțumit de viața lui.

- În toate privințele, cu o singură excepție:
Viața mea îi lăsează un lucru vital, spuse el încet.
Ridică părul care-i acoperea urechea, trecîndu-și

nu lăsa peste pavilionul fragil.

Învăluitor, capul lui Blair căzu pe spate și ochii se închiseră.

- Și care ar fi lucrul acela vital?

Era vag conștientă că Sean cobora trupul ei îndurându-se în poziție culcată. Picioarele lui erau în jos, peste marginea patului.

Creându-și cu gura drum peste obrazul ei spre a-i fura buzele, răspunse:

- O femeie care să mă iubească. Care să trăiască împreună cu mine și să-mi împărtășească viața. Cu care să rid și să fac dragoste.

Limba îi săgetă pe la colțul gurii ei, înainte de a aluneca de-a lungul buzei de jos.

- Blair, azi ai fost lovită. Dacă puteam, te-aș fi crușat de asta, dar poate e mai bine că s-a încheiat așa.

Îi era greu să gândească, în timp ce limba lui aluneca ușurel dincolo de buze, iar mina începea să se joace cu nasturi bluzel, dar tonul lui conștient îi atinsese un nerv care n-o lăsa să se relaxeze complet.

- De ce mai bine? întrebă ea.

- Fără să acum știi că ți-e mai ușor să accepți

viața de-aci. Acum poți uita de întoarcere.

Blair întoarse capul, desprinzându-și gura de sub a lui. Mina care trăgea de nasturi, buzele fu prinsă de a ei și îndepărtată, în timp ce se ridica. Se răsuci din talie, pentru a-l privi.

- Nu știu nimic de solul ăsta, Sean. Și nu știu nimic, cu altă mai puțin cancer mea.

Sean se ridică într-un cot. Blair continuă.

- De-o jumătate de oră îmi tot spun că de minunate și rare sînt șansele a doua oară. Trebuie să-mi făuresc singură a doua șansă. Trebuie să mă întorc. De cum iau legătura cu Barney.

- Nu-mi vine să cred, mugi Sean, rostogolindu-se de pe pat și dîndu-și un pumn în palma opusă. Eu vorbeam despre o a doua șansă cu un alt fel de viață, nu cu același. Nu fi obtuză, Blair. Auzi numai ceea ce vrei să auzi și deformezi totul după cum îți convine ție.

- Auzi cine mă acuză că deformez lucrurile. Povestea pe care tocmai mi-ai spus-o se aplică la viața ta, Sean, nu la a mea.

- Ar putea fi una și aceeași.

Simplitatea cu care vorbise o umplu de panică mai mult decît demonstrația de față dinainte.

- Dar nu sînt. Nu acum, nu înainte de

- Nu înainte de a fi prea obosită ca să mergi? Poate chiar ca să mergi? striga el din nou.

Îi întoarse spatele și merse cu pași mari spre ușă aproape smulgînd-o din țîni cînd o deschise.

- Ei bine, las-o baltă, păpușă. Lasă baltă pe mine să te întorci șontic-șontic la mine. N-am eu nevoie de tine, vreau eu, la vremea cînd vei fi prea bătușă să-ți fie dor de mine. Nu vreau să-ți fie dor de mine ca să-ți mai fie de folos cuiva.

Cuvintele de despărțire, aruncate peste umăr, se repetau în minte ca un cîntec satanic, alungîndu-l somnul. Se zvîrcolea pe canapea, atît de incomodă și pustie, după nopțile petrecute cu Sean. Dormiseră îmbrățișați ca două piese de puzzle, în patul lui spațios. Respirația sa îi încălzea urechea. Brațele sale o ocrotiseră. Mîinile sale...

Pam, laconica și dezaprobatoare, o adusese

într-o mașină, spunînd că în următoarele cîteva zile era posibil să-i trebuia mașina de rezervă. Își luase un scurt rămas-bun. Pe Sean nu-l mai văzuse de cînd plecase din casa lui Pam. Îi auzise numai cadenta furioasă a ciocanului, în timp ce-și descărca minia pe nefericitele cuie.

Nu voia să recunoască, nici măcar în sinea ei, cît de mult avea să-i simtă lipsa. Căci hotărîse, în drum spre apartamentul de deasupra garajului, să se mute imediat înapoi în oraș. I-ar fi fost imposibil să trăiască în umbra casei lui, văzîndu-l încontinuu, cu anticipația trosnind între ei ca un arc electric, amenințînd să explodeze într-un infern care i-ar fi dorat pe amîndoi.

Începuse să și împacheteze lucrurile după-amiază, de îndată ce Pam o adusese la apartament. A doua zi, avea să-i telefoneze și să-i explice de ce nu mai putea continua să predea cursurile de dans. Locul ei era în oraș, unde să fie gîsîtă ușor dacă se iveau vreodată ocazie, ca proba din ziua aceea. Barney, pe care-l anunțase în aceeași seară, intrase în extaz.

Al doilea lucru pe care nu voia să-l admită era durerea pulsîndă din amîndoi genunchii. La

La decenul își blestema cu lacrimi care i
umplau ochi. De ce plîngea după el mai mult
decît din cauza genunchilor vîntași? Muștrînd

la fuseseră mult mai greu de îndrăit, decât în
prezența la probă. De ce?

Există un singur răspuns și nu era corectă.
Să-l recunoască

Telefonul îi suna strident lângă ureche. Simțind o din somn, Gemu, îngropându-se fața în pernă. Durase atât timp până să realizeze că. Cum hidroajna cineva s-o trezisea în zori? E. Gemu și asemenea noaptea?

Telefonul sună din nou.

Își deschise ochii cu forță și văzu că era mai
târziu decât crezuse nădă. Căsușul arăta zăpezit și
câteva minute

Avea bratul îndreptat în aşternut şi, se chină, cu muşcări necontrolate, să şi elibereze pe cineva. Într-o clipă, a răspuns la telefonul care continua să sune obsesiv.

- Împuț caș, bătăgani, năciind receptiv în aer
fura și dăruind la ureche
Burt

Glasul pe care dorea cel mai mult să-l auză. El era o tîntușă toată noaptea, acum...

- Blair? strigă el, nerăbdător.

- Da? Sean? Ce...?

- Pam e la tine?

Blair o privea în jur, aproape crezînd că o va găsi acolo pe Pam.

- Nu, de ce? N-a...

- Ai văzut-o? Știi unde-ar putea să fie? întrebă el, repezit.

- M-am...

Nu se mira că încă mai era furios, dar nu stătea în fire să-l telefoneze pentru a o brusca intenționat.

- Sean, s-a-ntîmplat ceva?

- Trebuie s-o găsesc pe Pam sau pe Joe. Andrew a avut un accident. E rănit.

Capitolul 10

Privi în gol, clipind din ochi prosteste.

- Un accident...? Ce...

- Lucram la ei pe acoperiș. S-a urcat pe scară, ca să-mi aducă un sac de cuie. Drăcia a alunecat, iar el a căzut. S-a lovit cu capul de teapodă. A leșinat și e plin de sînge.

Blair își apăsă peste buze o mîna tremurătoare. Andrew - inteligentul, vivacul Andrew - leșinat și plin de sînge? Nu, nu.

S-a... s-a mișcat? A... Blair...

Nu, nu s-a mișcat, și da, am un...
Vino aici! Pam a plecat cu...
Pe Joe îl cheamă sergent...
Ma gindeam că, dacă o prind pe Pam
pestea putea intra la spital.

Pam! Inima lui Blair se strânse, la gândul
lui, asupra lui Pam, dacă Andrew era rău grav
seu... Își încheștă mâna pe piept, imaginându-și
rădărea prietenei sale. Sean spuse:

- Trebuie s-o găsec.
Telefonul îi amuți în mână.

Deamne, rogu-te, nu, se tîngui ea tăcută. Nu
Andrew. Nu Pam. Va fi bine. Trebuie. Sean e ac-
to. Sean o să... Sean! E singur, disperat. Îi adora
pe bătaia aia.

Activată de o mînă nevăzută și stăruitoare, se
din pat, tipind de durere cînd contactul dur cu
mîinile i se propagă prin gambă, lovind-o în
rotule. Ioni, încercînd să se ferească de rachetele
durerii ce amenința s-o amețească.

Mergînd pe bișbite pînă la birou, găsi un șort
și un tricou. Își îndesă picioarele într-o pereche de

Prețul paradisului

bandale și, neluînd în seamă durerea, se reposedă
pe ușa afară, coborînd scara.

- O! la naiba! Camioneta.

În locul unde se așteptase să vadă Merce-
des-ul lui Sean, era parcată relicva aceea moto-
rizată. Nu avu timp să se lamenteze

Ajungînd la treapta de jos, sări spre mașina
veche și deschise portiera. Sean îi spusese că
ținea întotdeauna o cheie de rezervă sub scaun
și, fără a se gîndi la murdăna care se afla tot
acolo, o găsi cu degetele în cîteva secunde. O
introduse în contact și, rugîndu-se să-și aducă
aminte cum se conducea o mașină cu transmisie
standard, o răsuci. Nimic.

- Fir-ai a dracu! Înjură ea. Hai, pornește
odată, mașină idioată!

Apăsă alternativ cu picioarele pe ambreiaj și
accelerator, dar degeaba

Își rezemă fruntea pe volan, lăsîndu-se în voia
lacrimilor care amenințaseră de cînd auzise glasul
lui Sean la telefon. Ridicînd capul, apucă volanul
cu ambele mîini și îl zgîlîi.

- Trebuie să ajung la el. Trebuie! Și-acum, lua-
te-ar naiba, pornește! urlă ea. Toată durerea de

...o ultimă șansă z...

Seventy-five to Andrew. Se lăudase că
era un bărbat care se căsătorise deja o dată, pe
când pentru a strânge cuviințele dintre ei
se căsătorise în 1960.

Micul și dragul Andrew O iubea. Pam îi spusese, Pam, cea mai bună prietenă a ei. Pam, carea îi ridiculizase de atâtea ori afaturile înțelepte și bunul-simț, se putea confrunța cu o enza. Întotdeauna se bazase pe puterea lui Pam. Era timpul să se achite. Îi spusese vreo dată cit de mult i

[illegible]

Nu vedea nimic, doar
pulpele goale, neri pe care
vedea numai pe Ștefan, călător
vii, și radind de viață, înălțându-se
care o putea împușca cu o

Il suo spirito non si era mai spento, e la sua
voce si levava dal sepolcro, come se fosse
ancora in vita, per dire: «Non dimenticate
mai la vostra patria».

Can be changed in state without the aid of

Să-l poartă ei cu ei și să-l dăruiască? Trebuia să ajungă la el și să-i spună, să-i arate că putea fi iubitoare și sufletistă. Și ea iubea, și ea ținea la el. Așa că în acel singurul moment din viața ei când trebuia să se decidă, nu putea – nu trebuie – să-l lase de o parte. Fugii încă o stradă, numai.

Picioarele îi pompară mai repede, lucrând la pretoanele unei mașinării bine unse. Distingea structura scheletică a acoperișului la care lucra Sean. *Doamne-Ți mulțumesc. Ți mulțumesc, Doamne. Aproape am ajuns*, se rugă ea, în timp ce alerga pe ultimii metri.

Năvăli prin gardul viu al casei aflate vizavi de Sean și familiei Delgado. Apoi, totul începu să se miște cu încetinitorul. Blair îi văzu – Sean, Pam și Joe – adunați în jurul lui Andrew. Băiatul stătea așezat pe treapta verandei din față, cu un panteră înșelător pe frunte. Era bine? Nu era? Nu ar fi stat așezat...

Joe ridică privirea. De foarte departe, după cum i se părea, îl auzi strigînd:

– Blair!

Pam și Sean se întoarseră spre ea, cu mișcările plătitoare ale unor personaje de vis. Uimirea

și groaza le schimonosiră fețele în grimase hide. Oțără la fugă spre ea, dar fără să înainteze. Își văzu propriul, nume articulat de buzele lui Sean, dar nu auzi nici un sunet.

Nu știa că fugea ghemuită, cu genunchii îndoiți într-un unghi hidos, abia susținîndu-și trupul. Simți o bufnitură surdă, cînd se prăbuși, lovind trotuarul. Cobori privirea, surprinsă să se pomenească pe asfaltul încins.

Apoi, pentru prima oară în viața ei, leșină.

– Categorie, nul

– Dar, Pam...

– Scutește-mă cu „dar Pam”-urile. Ți-am spus că această casă ți-e deschisă, dacă vrei să te restabilești aici. Am să-ți car ploștile. Am să-ți iac de mîncare, ți spāl hainele, orice. Dar nu te mut din apartamentul ala.

– Halal prietenă, se plînsese Blair, stînd așezată în capul oaselor, în pat.

Trecuseră patru zile de la accidentul lui An-

drew. Băiatul era bine, arborînd mîndru un bandaj mare pe frunte. Blair progresase pînă la a sta pe picioare și o pînă sub genunchi. În dimineața următoare se așezase să ia analgezicele prescrise de medic. Genunchii n-o mai dureau aproape deloc și sărbătorește cerîndu-i lui Pam s-o îmbrace într-o bluză și o pereche de pantaloni.

Pam o instalase într-o cămăruță prea mică pentru un dormitor, dar prea mare pentru a fi folosită ca depozit. Servea drept camera de baie, dar și depozitare. Cum înghesuisse Joe acolo patul de două persoane, Blair n-avea să știe nicodată cînd își revenise din leșin, doborîtă de durere, zăcea în el. Timp de două zile, durerile chinu-toare o făcuseră să nu observe înproșurimile. În ziua, banuise că avea să supraviețuiască. Azi, era sigură.

- Îți sînt prietenă. As avea încredere să te las singură cu soțul meu o săptămână, știînd că nu s-ar întîmpla nimic, dar n-am să-ți spāl rufele murdare. Dacă vrei să pleci din apartamentul lui Sean, din viața lui, atunci tu îți răstăiești chiria și-l predai cheia. Nu eu.

Pam se apropie de un soț, singura piesă

de mobilier care mai era în cameră, și se trînti pe el, înfruntîndu-se exasperată la prietena ei.

Vai, dar mă înnebunesc de rău, gînd? Este vorba asta din casa, de parcă am avea cu tine ceva sau nu știu ce. Vine să lucreze la camera de noapte. Pleacă. Mirie la oricine-i stă în cale. Amă ca dracu', aproape la fel de rău ca tine.

Mulțumesc, îi reteză Blair tirada.

- Crede că-l disprețuiești...

- Disprețuiesc...

A, da. Judecă aproape la fel de rău ca și tu, în ultimul timp. De vreme ce ți-ai distrus germanchi alergînd să-l ajuti pe Andrew, presupun, în mod firesc, că nicodată n-ai să fii rău, pentru că nu telefonat în dimineața aia.

- Asta-i o nebunie.

- Nebunie, cîci se adresează Pam tovarășe.

Acum înțelegi cu ce fel de simțuri avem de-a face de patru zile? Iar tu nu vrei să te vada așa, înădă a spus - la nervi - că nu vrea să te întorci la el ologă. Ei bine, eu m-am saturat, sau Pam în picioare. Cum am spus, casa mea, familia mea, eu, îți stăm la dispoziție pînă te pui pe picioare, dar mi-am dat demisia din rolul de Cupidon sau

Venus, sau pe care l-oi fi iucat.

Piesnind de îndreptăţită indignare, merse cu paşi mari la uşă.

- Apropo, a telefonat mama ta ca să întrebe dacă ai ceva de comentat despre ce ţi-a spus doctorul. Te mai sună ea, într-o zi, două.

Blair întinse mîna, cu o expresie rugătoare în ochi.

- Pam?

Gealaltă se pleoşti şi reveni lîngă pat, să-i ia mîna întinsă.

- Îţi mulţumesc pentru tot.

- Ce te-a împins să faci exhibiţia aia timpită, Blair? Şi-a că, fugind pînă aici aşa, îţi faci praf picioarele.

Blair ridică din umeri, îşi trase nasul şi privi ochii îngrijoraţi ai lui Pam.

- Te iubesc.

Pam avea şi ea lacrimi în ochi.

- Şi eu te iubesc.

Următoarele cîteva momente fură pline de emoţie. Apoi, Pam spuse încet şi cu tărie:

- Lasă-mă să-l chem pe Sean aici, la tine.

Blair clătină din cap.

Nu e mai bine aşa.

- Crezi tu că e mai bine aşa, lăsa Pam capul în pînt.

Cu aceste cuvinte, plecă, vizibil nedumerită de ceea ce considera ea a fi neghobie curată din partea unora care-ar fi trebuit să aibă mai multe minte.

- Intră! strigă Blair, cînd cineva îi bătuse la uşă, în aceeaşi după-amiază.

Se aştepta să-l vada pe vreunul dintre copii, cu încă o creaţie sentimentală făcută cu creioanele pe o hîrtie de Manila. Colecţia ei de asemenea ofrande artistice, cu subiecte cunoscute numai autorilor, număra acum optsprezece piese. Avea deja pregătită pe buze exclamaţia de surpriză şi laudă. Aceasta muri subit, cînd pe uşă intră Sean.

Cîteva lungi momente, patru ochi flămînzii se ospătară. Căutînd urmele suferinţei, se cercetară îndelung. Diagnosticul fiecăruia fu acela că f.

— Nu mă simt bine, dar nu mă pot mișca. Am nevoie de ajutor. Într-un moment de panică, Pam a început să se vîrtească în jurul așului și să strige: — Pam! Pam! Dacă vrei să mă vezi, scoar-te din pat!

Atunci încercă să se ridice din pat, dar se prăbușește înapoi pe picioarele patului și strigă: — Aaaa!

Blair își stăpîni neaga. Turbulența din camera sa dăduse la vedere. Avea alfa nevoie de ajutor. Absorbt de vina de a-i fi provocat căi de neajuns. O clipă, ochii ei coborîră spre gîtul alb, înălțat, din poală.

— Da, am... am... a zis că te învinuiești singur pentru asta.

— Oameni minci, atîrîndu-și genunchii.

— Sean, nu trebuia.

— Ba da, stîrui el, chinuit. Dacă nu-i ceream lui Andrew cuiele alea, acum n-ar avea cusături pe cap; dacă nu-ți telefonam ție s-o caut pe Pam, n-ai fi aici, torturată de dureri nemărturisite.

— Nu am dureri. Nu mai am. Și, dacă de data asta îl ancul pe doctor, nici n-o să mai am. Nu numai fuga pînă acasă la Pam m-a adus în...

Prețul paradisului

— Nu mă simt bine, dar nu mă pot mișca. Am nevoie de ajutor. Într-un moment de panică, Pam a început să se vîrtească în jurul așului și să strige: — Pam! Pam! Dacă vrei să mă vezi, scoar-te din pat!

Atunci încercă să se ridice din pat, dar se prăbușește înapoi pe picioarele patului și strigă: — Aaaa!

— Slăvi Domnului că Andrew... Blair încă și pierduse simțul. Am crezut că era conștient datorită loviturii la cap. Pînă la urmă, aici, își recăpătase luciditatea. Când se scutură din nou, ne-a certat că opriseam singura dintr-o listă de cele mai bune proscopie ale... în timp ce ea și eu... în timp ce avea grijă de tine... la urgență, pentru alea trei cusături.

Blair rise.

— Pam a zis că o să putrezescă hantă... pînă se îndură să și-l scoată.

— Aș vrea să fie și cu tine la fel de... replică el cu glas scăzut. Ce zice medicul?

— Șta. Îl acostase la plecarea din camera... Pam chemase doctorul de îndată ce ea și Sean se dezbracasera pe Blair și o pusese în pat. O ruse să vină medicul în Tidlands. Blair... apta să se deplaseze la New York. Acesta... tase, dar contra unei taxe exorbitante.

Cum ar fi să îi spusese lui Sean, poate că ar fi avut mai multă respect pentru ea, dar...
 Sean era un medic prea mult meseria pentru a se gândi la starea unei paciente cu un strain, Sean era un medic care să îi răspundă exact cât de strain era el, dar, dacă și respecta viața la fel de mult ca meseria, ar fi făcut bine să-și dea drumul la gură, ar fi lăsat și să-și ia pe sub pumnul de fier, care strângea cravata Cardin ca un ștreang, medicul spusese la ce se putea aștepta Blair pentru următoarele câteva luni.

- N-am voie să umblu, nici să mă ridic în picioare, timp de două săptămâni, după care pot începe să parcurg distanțe scurte, mărindu-le încet. Trebuie să mă duc la spital de câteva ori pe săptămână, pentru tratamente cu ultrasunete, dar mă recomandă și injecții cu cortizon, dar nu pot să le fac. Și refuz să iau analgezice, încheie ea înconștientă.

Sean luă în seamă pufnetul dezaprobator, conștient.

- În vreo o lună, va mai analiza situația.

Sean se schimbă.

Dacă totul se vindecă bine, pot începe să folosesc toate puterile. Dacă nu, urmă ea ursuză,

...nu putea să trebuiască să mă operez. Asta ar fi fost luni întregi de terapie și, mai mult decât atât, n-am să mai pot dansa niciodată. Cel puțin, nu profesional.

Sean tăcu un moment. Pronosticul se potriveau foarte bine cu cel al medicului. O privi, în timp ce se gândea de un fir deșirat al cuverturii.

- Și dacă-ți faci operația asta, cu tot ce presupune, ai să fii distrusă?

- Da.

Blair continua să privească în jos, așa că nu văzu expresia chinuită, care-i sfîșie chipul, de-a dreptul, al lui Sean.

- Înțeleg.

- Fiindcă ai spus că n-ai să mă mai dorești, dacă nu sînt bună pentru nimeni altcineva. Dacă eram...

- Blair! exclamă el, ocolind patul pentru a cădea în genunchi lângă ea. De-asta ai fi nemînjgîrită? Fiindcă-ți închipui că nu te mai doresc?

Blair dădu din cap.

- Aș fi o epavă fizică, Sean. Ar trebui să fu îngrijită, aș avea cicatrice, ar trebui să folosesc un scaun cu roți până...

— Ii îngrădă el capul în părul ei, dar ar trebui să te pui în mișcare. Te voi pune în mișcare.

— Ii arăta spuse.

— Sean stă cu capul vizibil chinat.

— Încă mai! De-un milion de ori, de-atunci înainte, m-am blestemat darul vorbirii pentru că făceam un lucru atât de crud. Eram furios înstrănutat, te iubeam atât de mult, încât îmi venea să mor, și măream fiindcă dragostea mea nu-ți era de ajuns.

Sean îi cuprinsese cu mâinile capul auriu, cutunându-se degetele în părul ca lina.

— Bine este, spuse ea, cu un sentiment de încredere. Am fost atât de proastă, Sean. Răspunsul tău mă îngroață, lăsa-mă că nu ți-am acceptat că te iubesc, că cum știu cum să te iubesc la rindul meu. Mă făcea mai înțeles niciodată. Mă făcea să mă angajam, în afara dansului. Nu știu cum să facem. Astăzi îi puteam face față. Cu toate acestea, un aman despre care nu știam că exista. Dacă stădămarea genunchilor este singura mea armă, pot atinge, atunci e într-adevăr o armă foarte mică de piatră.

— Degetele lui mar, înăsprirea de mână, înăsprirea.

— Iubito, sper să dansezi din nou. Vreau să dansezi. Niciodată să nu crezi că aș vrea să te iau, din alt motiv decât că vreau să te iau. Când te am văzut o dată, atunci am văzut că am crezut că aveam să mor, bine.

— Știu că ți-ar plăcea să mă vezi dansând iarăși, și că ea, urmându-l cu dinții înăsprirea de mână, pedoția bărbie, apoi, înăsprirea de mână, cu atingera țesutului a mână, înăsprirea de mână, una dintre cele mai bune instrucțiuni de la Școala de Educație, să nu se angajeze în dans. Priete va trebui să mă ducă să mă ducă la îndată ce voi putea...

Sean îi depuse un deget pe buze.

— Nu deveni prea ambițioasă. Nu vreau să mă încredințez deamăginită.

— N-am să fiu, îți promit. Atunci timp cât te am pe tine.

— Mă ai.

— Îi sărută ușurel gura, apoi gâtul, apoi, prin pluză, abdomenul. Descria dintr-o dată, își încredințea teritoriul, se asigura că era reală și întregă și

Se poate observa că, în cele două cazuri, în momentul în care s-a realizat o schimbare de direcție, s-a produs și o schimbare de direcție a forței de tracțiune. Astfel, în momentul în care s-a realizat o schimbare de direcție, s-a produs și o schimbare de direcție a forței de tracțiune. Astfel, în momentul în care s-a realizat o schimbare de direcție, s-a produs și o schimbare de direcție a forței de tracțiune.

Pe sat oare de modă veche. Nu
canta despre Cole. Nu cred că m-ar... că
...

- Şi tîm împreună? În sensul asta, şi eu:
modă veche

Au fost cuvinte calde, îi izbiră inima cu forță
și se înșelă. Îi înșelă ochii albaștri și sinceri, cu al
vargă și grei de lacrimi.

- N-am trăit niciodată cu o femeie, Blair. Privind la lista anume a fost rezervat pentru soția mea. Cel puțin, sper că tu îl vei găsi un privilegiu. La fel cum sper să consimți a fi soția mea.

Ea clideu din cap, dornică.

- Da, da.

Strecurindu-și un braț pe sub genunchi și pe celălalt sub spate, Sean o ridică din pie-

(c) In the case of a person who has been granted asylum or refugee status, the Secretary shall determine whether the individual is a member of the Communist Party, or is otherwise affiliated with the Communist Party, or is otherwise associated with the Communist Party, or is otherwise involved in activities which are inimical to the national defense.

- A fost mare năut. Te dădea să-l dădă și să-l dădă bine, murmură ghicitorul.

Mini puterile de la Mercedes au puterea de a se desprinde din spate, potrivind perfect cu stilul de conducere al acestor mașini. Se depune pe vitraliile...

- Are there any other...
dream...? ...

Shit (over) 150 lbs

October 20, 1955

[illegible]

CHINESE UNIVERSITY OF PETROLEUM

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered.

se instalase complet în casă și se întreba cum
îl putut vreodată să fie fidelită în viața ei. Nu
putu să se gândească la o cameră în altă, în sus
de la etaj, fără să se pîngă și fără să
se amintească de suze pentru încredințarea
ei. Nu îl considera ca atare. Faptul de a se
gîndi la o cameră în patul care atîna în ramăsele
deoparte cu o cameră nu era decît una dintre
mii de alte plăceri pe care le-o dădea acum
ei.

Punînd în sfîrșit capăt sărutului, Sean o studie
pe de aproape.

- Mîine, te scot afară, la soare. Ești cam pa-

- Într-un loc privat, spuse ea strîngărește, tra-

- De ce? Îți îngustă Sean suspicios ochii.

- Ce na mă pot bronza peste tot. Doar nu vrei
să am dîre albe și urite, nu?

Și el zbură ochet dîn gene.

Aplaudîndu-se că-si apropie gura de urechea
ei, Sean spuse taragănat:

- Dacă ar fi după mine, nu te-ai mai bronza
cînd ești afară, iar eu aş ajunge cu bucle arse de soare.

Rise de expresia ei înepăsată, pe care o știa a fi
fapt și o sărută apăsat.

- Am auzit cumva telefonul sunînd adineauri?
Întrebă ea cu sulitotul la gură, cînd Sean o auzi.
Scosese aparatul din dormitor, pentru ca Blair
să se poată odihni o oră în fiecare după-amiază.
Numai cînd trebuia să plece îl introducea în
priza de lîngă pat, ca să-l fie accesibil în caz de
urgență.

- A sunat Barney

- Și?

- I-am spus să se ducă dracului.

Blair rise.

- Îl caut eu, într-o zi, două. Se simte zgît,
probabil.

Sean nu era îngrijorat că va discuta cu agen-
tul. Blair îl convingea că nu jurea să deranjeze din
nou, pînă nu se asigură că pădurea suportau
efortul, iar atunci, numai dacă toate celelalte zone
ale vieții beneficiau de prioritatea cuvenită. Mai
avea cîteva zile pînă să poată umbra pe pădure.
Nu se priceau cu nimic.

- A telefonat Andrew, că se spună că el,
Angela și Mandy au comrat desecarea de la mîntă

- Cred că merit cel puțin o Medalie de Onoare, rise Sean, cuibărind-o însă la pieptul lui, înainte de a adăuga încet: Voiam ca mariajul nostru să fie neîntinat. Voiam să știu că te iubesc din mult mai multe motive, decât efectul tău asupra libidoului meu. Și, la fel cum s-a întâmplat tot timpul de când te-am cunoscut, mă temeam să nu-ți fac vreun rău.

Își aplecă capul, ca s-o sărute dulce pe buze, dar, după câteva momente, sărutul începu să se transforme în altceva. Mîrii, cu gura lipită de a ei:

- Acum însă, că ești nevasta mea, păzea, doamnă Garrett!

- M-ai prins într-un dezavantaj teribil. Nici măcar să fug de tine nu pot.

Risul lui i se revărsă pe obraz, ca o rafală de aer cald, în timp ce o cuprindea cu brațele.

- Mă bucur să aflu. Mult ți-a trebuit că să te convingi că te iubesc.

Buzele delicate și dinții sîcîitorii îi presărară gîtul cu mărunte sărutări drăgăstoase.

- Eram cu mintea și inima, în altă parte. Am avut nevoie de timp, ca să-mi distrag atenția dintr-acolo. Și cînd în sfîrșit am început să te

ascult, ceea ce-ai spus m-a speriat. Îmi cerea atît de mult. Nu eram sigură că aș fi fost în stare.

- Și acum?

- Acum, să te iubesc și să te fac fericit e cea mai interesantă provocare cu care m-am confruntat în viața mea.

Buzele lui îi înfierară tîmpla cu un mesaj arzător.

- Te iubesc, Blair.

- Te iubesc, Sean Garrett.

Începu să chicotească, făcînd-o să-și ridice capul pentru a o privi.

- Ce-ai găsit de ris?

- Trebuie să știi cît de mult te iubesc, dacă sînt dispusă să trec prin viață cu un nume ca Blair Garrett.

- Am avut întotdeauna o fire poetică.

Blair redeveni serioasă, privindu-l cu interes în timp ce el îi prindea între dinți degetul hoinar.

- Sean, ești sigur că nu-ți răpesc prea mult timp în săptămîinile astea cînd sînt invalidă? Nu vreau să-ți neglijezi munca.

- Sînt cu toate lucrările la zi, în afară de camera suplimentară de la familia Delgado, iar pe aia o

finisează meseriași calificați. Eu îi supraveghez doar. Celalți clienți cu care am contracte au fost înțelegători cu un om care dorește să-și ia câteva săptămâni libere pentru luna de miere. În plus, nu îndrăznesc să te las singură prea multă vreme. Poate te hotărăști să-l cheme pe masorul ăla tânăr și proaspăt de la Y. Sint sigur că-l mănincă miinile să și le pună pe una care arată ca tine.

– Niciodată nu m-ar amenința atât cât m-ai amenințat tu. Mare tupeu ai mai avut, în ziua aia. Ce te-a îndemnat s-o faci?

Sean zîmbi.

– Trebuia să te ating. Mai întâi, ca să văd dacă aveai cât de cât substanță, sau nu erai decît o plăsmuire a imaginației mele depravate. Semănai mult cu o mică vedenie eterică, în ciuda scintelor care-ți țîșneau din ochii verzi. Apoi, m-a învins pofta animalică pură. Voiam să te ating peste tot.

Își plimbă mustața peste clavicula ei.

– Și încă n-am trecut peste accesul ăla de poftă.

O sărută profund, frecîndu-și limba de a ei, cu ardore crescîndă. Toată dulceața iubirii pentru el o inundă, pînă ajunse s-o îneco. Scăpă de fer-

voarea gurii lui și-l trase capul în jos, strîngîndu-l posesiv peste sînii.

– Sean, Sean, șopti. Te iubesc atât de mult, încît m-apucă spaima.

Sean se zbatu să scape din mîinile ei frenetice, pentru a o privi. Ochii lui albaștri o sfredeleau pînă-n adîncul sufletului.

– De ce? De ce, Blair?

– Fiindcă s-ar putea să te pierd.

Expresia i sa îmblînzii, și-i mîngie buzele cu degetul mare.

– Nu. Niciodată. Nu și dacă am și eu un cuvînt de spus.

– Iubește-mă! Îi imploră Blair.

Nu-l trebuia și o a doua invitație. Ochii încapură să navigheze peste fiecare pîrticică din trupul ei. Le simțea fierbințeala pe piele, în timp ce-l privea sînii, poposind asupra sfîrcurilor. Degetele i se desfătau cu atingerea ei. Carnea lui Blair reacționa cu generozitate. Ochii lui lunecară și mai jos, peste abdomen și ombilic. Textura pielii și puful alb, cu care era presărată, cunoșteau adorația degetelor lui mîngietoare.

– Delicioasă, șopti, cînd ajunse cu ochii la

delta închisă ce-i ascundea feminitatea.

- Atinge-mă.

Rugămintea ei era o declarație de dragoste, la fel ca mângierile lui intime, iscoditoare.

- Aici?

- Da, da, da, O, Sean...

- Ești atât de frumoasă, atât de delicată. De dulce...

Limba lui îi picta sfîrcurile cu rouă, înainte de a le sorbi cu buzele. Gura gusta bucățele de piele ce se topeau sub buze, pînă fu complet consumată de dorința febrilă de el.

- Sean, lasă-mă să...

Sean țipă ușor, cînd un fior de voluptate îi zgudui tot trupul. Recită o litanie de cuvinte drăgăstoase, în timp ce Blair îl iubea cu totală dăruire. Apoi, se încordă, într-o supremă rețineră, și scrișni:

- Blair, acum ori...

Fu binevenit în strînsa căldură fluidă a trupului ei drag.

- Ahhh, Sean dragostea mea, dragostea mea.

O gură arzătoare îi căută sîni, i-i sărută, îi iubi. Degetele ei îi apucară mușchii duri ai feselor.

îndemnîndu-l să nu se mai abțină.

- Sean... niciodată n-am... la ginecolog...

Sean se săltă în sus, cu ochii arzînd de pasiune, dar luminați de iubire și înțelegere.

- Doamne Dumnezeule, Blair. Uitasem complet de asta. Vrei să...

- Nu, nu, răspunse ea, scuturînd din cap, cu un surîs luminos așternîndu-i-se pe față. Avem un coregraf bun. Să așteptăm și să vedem care vor fi pașii următori.

SFÎRȘIT

Marea autoare de bestseller-uri din
NEW YORK TIMES a făcut
o adevărată senzație cu ultima ei carte,

PRETUL PARADISULUI

Ea ne oferă o poveste sexy, tandră și amuzantă,
despre o femeie care a crezut că își controlează
destinul, pînă cînd și-a dat seama că soarta și
inima ei nu țin cont de legile rațiunii.

„**SANDRA BROWN** a creat romane
fremecătoare, care te fac să crezi
în toată căldura, minunea și sălbăticia
lucrurilor din viață.”

RENDEZVOUS

Leb 6400